

การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา

MANAGEMENT FOR SMALL SCALE WATER RESOURCES OF THE ROYAL
IRRIGATION DEPARTMENT IN CHACHOENGSAO PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษา

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-024-3

การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา

MANAGEMENT FOR SMALL SCALE WATER RESOURCES OF THE ROYAL
IRRIGATION DEPARTMENT IN CHACHOENGSAO PROVINCE

สมชาย โชติช่วง

SOMCHAI CHOTCHUANG

เลขหม.....
เลขทะเบียน..... 38984
วัน, เดือน, ปี..... 20 ก.พ. 2544

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลเบี่ยงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-024-3

**MANAGEMENT FOR SMALL SCALE WATER RESOURCES OF THE ROYAL
IRRIGATION DEPARTMENT IN CHACHOENGSAO PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

เอกสารนี้เป็น **KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG** ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา 2001 อย่างไม่แจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-648-024-3

COPYRIGHT 2001 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา
MANAGEMENT FOR SMALL SCALE WATER RESOURCES OF THE
ROYAL IRRIGATION DEPARTMENT IN CHACHOENGSAO PROVINCE

ชื่อนักศึกษา นายสมชาย โชติช่วง

รหัสประจำตัว 41064110

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.สมพร ไชยะ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ทวีศักดิ์ ทิพยมหิษฐ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	
ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์	
รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์	
ดร.ณรงค์ พิมสาร	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 1 ธันวาคม 2543 เวลา 9.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัฐขุ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 9 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า โดยอนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา
นักศึกษา	นายสมชาย โชติช่วง
รหัสประจำตัว	41064110
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2543
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.สมพร ไชยะ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ทวีศักดิ์ ทิพยมหิษฐ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตาม ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหาร ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้าน การเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และนายช่างโยธาประจำองค์การบริหารส่วนตำบล รวม 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐาน โดยการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับการปฏิบัติ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็ก ของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทราโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านบุคคล ด้านวัสดุ ด้านการจัดการ และด้านการเงิน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งประเภทที่ มาจากการเลือกตั้ง และมาจากการแต่งตั้ง ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทางสำนักพิมพ์ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Management for Small Scale Water Resources of the Royal Irrigation Department in Chachoengsao Province
Student	Mr. Somchai Chotchuang
Student ID.	41064110
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2000
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Somporn Chaiya
Thesis Co-advisor	Dr.Thaweesak Tipayamahing

ABSTRACT

This research was an analysis of perceptions on management for small scale water resources of the Royal Irrigation Department in Chachoengsao Province. These perceptions included aspects on personnel, finance, material, and management borne by the Subdistrict Administration. Data were Collected from Chairpersons of the Subdistrict Administration Executive Committee, Chairpersons of the Subdistrict Administration Executive Board, and Civil Technicians at a total of 350 samples through questionnaire. Data processing incorporated statistical tabulations by percentage Mean and basing upon the hypothesis of operational level comparison that :

The analysis findings were as follows :

1. The overall perceptions of Subdistrict Administration on small-scale water Resource of the Royal irrigation Department appeared largely on the medium level. However, perceptions on each category, being on the medium level, were respectively from personnel, material, management and finance aspects.

2. Comparison on perceptions of the Subdistrict Administration of large size and small size, pertaining to the management of small scale water resource of the Royal irrigation Department in Chachoengsao Province revealed no differences neither as a total entity nor in categories. This finding did not comply with the hypothesis.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Comparison on perceptions of the Subdistrict Administrative bodies between those from local election and those appointed by central government, pertaining to the overall aspects and in category, showed no margin of differences. This finding, again, did not comply with the hypothesis

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีได้เพราะด้วยความกรุณาจาก รศ.ดร.สมพร ไชยะ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้ข้อคิดและกำลังใจ และติดตามผลการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.ทวิศักดิ์ ทิพยมหิษฐ์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนให้ข้อคิดอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ จนกระทั่งผู้วิจัยเรียบเรียงได้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ ดร.ณรงค์ พิมสาร ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ที่เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้ให้คำแนะนำ ให้ข้อคิด ให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ให้ความรู้ ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชา ให้คำแนะนำ ประสพการณ์ และมีความห่วงใย ให้กำลังใจด้วยความเมตตาตลอด

ขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไข ในการปรับปรุงแบบสอบถาม ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ทุกท่าน ที่กรุณาตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ความดีและคุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีอันนี้ให้แก่ บิดา มารดา ภรรยา ครู อาจารย์ ตลอดจนรุ่นพี่ และผู้ที่ให้การสนับสนุนทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจ ต่อผู้วิจัยมาตลอด จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

สมชาย โชติช่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 ประชากร.....	5
1.7 ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
1.8 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	6
1.9 คำนิยามศัพท์.....	6
บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีผลต่อสภาพเศรษฐกิจของประชากร.....	10
2.2 การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีผลต่อสภาพทางสังคมของประชากร.....	11
2.3 การพัฒนาแหล่งน้ำตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.....	22
2.4 แนวทางการปฏิบัติงานของกรมชลประทานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ.....	24
2.5 กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล (หมวด 2).....	26
2.6 การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 ประชากร.....	50
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	81
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	81
5.2 สมมุติฐานการวิจัย.....	81
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	81
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	82
5.5 อภิปรายผล.....	86
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	98
5.7 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	99
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก.....	105
ภาคผนวก ข.....	124
ประวัติผู้เขียน.....	133

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	51
4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล อายุ และเพศ.....	56
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านบุคคล.....	57
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการเงิน.....	59
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวัสดุ.....	60
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการ.....	61
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวม.....	63
4.7 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคคล.....	65
4.8 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการเงิน.....	66
4.9 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านวัสดุ.....	67
4.10 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการจัดการ.....	68
4.11 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวม.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ด้านบุคคล.....	71
4.13 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ด้านการเงิน.....	73
4.14 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ด้านวัสดุ.....	75
4.15 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ด้านการจัดการ.....	76
4.16 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหารในภาพรวม.....	78
4.17 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดฉะเชิงเทรา.....	79

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

น้ำเป็นหัวใจของการเกษตรเป็นที่พึ่งในทุกปัจจัยสำคัญของการดำรง และการเจริญเติบโตทุกชีวิตทั้งมนุษย์ สัตว์ และพืช จากอดีตที่ผ่านมา ทุกชีวิตต้องอาศัย น้ำฝน และแหล่งน้ำตามธรรมชาติเป็นปัจจัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง น้ำเพื่อการเกษตรกรรม พื้นที่กว่าร้อยละ 80 ต้องพึ่งพาอาศัยน้ำเป็นหลัก และในสภาวะการณ์เช่นนั้น การเกษตรกรรมจึงต้องประสบปัญหาความไม่แน่นอนของธรรมชาติ อีกทั้งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ยังอยู่ในสภาวะไม่สมดุล และเอื้อประโยชน์ได้อย่างเต็มที่กับความต้องการ

พื้นที่ของประเทศไทยนั้น ประกอบด้วยสายน้ำน้อยใหญ่ หลายสายกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ ลำน้ำเป็นแหล่งที่ให้ความชุ่มชื้นและความอุดมสมบูรณ์แก่พื้นดินคนไทยแต่โบราณดำเนินชีวิตเกี่ยวข้องกับลำน้ำมาตลอด ผู้คนมักตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนอยู่ริมน้ำ เพราะต่างต้องพึ่งพาอาศัยลำน้ำ เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค อีกทั้งยังเป็นแหล่งน้ำสำหรับการเพาะปลูก การประมง ตลอดจนเป็นเส้นทางสัญจรของผู้คนมาจนถึงปัจจุบัน ทุกวันนี้จำนวนผู้คนเพิ่มขึ้น ความต้องการใช้น้ำก็เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ลำน้ำก็ยังคงมีความสำคัญอยู่เช่นเดิม ลำน้ำบางแห่งแห้งขอดในช่วงฤดูแล้ง สร้างความยากลำบากในการดำรงชีวิตแก่ผู้คน และเกษตรกร ต้องรอนจนกระทั่งฤดูฝนมาถึงอีกครั้ง น้ำจึงกลับมาเต็มเปี่ยมลำน้ำดังเดิม หากแต่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยให้การเก็บรักษาน้ำในลำน้ำให้ดีขึ้น ทำให้น้ำมีใช้อย่างสม่ำเสมอ จะสนองความต้องการในการใช้น้ำได้อย่างเพียงพอ ลำน้ำที่มียุคอุดมสมบูรณ์ ทำให้ผู้คนดำเนินชีวิตได้อย่างสะดวกสบายไม่ขาดแคลนน้ำ ทำให้เกษตรกรมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น

ในปัจจุบัน ปัญหาในเรื่องทรัพยากรน้ำเกิดจากความต้งาน้ำมีเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งเพื่อการอุปโภค บริโภค การเกษตร และการอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการขัดแย้งในเรื่องการใช้น้ำ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำ ในแหล่งน้ำและทางน้ำธรรมชาติ การใช้น้ำอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการวางแผน การพัฒนาแหล่งน้ำในระดับประเทศ และการบริการการจัดการน้ำ เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีหน่วยงานหลายหน่วยงานที่มีบทบาทต่อการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ จึงทำให้เกิดปัญหาทางานซ้ำซ้อนในพื้นที่เดียวกัน เป็นการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะกิจขององค์กร และไม่ใช่ว่าจะเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินโครงการขาดความต่อเนื่อง งานล่าช้าขาดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ในพื้นที่นั้น ๆ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกัน ในบางครั้งก็เกิดจากระบบราชการ กฎระเบียบขั้นตอน ขาดการติดตามงานอย่างต่อเนื่องสภาพต่าง ๆ เหล่านี้เป็นผลทำให้เกิดการสูญเสียทั้งเวลา แรงงาน บุคลากร ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์บางอย่างจะต้องใช้งบประมาณในการจัดหามา

ภารกิจหลักที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม การอุปโภค-บริโภค การอุตสาหกรรม การพลังงาน การคมนาคมทางน้ำในเขตชลประทาน การป้องกันและบรรเทาอุทกภัย รวมทั้งการจัดสรรน้ำ และปรับปรุงบำรุงรักษาโครงการชลประทานต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตชลประทานทั่วประเทศประมาณ 21.53 ล้านไร่ และจัดหาแหล่งน้ำกินน้ำใช้ในรูปของโครงการชลประทานขนาดเล็กและงานศูนย์บริการเกษตรกรเคลื่อนที่ รวมถึงการขุดลอกหนองน้ำ และคลองธรรมชาติ การก่อสร้างสระน้ำในไร่นาในพื้นที่นอกเขตชลประทานที่มีศักยภาพเหมาะสม

องค์การบริหารส่วนตำบล คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตั้งองค์คณะบุคคล เข้าไปมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบล และเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่จะต้องดูแลพื้นที่ในขอบเขตขององค์กร และจะต้องบริหารงาน เริ่มตั้งแต่ การปกครอง การพัฒนา และด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะงานด้านพัฒนาจะมีบทบาทโดยตรงกับกรมชลประทานในการพัฒนาพื้นที่ในด้านการจัดการแหล่งน้ำกับน้ำใช้ในส่วนอุปโภค-บริโภค เลี้ยงสัตว์ และทำการเกษตรให้มีน้ำเพียงพอตลอดปีในเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ โดยมีกรมชลประทานเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาดังกล่าว

การชลประทานไม่เพียงแต่เป็นตัวกำหนดว่าเป็นการลดอัตราภาวะการเสียดต่อความไม่แน่นอนในปริมาณน้ำฝนเท่านั้น แต่จะมีอิทธิพลต่อการใช้ที่ดินในการผลิตทางการเกษตรให้ได้ประโยชน์มากที่สุด นอกจากนั้นยังมีอิทธิพลต่อการยอมรับ เอาริธีการผลิตชนิดใหม่ ๆ มาใช้ โดยเฉพาะการผลิตในภาคตะวันออกเป็นภาคที่ทำการเกษตร โดยอาศัยน้ำฝนมากที่สุด กรมชลประทานมีความสำคัญในฐานะเป็นหน่วยงานพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และอุตสาหกรรม พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งได้มีการทำกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องของน้ำมาอย่างต่อเนื่อง

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การเพาะปลูกมีที่ดอนเป็นบางส่วน สำหรับอำเภอสนามชัยเขตมีเนื้อที่เกือบครึ่งของจังหวัด มีลักษณะเป็นที่ดอน ป่า และเขา มีแม่น้ำบางปะกงไหลผ่านอำเภอต่าง ๆ คือ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางคล้า อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ และไหลออกสู่อ่าวไทยที่อำเภอบางปะกง

ภูมิอากาศค่อนข้างร้อนในปี พ.ศ. 2541 มีปริมาณน้ำฝนวัดโดยเฉลี่ยได้ 1,276.5 มิลลิเมตรต่อปี มีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 36.9 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 20.4 องศาเซลเซียส มีปริมาณฝนตกเฉลี่ย 122 วัน

ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำ และสภาพทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดฉะเชิงเทรา คือ ป่าไม้ มีพื้นที่ป่าประมาณครึ่งหนึ่งของพื้นที่จังหวัด ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าสิยัคมีพื้นที่ประมาณ 1,753,125 ไร่ อยู่ในเขตท้องที่อำเภอสนามชัยเขต อำเภอพนมสารคาม และอำเภอท่าตะเกียบ ต่อมาพื้นที่บางส่วนถูกบุกรุกและมีสภาพเสื่อมโทรมลง จึงได้มีการเพิกถอนพื้นที่ป่าสงวนบางส่วนในปี 2525 จำนวน 236,018.75 ไร่ คงเหลือเนื้อที่ 1,517,106.25 ไร่ ได้มอบพื้นที่บางส่วนให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร จำนวน 293,484.25 ไร่ ปรากฏว่ายังคงมีพื้นที่เป็นป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย จำนวน 370,875 ไร่ และมีพื้นที่ป่าสงวนที่อยู่ในความดูแลของป่าไม้จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนประมาณ 852,747 ไร่ มีพื้นที่ป่าชายเลน จำนวน 3,015.75 ไร่ แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำบางปะกง ซึ่งไหลผ่านพื้นที่ต่าง ๆ ในเขตอำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางคล้า อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ และอำเภอบางปะกง นอกจากนี้ยังมีคลองธรรมชาติ ได้แก่ คลองท่าลาดในเขตอำเภอพนมสารคาม อำเภอบางคล้า คลองท่าไข่ คลองบางขนาก ซึ่งเป็นลำคลองที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่ง ร่องจากแม่น้ำบางปะกง ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดฉะเชิงเทราประกอบอาชีพทางการเกษตร ได้แก่ การทำนาข้าว รองลงไปเป็น เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง, อ้อย, มะม่วง, มะพร้าว, ถั่วลิสง, และข้าวโพด มีการขุดบ่อเลี้ยงปลา บ่อเลี้ยงกุ้ง และทำปศุสัตว์ อาชีพที่สำคัญอีกอาชีพหนึ่งคือ การประมง ซึ่งมีทั้งประมงน้ำจืด และน้ำเค็มที่อำเภอบ้านโพธิ์ และอำเภอบางปะกง (สำนักงานสถิติจังหวัดฉะเชิงเทรา : 2542. 7-8)

ซึ่งในอดีตนั้น จังหวัดฉะเชิงเทรามีอาชีพเพาะปลูกทางด้านเกษตร ต่อมาการเพาะปลูกข้าวได้ลดน้อย เนื่องจากขาดแคลนน้ำ ราคาข้าวตกต่ำ และเมื่อถึงฤดูฝนก็จะมีปริมาณจำนวนของน้ำท่วมพื้นที่เพาะปลูกข้าว และปริมาณของน้ำในบางฤดูกาลมีมากเกินไปเกินความต้องการในการใช้น้ำจากผลกระทบดังกล่าวทำให้ประชาชนของท้องถิ่นหันไปประกอบอาชีพเพาะปลูกได้ผลทดแทนในบางพื้นที่ เนื่องจากมีราคาดี และได้ผลดีกว่าการเพาะปลูกข้าว อีกประเด็นปัญหาหนึ่งก็คือในบางพื้นที่ของพื้นที่ผิวดินในจังหวัดฉะเชิงเทรามีลักษณะเป็นดินเปรี้ยวและดินเหนียว ซึ่งไม่เหมาะกับการทำนาและเพาะปลูกพืชผลได้ จึงทำการเลี้ยงปลาและเลี้ยงกุ้งแทน ภาคอุตสาหกรรมเองก็มีความต้องการใช้น้ำเป็นปริมาณมาก จึงทำให้พื้นที่จำนวนมากในจังหวัดฉะเชิงเทรามีปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนน้ำ จังหวัดจึงได้มีนโยบายให้องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของกรมชลประทานขึ้น เพื่อช่วยปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่แล้วหรือถ้าไม่มีก็จัดสร้างขึ้นมา เพื่อหาแหล่งน้ำ และสามารถนำน้ำที่ได้มาใช้เพื่อการเพาะปลูกให้เพียงพอกับสภาพพื้นที่ที่ร้องขอความช่วยเหลือมา หรือจัดหาจัดสร้าง

แหล่งน้ำให้เมื่อหน่วยงานพบว่า สภาพพื้นที่ดังกล่าวมีปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนน้ำเกิดขึ้น แต่เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์การปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ การดำเนินงาน การประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะกรมชลประทานยังไม่มีการศึกษาวิจัยมาก่อน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะได้มีการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานและปัญหาที่เกิดขึ้นตาม แนวความคิดของผู้นำชุมชน ได้แก่ คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีบทบาทหน้าที่ โดยตรงในการประสานงานกับหน่วยงานชลประทานและประชาชนในท้องถิ่นและในฐานะที่ ผู้วิจัยรับผิดชอบและปฏิบัติงานจริงในประเด็นปัญหาดังกล่าวว่าการปฏิบัติงานของการพัฒนา แหล่งน้ำของกรมชลประทานในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรานั้นเป็นอย่างไรในทัศนะของผู้ที่ได้รับ ประโยชน์ที่มีต่อการดำเนินงานของกรมชลประทาน ทั้งนี้เพื่อการคาดการณ์และนำผลของการวิจัย ที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการดำเนินกิจกรรมของกรมชลประทานในการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็ก ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำ ขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ใน 4 ด้านคือ

- 1.1 ด้านบุคคล
- 1.2 ด้านการเงิน
- 1.3 ด้านวัสดุ
- 1.4 ด้านการจัดการ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการ แหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหาร ส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหาร ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้าน การจัดการ

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันตามระดับปฏิบัติ

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากการเลือกตั้งและ การแต่งตั้ง ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันตามระดับ ปฏิบัติ

1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินกิจการใด ๆ ก็ตาม เมื่อมีงานที่จะต้องทำเป็นการต่อเนื่องกัน ย่อมมีองค์ประกอบสำคัญอยู่สองส่วน คือ งาน และคน เพื่อให้การประกอบภารกิจได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อเป็นเช่นนี้สิ่งที่อาศัยในการดำเนินงานขององค์การประกอบด้วย 4 M'S ซึ่งได้แก่ บุคคล (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) และการจัดการ (Management) ทฤษฎีประมุขพันธ์ (2529 : 5-8) ในการบริหารงานในองค์กรก็เช่นเดียวกันจำเป็นจะต้องใช้ทรัพยากรทั้ง 4 ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะนำกรอบแนวคิดดังกล่าวมาใช้เป็นหลักในการบริหารงานขององค์การให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดอันประกอบด้วย

- ด้านบุคคล (man)
- ด้านการเงิน (money)
- ด้านวัสดุ (materials)
- ด้านการจัดการ (management)

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ จำนวน 91 แห่ง ๆ ละ 4 คน รวมเป็น 364 คน

1.6 ประชากร

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 91 แห่ง รวมทั้งสิ้น 364 คน โดยจำแนกเป็น
 - 1.1 ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 91 คน
 - 1.2 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 91 คน
 - 1.3 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 91 คน
 - 1.4 นายช่างโยธา จำนวน 91 คน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือที่สงวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกเป็น 2 ขนาด คือ
 - 1.1 ขนาดใหญ่
 - 1.2 ขนาดเล็ก
2. ประเภทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ
 - 2.1 จากการเลือกตั้ง
 - 2.2 จากการแต่งตั้ง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ด้านคือ

- ด้านบุคคล
- ด้านการเงิน
- ด้านวัสดุ
- ด้านการจัดการ

1.8 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

1.9 คำนิยามศัพท์

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกถึงระดับการปฏิบัติงานของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อการให้บริการของกรมชลประทานเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็ก

2. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง คณะบุคคลซึ่งทำหน้าที่บริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลคณะหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ประธานบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลที่มาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในตำบลนั้น ๆ ให้เป็นประธานบริหาร ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในตำบลนั้น ๆ ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลที่มีคุณสมบัติตรงตามสาขาและผ่านการสอบคัดเลือก จากสำนักงานข้าราชการพลเรือน และปฏิบัติหน้าที่ในสภาตำบล มีหน้าที่บริหาร ควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของทางราชการ

2.4 นายช่างโยธา หมายถึง บุคคลที่มีคุณสมบัติตรงตามสาขา และผ่านการสอบคัดเลือกจากสำนักงานข้าราชการพลเรือน และปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล และมีส่วนร่วมในการพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับการก่อสร้างในพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ รวมทั้งควบคุมงานก่อสร้างให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบว่าด้วย งานก่อสร้าง รวมทั้งรับผิดชอบ ดูแล ซ่อมแซม ในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรมเสียหาย

3. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง ได้แก่ ประธานบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

4. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และนายช่างโยธา

5. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเลือกตั้งองค์คณะบุคคล เข้าไปมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบล ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

6. ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การกำหนดขนาด จากการจัดเก็บรายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ภายในตำบล จำแนกเป็น

6.1 ขนาดใหญ่ หมายถึง เขตพื้นที่ที่สามารถจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ได้ตั้งแต่วางเงิน 3 ล้านบาทขึ้นไป

6.2 ขนาดเล็ก หมายถึง เขตพื้นที่ที่มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ได้ไม่เกิน 3 ล้านบาท

7. การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็ก หมายถึง งานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเร่งด่วน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับการอุปโภค บริโภค เลี้ยงสัตว์ และเพาะปลูกในช่วงฤดูแล้ง โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาหนึ่งปี

7.1 บุคคล หมายถึง บุคคลกลุ่มหนึ่งในหน่วยงานทั้งของกรมชลประทานและองค์การบริหารส่วนตำบลที่เข้ามาทำงานร่วมกัน มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันโดยตั้งใจแน่วแน่ที่จะร่วมมือกันจัดวางระบบงานต่าง ๆ ในการบริหารหน่วยงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสำเร็จของส่วนรวม

เอกสารแนบที่ส่งไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

7.2 การเงิน หมายถึง การบริหารเงินงบประมาณที่มีอยู่หรือที่ได้รับจัดสรรมา ให้เพียงพอกับความต้องการภายในองค์กร โดยยึดหลักความถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยการใช้งบประมาณของกระทรวงการคลัง

7.3 วัสดุ หมายถึง วัสดุครุภัณฑ์ที่มีอยู่ในหน่วยงานหรือวัสดุที่ได้มีการจัดซื้อหาจัดจ้างมา เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มีคุณภาพถูกต้องตามมาตรฐานที่กำหนด ว่าด้วยระเบียบพัสดุ ซึ่งวัสดุดังกล่าวจะนำมาใช้ในหน่วยงานก่อสร้างเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำในกรมชลประทาน จังหวัดฉะเชิงเทรา ตลอดจนการดูแลรักษาซ่อมแซมครุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้มีอายุในการใช้งานได้นานขึ้น

7.4 การจัดการ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หมายถึง การบริหารงานหรือการดำเนินการร่วมกันของคณะบุคคล เพื่อบริหารงานในองค์กร รวมถึงบุคคล เงิน วัสดุ และส่วนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวางแผนงาน การจัดองค์การ การจัดคนให้ทำงานในองค์กรนั้นให้เป็นไปตามระเบียบขั้นตอนเพื่อให้หน่วยงานเกิดประสิทธิผลมากขึ้น

8. แหล่งน้ำขนาดเล็ก หมายถึง แม่น้ำ ลำธาร ห้วย หนอง คลอง และบึง ที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ และกรมชลประทานได้พัฒนาสร้างขึ้นใหม่เป็นอ่างเก็บน้ำ ฝายทดน้ำ เขื่อนกั้นน้ำ เขื่อนเก็บกักน้ำ และอื่น ๆ เพื่อนำน้ำไปใช้และใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูก เพื่อช่วยให้พืชได้รับน้ำเพียงพอกับความต้องการ

9. กรมชลประทาน หมายถึง ส่วนราชการระดับกรมที่มีหน้าที่ในการพัฒนาทรัพยากรแหล่งน้ำ โดยการจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตรเป็นหลัก และเพื่อปรับปรุงพื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการให้มีน้ำใช้ในการเพาะปลูกได้ตลอดปี รวมทั้งการดูแลบำรุงรักษาแหล่งน้ำที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยจะเสนอเนื้อหาที่ได้จากการค้นคว้าตำรา บทความ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

- 2.1 การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีผลต่อสภาพเศรษฐกิจของประชากร
- 2.2 การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีผลต่อสภาพทางสังคมของประชากร
 - 2.2.1 การวางโครงการ
 - 2.2.2 การวางโครงการเบื้องต้น
 - 2.2.3 การวางโครงการขั้นรายละเอียด
 - 2.2.4 การสำรวจ
 - 2.2.5 การออกแบบ
 - 2.2.6 งบประมาณในการก่อสร้างของกรมชลประทาน
 - 2.2.6.1 งบประมาณสนับสนุนจากคณะกรรมการพิเศษประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.)
 - 2.2.7 การก่อสร้าง
- 2.3 การพัฒนาแหล่งน้ำตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 2.4 แนวทางการปฏิบัติงานของกรมชลประทานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 2.5 กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล (หมวด 2)
- 2.6 การจัดแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา
 - 2.6.1 บุคคล
 - 2.6.2 การเงิน
 - 2.6.3 ด้านวัสดุ
 - 2.6.4 ด้านการจัดการ

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่ผ่านมามีเป้าหมายหลักอยู่ที่การพัฒนา ด้านการเกษตรเป็นหลัก ทั้งนี้เพราะประชากรไทยร้อยละ 80 มีอาชีพหลักทางการเกษตร ดังจะเห็น ได้จากการที่ผลผลิตและรายได้จากการเกษตรยังเป็นอันดับสูงสุด จุดมุ่งหมายของโครงการพัฒนา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ด้านการเกษตรส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้เกษตรกรที่อยู่ในโครงการพัฒนามีสภาพความเป็นอยู่ทาง เศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น

ในการพัฒนาด้านการเกษตร โดยเฉพาะการพัฒนาในรูปแบบของโครงการต่าง ๆ ในปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบจะพยายามศึกษา ประเมินผลกระทบของโครงการพัฒนาที่มีผลต่อสภาพแวดล้อม เพื่อให้โครงการพัฒนาดังกล่าวเกิดประโยชน์สูงสุดและมีการสูญเสียทรัพยากรน้อยที่สุด งานวิจัยและประเมินผลกระทบเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านการเกษตรจึงได้ทำกันมากขึ้น ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน สำหรับในบทนี้ได้เสนอผลงานวิจัยทางด้านการพัฒนาทางการเกษตร โดยเฉพาะโครงการพัฒนาแหล่งน้ำซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับเรื่องที่กำลังจะศึกษา เพื่อให้เห็นรายละเอียดจึงได้แบ่งการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งน้ำทางการเกษตรในประเด็นสำคัญ 2 ประการคือ

1. การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีผลต่อสภาพเศรษฐกิจของประชากร
2. การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีผลต่อสภาพทางสังคมของประชากร

2.1 การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีผลต่อสภาพเศรษฐกิจของประชากร

การพัฒนาทางด้านการเกษตร โดยเฉพาะการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร หรืออีกนัยหนึ่ง ได้แก่ การจัดสรรน้ำในชลประทานเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มได้หลายวิธี เช่น การปรับปรุงคุณภาพของเมล็ดพันธุ์พืช การใช้ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยาปราบวัชพืชและการชลประทานแต่เป็นที่ยอมรับว่าการชลประทานเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อผลผลิตทางการเกษตร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการพัฒนาระบบชลประทานเพื่อการเกษตรศึกษาโดย ทศนิยม ศิริวรรณ (2522 : 19) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้น้ำชลประทานของการเกษตรกรในเขตโครงการชลประทานพิษณุโลก พบว่ารายได้สุทธิจากการเกษตรในเขตชลประทานมากกว่าเกษตรกรนอกเขตชลประทาน กล่าวคือ รายได้สุทธิของเกษตรกรในเขตชลประทานเฉลี่ย 15,974 บาท ส่วนรายได้สุทธิของเกษตรกรนอกเขตชลประทานเฉลี่ย 14,420 บาท นอกจากนั้นเกษตรกรในเขตโครงการยังมีรายได้นอกการเกษตร โดยเฉลี่ย 8,926.09 บาท ซึ่งสูงกว่าเกษตรกรนอกเขตโครงการชลประทาน ซึ่งเฉลี่ยเพียง 1,742.85 บาท นอกจากนั้นยังพบว่าเกษตรกรในเขตโครงการชลประทานยอมรับวิทยาการแผนใหม่เกี่ยวกับการปลูกพืชหมุนเวียน การใช้ข้าวพันธุ์ดี การทำนาแผนใหม่ซึ่งทำให้รายได้ทางการเกษตรสูงขึ้นมากกว่าเกษตรกรนอกเขตโครงการชลประทาน

ทศนิยม แก้วสว่าง (2519 : 21) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ความทันสมัย

ทางการเกษตร พบว่า ในท้องที่ที่ได้รับน้ำชลประทานอย่างเพียงพอมีการแนะนำวิทยาการแผนใหม่แก่เกษตรกร เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ได้ดีกว่าและมากกว่าพื้นที่ที่มีการชลประทานไม่ทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทางสำนักพิมพ์ไม่รับผิดชอบเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาวิจัยของ ทรงคุณ จันทจร (2528 : 22) เกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม จากโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จังหวัดมหาสารคาม พบว่า โครงการได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจโดยส่วนรวมในทางที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนที่ยังไม่มีโครงการชลประทาน กล่าวคือ มีผลทำให้เกษตรกรในเขตโครงการชลประทานมีการใช้แรงงานเพื่อการเกษตร การใช้เครื่องทุ่นแรงทางการเกษตร ผลผลิตที่ได้จากข้าว ผลผลิตที่ได้จากพืชอื่น ตลอดจนรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรอยู่ในเกณฑ์ที่สูง

2.2 การพัฒนาแหล่งน้ำที่มีผลต่อสภาพทางสังคมของประชากร

การพัฒนาแหล่งน้ำเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลต่อสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมบริเวณกว้าง ความสัมพันธ์ของการพัฒนาแหล่งน้ำกับสภาพสังคมของประชากร ได้มีผู้ทำการศึกษาในแง่มุมต่าง ๆ ไว้มาก ทั้งในแง่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในแง่บวก และแง่ลบ จากการศึกษผลกระทบของการใช้ชลประทานที่มีต่อการยอมรับวิทยาการเกษตร แผนใหม่ของเกษตรกร ในเขตโครงการชลประทาน ที่มีต่อการยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ ของเกษตรกรในเขตโครงการชลประทานพิษณุโลก ทศนิยมี ศิริวรรณ (2529 : 63) พบว่า เกษตรกรในเขตชลประทานมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ขึ้นมากกว่าเกษตรกรนอกเขตชลประทาน กล่าวคือ มีการยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ การปลูกพืชหมุนเวียน การปลูกข้าวพันธุ์ใหม่ จึงกล่าวได้ว่าการใช้น้ำชลประทานมีความสัมพันธ์กับการยอมรับวิทยาการแผนใหม่ มีการรวมกลุ่มทางการเกษตรมากกว่าเกษตรกรนอกเขตชลประทาน

ทรงคุณ จันทจร (2528 : 101) ได้ศึกษาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม จากโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดมหาสารคาม พบว่า โครงการช่วยให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ดีขึ้น นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงของคนในชุมชน ตลอดจนมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านความเชื่อถือบางอย่างของเกษตรกร อันได้แก่ ประเพณีที่เกี่ยวกับการขอฝน บางประเพณีเกือบจะหมดไปและเกษตรกรมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการชลประทาน

จากการศึกษาปัญหาการใช้น้ำชลประทานของเกษตรกรในเขตจตุรปูที่ดิน ตำบลสระแจง อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี โดยสุพจน์ ตั้งจตุพร (2522 : 65-81) ในด้านสังคมปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำและผู้ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ มีความขัดแย้งในการใช้น้ำชลประทาน การปิดกั้นน้ำของเกษตรกรบางราย การทำงานคลองชลประทาน การไม่ร่วมมือในการกำจัดวัชพืชและการขุดลอกคลอง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 สุทธิจิตต์ จินตยานนท์ (2525 : 281) ได้ศึกษาด้านการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของเกษตรกรในโครงการชลประทานน้ำอูน พบว่า เกษตรกรยังขาดความรู้ในการใช้น้ำชลประทานดีพอ ทำให้เกิดความขัดแย้งในการใช้น้ำ การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่

ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเพราะเกษตรกรที่เป็นสมาชิกส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มมากนัก ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ใช้น้ำหรือกลุ่มสหกรณ์การเกษตร เกษตรกรยังไม่กระตือรือร้นในการทำงานของกลุ่มตนเอง ขาดการประชุมปัญหาความขัดแย้งในเรื่องการใช้น้ำยังมีอยู่เสมอ คลองชลประทานไม่ได้รับการดูแลรักษาเท่าที่ควร

จากการศึกษาของ สิ้นธุ์ สโรบล (2527 : 224) ในด้านสังคม พบว่า โครงการชลประทานช่วยให้สุขภาพอนามัยของประชาชนดีขึ้น โดยพิจารณาจากการไปรักษาจากแพทย์ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐาน การยอมรับคำแนะนำทางการเกษตรแผนใหม่จากโครงการกลุ่มชาวไทยเหนือและชาวเขาส่วนใหญ่จะยอมรับและปฏิบัติตาม นอกจากนี้มีการเข้าร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านกับเจ้าหน้าที่ประสานสัมพันธ์เป็นอย่างดี

จากเอกสารและงานวิจัยที่ได้กล่าวอ้างมา จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทางการเกษตร โดยเฉพาะโครงการพัฒนาแหล่งน้ำส่วนใหญ่อำนาจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในทางที่ดีขึ้นแก่ประชากรที่อยู่ในเขตโครงการชลประทาน

จากการที่กรมชลประทานเป็นหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งน้ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงพระราชทานพระราชดำริ ให้กรมชลประทานพิจารณาดำเนินการก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อช่วยเหลือราษฎรตามท้องที่ต่าง ๆ ตลอดจนซึ่งการดำเนินงานในแต่ละโครงการหลังจากรับพระราชทานราชดำริแล้ว จะเริ่มด้วยการศึกษาวางโครงการในระยะแรก เมื่อผลการศึกษาแสดงว่าโครงการมีความเหมาะสมสมควรดำเนินการขั้นต่อไปได้ จึงจะสำรวจรายละเอียดสภาพภูมิประเทศพร้อมกับหาข้อมูลเพื่อการออกแบบแล้วดำเนินการออกแบบและก่อสร้างต่อไป โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานประกอบด้วย

2.2.1 การวางโครงการ

การวางโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเป็นการปฏิบัติงานในระยะเริ่มต้นที่มีความสำคัญ ซึ่งจะช่วยให้การทำงานด้านต่าง ๆ ในระยะต่อไปสามารถดำเนินการไปได้อย่างมีระบบ มีความถูกต้องและได้รับประโยชน์ สมบูรณ์ตามเป้าหมายที่กำหนด

การวางโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรจะเป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในด้านการจัดหาน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติด้วยวิธีการที่สามารถทำให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า ส่วนกรณีการระบายน้ำออกจากพื้นที่ลุ่ม การบรรเทาสภาวะน้ำท่วม หรือการบรรเทาน้ำเน่าเสียก็จะมีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัญหาต่าง ๆ แล้วหาวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ไข ปัญหาเหล่านั้น ให้บรรเทาลงเท่าที่สามารถทำได้

เนื่องจาก โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ที่กรมชลประทานดำเนินการสนองพระราชดำรินั้น มีจำนวนมากว่า โครงการประเภทอื่นจึงขอกกล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการศึกษา

วางโครงการที่สำคัญพอเป็นสังเขป

2.2.2 การวางโครงการเบื้องต้น

เป็นการวางโครงการในขั้นเริ่มแรก ด้วยการศึกษาและวางโครงการเบื้องต้นตามแนวพระราชดำริว่าในท้องที่ซึ่งราษฎรมีความต้องการน้ำนั้นมีความเหมาะสมที่จะทำการก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำประเภทใดประเภทหนึ่งหรือไม่ โดยดำเนินการตามลำดับ คือ

- การศึกษาถึงความต้องการน้ำที่จะใช้ เพื่อการเพาะปลูก และจำนวนน้ำที่ต้องการใช้ สำหรับการบริโภค อุปโภค

- การศึกษาสภาพแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีในแต่ละปี จะมีปริมาณมากเพียงพอกับความต้องการดังกล่าวหรือไม่ และสมควรพิจารณาสร้างเป็นโครงการลักษณะใดจึงจะมีความเหมาะสม

- การศึกษาสภาพภูมิประเทศร่วมกับสภาพแหล่งน้ำว่ามีความเหมาะสม ที่จะสร้างเป็นโครงการอ่างเก็บน้ำหรือโครงการฝายทดน้ำได้หรือไม่เพียงใด สำหรับโครงการอ่างเก็บน้ำ โดยทั่วไปจะเลือกที่สร้างเขื่อนดินปิดกั้นลำน้ำในบริเวณที่เนินสูงสองฝั่งลำน้ำอยู่ใกล้กัน ส่วนลำน้ำที่มีน้ำไหลตลอดปีกั้นลำน้ำในบริเวณมากพอใช้ตลอดฤดูกาลเพาะปลูก ควรสร้างฝายทดน้ำปิดกั้นน้ำในบริเวณที่สามารถทดและผันน้ำไปให้พื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการได้อย่างทั่วถึง

- การคำนวณออกแบบเบื้องต้น เพื่อกำหนดขนาดและรูปแบบของ โครงการที่จะก่อสร้างให้มีน้ำเพียงพอความต้องการใช้ สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ต้องมีความมั่นคงแข็งแรง และค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างต้องไม่สูงเกินไป

- การประมาณราคางานทั้งหมดของโครงการ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจว่าสมควรดำเนินงานในขั้นต่อไปจนถึงขั้นตอนการก่อสร้างหรือไม่

สำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่มีขนาดเล็ก หลังจากที่ได้ทำการศึกษาและวางโครงการเบื้องต้นแล้วพบว่ามีความเหมาะสมก็มักจะเริ่มงานขั้นต่อไป ซึ่งได้แก่ การสำรวจและการออกแบบ แล้วจัดเข้าแผนงานก่อสร้างตามความเหมาะสม

2.2.3 การวางโครงการขั้นรายละเอียด

สำหรับ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำซึ่งมีพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์มากและต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง หลังจากการวางแผนโครงการเบื้องต้นแล้วมีเส้นทางเหมาะสมควรดำเนินการต่อไป กรมชลประทานก็จะทำการศึกษาและวางโครงการในขั้นรายละเอียดต่อไปอีกขั้นหนึ่ง โดยจัดหาข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับรูปงานทางด้านวิศวกรรมให้มีความละเอียดยิ่งขึ้น แล้วจึงพิจารณา

เปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายในการลงทุนทั้งหมด กับผลประโยชน์ทางอ้อมให้ชัดเจน โดยมีหลักการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- การศึกษาด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย การศึกษาด้านเกษตรและการศึกษาด้านวิศวกรรมโดยละเอียด จนถึงการประมาณค่าราคาก่อสร้าง

- การศึกษาด้านสังคม ได้แก่ การศึกษาถึงสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปทั้งในสภาพก่อนมีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ และที่คาดว่าจะเปลี่ยนแปลงไปหลังจากก่อสร้าง โครงการพัฒนาแหล่งน้ำนั้นสำเร็จ

- การศึกษาด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการตลาด ค่าใช้จ่ายในการผลิตของเกษตรกร แนวโน้มของราคาผลผลิต และข้อมูลค่าที่คาดว่าจะราษฎรสามารถขายผลผลิตเกษตรกรรมที่ได้เพิ่มขึ้นหลังจากการก่อสร้างโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว

- การศึกษาด้านสภาวะแวดล้อม ได้แก่ การศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมอันเนื่องมาจากการก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำนั้น หลังจากทำการศึกษาและวางโครงการแล้ว เมื่อโครงการพัฒนาแหล่งน้ำแห่งใดมีความเหมาะสมจึงจะจัดลำดับเข้าแผนพัฒนา แล้วทำการสำรวจออกแบบ และดำเนินการก่อสร้างเพื่อสนองพระราชดำริต่อไป

2.2.4 การสำรวจ

การสำรวจ ที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องดำเนินการในระยะเริ่มโครงการพัฒนาแหล่งน้ำทุกแห่ง ได้แก่ การสำรวจรายละเอียดภูมิประเทศหลังจากได้ศึกษาและวางโครงการเบื้องต้น เสร็จแล้ว เช่น โครงการพัฒนาแผนที่มาตราส่วน 1 : 50,000 ไว้เรียบร้อยแล้ว ขั้นต่อไปจะเป็นการสำรวจรายละเอียดภูมิประเทศและจัดทำแผนที่ของบริเวณที่จะสร้างเขื่อน ฝ่าย ตลอดจนพื้นที่ตั้งของสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ สำหรับใช้ประกอบการวางโครงการให้ละเอียดและใช้ประกอบการออกแบบ โดยรายละเอียดเกี่ยวกับภูมิประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ระดับแสดงความสูงของพื้นดินตามแนวเขื่อน ระดับพื้นดินบริเวณอ่างเก็บน้ำ และบริเวณที่จะสร้าง ฝ่าย ซึ่งควรทำการสำรวจแล้วเขียนแผนที่แสดงด้วยเส้นแสดงแนวพื้นดินที่มีค่าระดับเท่ากันตั้งแต่ระดับท้องลำนน้ำไปจนถึงระดับสันเขื่อน ที่คาดว่าจะสร้างหรือสำรวจให้พ้นจากคดลิ่งบริเวณที่สร้างฝ่ายขึ้นไปพอประมาณ ให้ครบถ้วนตามความต้องการ และในแผนที่ดังกล่าวควรแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับแนวและรูปร่างของลำนน้ำในบริเวณที่จะสร้างเขื่อนหรือฝายนั้นให้ชัดเจน

สำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำประเภทอื่น นอกเหนือจากโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่เป็นโครงการอ่างเก็บน้ำหรือโครงการฝายทดน้ำ ดังกล่าวข้างต้น อาจมีสิ่งก่อสร้างที่มีความแตกต่างกันไป ก็จะต้องทำการสำรวจรายละเอียดภูมิประเทศพร้อมจัดทำแผนที่แสดงระดับความสูงของพื้นที่บริเวณจะก่อสร้างอาคารต่าง ๆ เช่นกัน

อนึ่ง นอกจากการสำรวจรายละเอียดภูมิประเทศแล้ว ยังมีการสำรวจอีกประเภทหนึ่ง คือ การสำรวจหาลักษณะดินและหินของฐานรากบริเวณที่จะสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำ สำหรับเขื่อนที่มีขนาดความสูงมาก หรือพิจารณาแล้วพบว่าสภาพฐานราก มีปัญหาต้องตรวจสอบและวิเคราะห์ให้ละเอียดเพื่อความมั่นคงของตัวเขื่อนในการเก็บกักน้ำ ก็จะต้องทำการเจาะสำรวจดินและหินตาม

แนวศูนย์กลางเขื่อน โดยตลอดตามความเหมาะสม นอกจากนี้ยังสำรวจแหล่งดินในบริเวณที่ใกล้กับตำแหน่งที่จะก่อสร้างตัวเขื่อนเพื่อหาแหล่งดินสำหรับนำไปใช้ถมบดอัดแน่นเป็นตัวเขื่อนเก็บกักน้ำ

2.2.5 การออกแบบ

สำหรับ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หลังจากได้มีการเลือกสถานที่ก่อสร้าง สำรวจภูมิประเทศบริเวณที่จะก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ตลอดจนได้พิจารณากำหนดขนาดและรูปแบบของงานที่จะดำเนินการต่อไปเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการคำนวณและออกแบบ เพื่อหาขนาดและสัดส่วนของสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ และทำแบบรายละเอียดเพื่อใช้ในการก่อสร้างให้เรียบร้อย ซึ่งหลังเกณฑ์ของการออกแบบโดยทั่วไปจะต้องคำนึงถึงความมั่นคง แข็งแรงของสิ่งก่อสร้างให้ใช้งานทนทานอยู่ได้นานปี มีน้ำสำหรับใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ และสิ่งที่สำคัญคือ จะต้องพิจารณาเลือกหา วิธีการที่จะเสียค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างน้อยที่สุดแต่ประโยชน์ที่ได้รับนั้นคุ้มค่าการลงทุน

การออกแบบโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำรินี้มีรายละเอียดทางด้านวิชาการที่ต้องดำเนินการให้ถูกต้องเช่นเดียวกับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำต่าง ๆ โดยใช้วิชาการหรือเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมหลายสาขา ทั้งนี้เพื่อให้ได้สิ่งก่อสร้างที่มีความมั่นคง แข็งแรง ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ และมีราคาประหยัด ดังกล่าวถึงหลักการและวิธีการออกแบบโครงการอ่างเก็บน้ำเพื่อการเกษตรอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งเป็นงานส่วนใหญ่ที่กรมชลประทานทำการก่อสร้างสนองพระราชดำริ โดยจะขอแนะนำถึงขนาดและสัดส่วนของสิ่งก่อสร้างเฉพาะเขื่อนดินที่เป็นมาตรฐานและนำไปใช้ในการก่อสร้างอยู่ทั่วไปพอสังเขป

การออกแบบเขื่อนดิน ประกอบด้วย การออกแบบเกี่ยวกับฐานรากและการออกแบบตัวเขื่อน ซึ่งก่อนจะเริ่มออกแบบควรมีการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน เป็นต้นว่า ดินฐานรากมีลักษณะเช่นใด เป็นดินทราย ดินตะกอน หรือเป็นดินที่มีดินเหนียวผสม สำหรับดินที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการถมตัวเขื่อนส่วนใหญ่ใช้ดินที่มีดินเหนียวผสม ซึ่งจะมีอยู่ในบริเวณข้างเคียงหรือไม่ ค่าใช้จ่ายในการขุด การขน และการบดอัดดินให้แน่นด้วยเครื่องจักรกลแล้งและฤดูฝนนานกี่เดือน เพื่อจะได้ทราบจำนวนวันที่จะสามารถทำงานได้เต็มที่

โดยทั่วไปในการออกแบบงานฐานรากของเขื่อนดิน การออกแบบเพื่อกำหนดขนาดและลักษณะตลอดจนรูปร่างของตัวเขื่อน จะมีหลักเกณฑ์และรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

1. น้ำในอ่างเก็บน้ำจะต้องไม่มีโอกาสเอ่อท่วมสันข้ามเขื่อนดินไปได้ จึงต้องออกแบบอาคารระบายน้ำล้นให้มีขนาดซึ่งสามารถระบายน้ำที่คาดว่าจะไหลลงอ่างเก็บน้ำมากที่สุด โดยระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำไม่สูงเกินกว่าระดับที่กำหนดไว้

2. เชื่อนดินที่สร้างบนฐานรากซึ่งเป็นหินที่มีรอยแตก จะต้องมียุทธวิธีป้องกันน้ำไม่ให้รั่วซึมออกมาตามรอยแตกของหินไปทางด้านท้ายเขื่อน โดยทั่วไปจะทำการเจาะหลุมลงไปบนหินเป็นระยะห่างกันพอประมาณตามแนวศูนย์กลางเขื่อน โดยตลอด แล้วอัดน้ำผสมปูนซีเมนต์ลงในหลุมที่เจาะให้ปูนซีเมนต์แทรกเข้าไปอัดอยู่ในช่วงรอยแตกของหินจนเต็มแน่นตลอดแนวเขื่อน เพื่อจะได้เป็นม่านที่บดที่สามารถสกัดน้ำไม่ให้ผ่านฐานรากเขื่อนออกไป

3. เชื่อนดินที่สร้างบนฐานรากซึ่งเป็นดินทราย เมื่อกักกั้นน้ำจนมีระดับสูงแล้ว น้ำจะซึมรั่วลอดในชั้นทรายที่อยู่ใต้เขื่อนไปได้โดยง่าย อาจทำให้เกิดน้ำพุออกด้านท้ายเขื่อนจนพังในที่สุด ควรออกแบบตามหลักการดังนี้

สำหรับชั้นทรายที่มีความหนาไม่มาก โดยมีชั้นดินที่บดน้ำรองรับอยู่ด้านล่างจะออกแบบโดยขุดร่องแกนตามแนวศูนย์กลางเขื่อนจนถึงลงไปชั้นดินที่บดน้ำนั้น แล้วถมดินที่มีคุณสมบัติดีลงไป แทนที่เป็นส่วนหนึ่งของตัวเขื่อนก็จะสกัดน้ำไม่ให้ไหลผ่านชั้นทรายไปได้

ส่วนฐานรากบางแห่งซึ่งเป็นชั้นทรายที่มีความหนามาก จนไม่สามารถขุดร่องแกนลงไปถึงชั้นดินเหนียวได้ จะสร้างแผ่นชั้นดินที่บดน้ำหรือดินที่มีดินเหนียวผสมโดยนำมาบดอัดให้แน่นต่อจากตัวเขื่อน ยื่นยาวไปบนพื้นอ่างเก็บน้ำ แผ่นชั้นดินดังกล่าวจะเพิ่มระยะทางเดินของน้ำที่ไหลผ่านชั้นดินทรายใต้เขื่อนให้มีความยาวมากขึ้น และลดจำนวนน้ำรั่วซึมให้น้อยลง

4. เชื่อนดินที่สร้างบนฐานรากที่เป็นดินที่บดน้ำ โดยตลอดแนวเขื่อนการทำงานฐานรากควรกำหนดให้ขุดถากเฉพาะดินผิวหน้าจนหมดรากไม้และดินอ่อนออกไปเท่านั้น แล้วสร้างตัวเขื่อนต่อไปได้เลย

5. ความกว้างของหลังเขื่อนดินขนาดเล็กที่ก่อสร้างด้วยเครื่องจักรหรือเพื่อให้รถวิ่งได้ ควรกำหนดความกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร เพื่อให้มีความสะดวกในการทำงานและใช้เป็นทางรถวิ่ง ส่วนเขื่อนดินขนาดเล็กที่ใช้แรงคนก่อสร้างในบริเวณที่สูงมากใกล้กับหลังเขื่อน และไม่ต้องการใช้หลังเขื่อนเป็นทางสำหรับรถวิ่ง จะลดขนาดความกว้างของเขื่อนให้เหลือเพียง 2.50 เมตร ก็ได้ เพื่อลดปริมาณดินถมตัวเขื่อน

6. ลาดของเขื่อนดินทั้งด้านในอ่างเก็บน้ำและด้านท้ายน้ำ โดยทั่วไปจะต้องกำหนดให้มีความลาดเอียงที่เหมาะสม เพื่อให้ลาดของเขื่อนมีความมั่นคงแข็งแรงและทรงตัวอยู่ได้ตลอดเวลา โดยไม่มีการเลื่อนทลายลงในขณะทำการเก็บกักน้ำไว้สูงเต็มที่และในเวลาที่มีน้ำในอ่างน้ำลกระดับลงไปอย่างรวดเร็ว

เขื่อนดินขนาดเล็กซึ่งมีความสูงไม่มาก ควรกำหนดลาดเขื่อนด้านในอ่างเก็บน้ำ ให้มีความลาดเอียงเป็นอัตราส่วนแนวตั้ง : แนวทางราบ เท่ากับ 1 : 3 และแนวตั้ง : แนวทางราบ เท่ากับ 1 : 2.5 สำหรับลาดเขื่อนด้านท้ายน้ำ ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ดินที่นำมาถมตัวเขื่อน จะต้องเป็นดินที่ทำการบดอัดแน่นแล้วรั่วซึมผ่านได้ยาก คือ เป็นดินเหนียวผสม

ในกรณีที่ไม่สามารถสร้างเขื่อนด้วยดินที่มีความตึบแน่นได้ตลอดทั้งตัวเขื่อน ให้จัดแบ่งการถมดินตัวเขื่อนออกเป็น 3 ส่วน โดยกำหนดให้ถมดินที่มีดินเหนียวผสม ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นดินตึบแน่นไว้ส่วนกลาง ส่วนอีก 2 ส่วนทั้งด้านเหนือน้ำและด้านท้ายน้ำ อนุโลมให้ใช้ดินประเภทที่มีดินเหนียวผสมอยู่น้อยหรือไม่ ซึ่งมักหาได้ง่ายใกล้กับบริเวณก่อสร้าง

ส่วนกลางของตัวเขื่อนที่จะถมด้วยดินซึ่งน้ำซึมผ่านได้ยาก ควรกำหนดให้มีขนาดความกว้างที่หลังเขื่อนเท่ากับความกว้างของเขื่อนเลยแล้วจัดให้มีความลาดเทลงมาทั้งสองด้านจนถึงฐานเขื่อนในอัตราส่วนแนวตั้ง : แนวราบ เท่ากับ 1 : 1 เป็นอย่างน้อย

8. การป้องกันลาดเขื่อนด้านในอ่างเก็บน้ำ ไม่ให้ถูกคลื่นกัดเซาะจนพังทลายเสียหาย ด้วยวิธีการที่เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ได้แก่ การปลูกหญ้า โดยตลอดลาดเขื่อนให้ขึ้นงอกงามเต็มที่จะมีการเก็บกักน้ำ ถึงแม้ว่าหลังจากน้ำในอ่างมีระดับสูงแล้งท่วมหญ้าที่ปลูกไว้ด้วย แต่รากของหญ้าที่ยึดเกาะดินไว้แน่นแล้วจะช่วยยึดดินไว้ได้ ซึ่งพกระดับน้ำในอ่างลดลงหญ้าก็อาจงอกขึ้นมาใหม่ ส่วนบริเวณใดที่ถูกกัดเซาะไปบ้างก็สามารถซ่อมแซมแล้วปลูกหญ้าเพิ่มเติมให้มีสภาพดีตามเดิม

9. การป้องกันลาดเขื่อนด้านท้ายน้ำไม่ให้ถูกน้ำฝนกัดเซาะ ควรมีการปลูกหญ้าให้ตลอดแนวลาดเขื่อนเช่นกัน

2.2.6 งบประมาณในการก่อสร้างของกรมชลประทาน

เมื่อทำการออกแบบอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เสร็จแล้ว ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการคำนวณหาปริมาณวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง แล้วประมาณราคาค่าก่อสร้างของงานแต่ละประเภท และรวมเป็นราคาค่าก่อสร้างทั้งหมดของโครงการ หลังจากนั้นจึงจะบรรจุเข้าแผนงานก่อสร้าง เพื่อขอ งบประมาณมาดำเนินการตามความเร่งด่วนและกำลังงบประมาณในแต่ละปี

งบประมาณในการดำเนินงานก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอัน เนื่องมาจากพระราชดำริของกรมชลประทานประกอบด้วย

โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำรินานาชาติซึ่งสามารถก่อสร้างให้เสร็จภายใน 1 ปี และเสียค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างไม่มากนัก กรมชลประทานจะใช้งบประมาณของงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเร่งด่วนจำนวนหนึ่งของแต่ละปีมาดำเนินการก่อสร้าง โดยที่งบประมาณสำหรับงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเร่งด่วนนี้ เป็นงบประมาณที่

กรมชลประทานได้รับมาใช้ดำเนินงานก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดเล็กทั่วประเทศตามที่

ราษฎรท้องถิ่นต่าง ๆ ร้องขอและผ่านการพิจารณาถ้อยแถลงจาก สภาตำบล อำเภอ จังหวัด

แล้วเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการประสานงานและเร่งรัดการพัฒนาแหล่งน้ำ

ของสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี และเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงจะมอบโครงการต่าง ๆ

ให้กรมชลประทานดำเนินงานก่อสร้างต่อไป

สำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่มีขนาดใหญ่ ต้องใช้เวลา นานหลายปี อีกทั้งยังไม่มีควมเร่งด่วนมากนัก กรมชลประทานจะจัดเข้าแผนงานก่อสร้างโดยใช้ งบประมาณประจำปีตามปกติของกรม มาดำเนินต่อไปในการก่อสร้าง

2.2.6.1 งบประมาณสนับสนุนจากคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.)

สำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริทุกขนาด ทั้งโครงการขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นโครงการที่สมควรดำเนินการก่อสร้าง อย่างเร่งด่วน แต่กรมชลประทานไม่สามารถจัดหางบประมาณมาดำเนินการก่อสร้างสนอง พระราชดำริ โดยเร่งด่วนได้หรือเป็นโครงการที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้งบประมาณของงานพัฒนา แหล่งน้ำขนาดเล็กมาดำเนินการก่อสร้าง กรมชลประทานก็สามารถขอรับการสนับสนุนในด้าน งบประมาณจาก กปร. เพื่อนำมาใช้ในการก่อสร้างแต่งบประมาณสนับสนุนที่ได้จาก กปร. นี้ มีระเบียบกำหนดเป็นแนวปฏิบัติว่าจะสนับสนุนเฉพาะการเริ่มก่อสร้าง โครงการในปีแรกเท่านั้น ส่วนในปีต่อไป หากเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเดิมที่ดำเนินการให้เสร็จ ทั้งโครงการ กรมชลประทานจะต้องตั้งงบประมาณค่าก่อสร้างเป็นงบประมาณประจำปีตามปกติ เพื่อใช้ดำเนินการก่อสร้างต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามโครงการ

2.2.7 การก่อสร้าง

ในการก่อสร้าง โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริกรมชลประทาน มีการดำเนินงานเหมือนกับการก่อสร้าง โครงการพัฒนาแหล่งน้ำโดยทั่วไป โดยดำเนินการอยู่ 2 วิธี กรมชลประทานก่อสร้าง เป็นการก่อสร้างอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ด้วยเครื่องมือที่มี อยู่หรือจัดหาเพิ่มเติมบ้าง โดยกรมชลประทาน จะเป็นผู้ดำเนินการจัดหา วัสดุ จ้างคนงานและ ควบคุมงานเอง จนกระทั่งงานต่างๆ แล้วเสร็จตามที่ต้องการ

โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริต่าง ๆ ทั้ง โครงการที่ขนาดเล็ก และ ที่มีโครงการขนาดใหญ่ ซึ่งได้ก่อสร้างเสร็จไปแล้วจำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นงานที่กรมชลประทาน ดำเนินการก่อสร้างเอง

การก่อสร้างด้วยจ้างเหมา เป็นการก่อสร้างอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ด้วยวิธีการ จ้างเหมา ให้ผู้อื่นดำเนินการให้ทั้งหมด หรืออาจจ้างเหมาเฉพาะการขนส่ง อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้น การก่อสร้างด้วยวิธีการจ้างเหมาจะต้องจัดทำเอกสาร แสดงรายละเอียดของปริมาณงาน ที่จะจัดทำ และแสดงรายละเอียดของวิธีการก่อสร้างเพื่อให้ผู้รับเหมาสามารถดำเนินการได้อย่าง คุ้มค่า ไม่ว่า ถูกต้อง และสำหรับเจ้าของงานจะได้ใช้ประกอบในการควบคุมงานอีกด้วย

โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งกรมชลประทานได้ดำเนินการ โดยวิธีการจ้างเหมา เฉพาะอย่างยิ่งการจ้างเหมาทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นโครงการที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่และใช้งบประมาณในการก่อสร้างมาก หรือเป็นโครงการที่มีลักษณะไม่เร่งด่วนสมควร ดำเนินการตามแผนงานปกติได้ นอกจากนี้ อาจดำเนินงานจ้างเหมาเป็นบางส่วนสำหรับ โครงการก่อสร้างเอง เพื่อให้งานเสร็จเร็วยิ่งขึ้น

ในการดำเนินการก่อสร้าง หลังจากที่ได้คำนวณปริมาณวัสดุและคิราค่างานของอาคาร และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ตลอดจนจัดหาเงินงบประมาณสำหรับใช้ดำเนินการไว้เรียบร้อยแล้ว ก่อนเริ่ม งานก่อสร้างจะทำการศึกษาและจัดเตรียมงานก่อสร้างให้เรียบร้อยก่อน สำหรับงานก่อสร้างเอง จะต้องทำการตรวจสอบสภาพภูมิประเทศทั่วไป และสถานที่ก่อสร้าง คำนวณปริมาณวัสดุที่จะใช้ แต่ละชนิดอย่างละเอียด วางแผนการใช้และการจัดหาเครื่องจักรเครื่องมือมาให้เพียงพอแก่การ ใช้งาน พร้อมทั้งจัดหาคนงานและช่างให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการและกำหนดวิธีควบคุมงาน ต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม สำหรับงานที่จะให้ก่อสร้างด้วยวิธีจ้างเหมา นั้น จะต้องเตรียมงานด้านต่าง ๆ ก่อนดำเนินการว่าจ้างผู้รับเหมา เป็นต้นว่า เตรียมร่างสัญญาจ้างเหมาให้ละเอียดและรัดกุม เตรียม แบบแปลนและเอกสารกำหนดรายละเอียดวัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่ใช้ในการก่อสร้าง นั้น ๆ ตลอดจนการจัดหาช่างหรือบุคคลที่มีความสามารถ สำหรับควบคุมงานให้เป็นไปตาม กำหนดรายการรายละเอียดแบบแปลน และสัญญาการเตรียมงานสำหรับการจ้างเหมาอาจมีความ ยุ่งยาก และใช้เวลามากกว่าการเตรียมงานเพื่อการก่อสร้างเอง แต่การดำเนินงานในขั้นต่อไปนั้น จะเป็นหน้าที่ของผู้รับจ้างทั้งหมดเจ้าของงานคือกรมชลประทานเป็นผู้ควบคุมการก่อสร้าง ให้เป็นไปตามแบบ ตามรายการรายละเอียดที่กำหนดไว้ และให้ครบถ้วนตามสัญญาที่ระบุไว้ เท่านั้น เมื่อจัดทำรายละเอียดเพื่อเตรียมก่อสร้างเสร็จ ต่อจากนั้น จะถึงขั้นวางแผนการก่อสร้าง กำหนดลำดับและระยะเวลาการก่อสร้างงานส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ทราบว่าการก่อสร้าง ได้เสร็จภายใน ระยะเวลาอันเท่าไรซึ่งรายละเอียดของแผนการก่อสร้างนี้จะต้องกำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับ ภูมิประเทศ ฤดูกาล ปริมาณของงานแต่ละชนิด จำนวน เครื่องมือ กำลังคน และกำหนด ความต้องการเพื่อให้โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำรินั้น ๆ แล้วเสร็จ หลังจาก เตรียมการด้านต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวถึงขั้นต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงจะเริ่มงานก่อสร้างอาคารและ สิ่งก่อสร้างตามแบบและรูปงานที่กำหนดไว้ ดังกล่าวถึงวิธีการก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการเพาะปลูกอันเนื่องมาจากพระราชดำริประเภทโครงการอ่างเก็บน้ำ ที่กรมชลประทาน ดำเนินการอยู่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งได้แก่วิธีการก่อสร้างเขื่อนดิน พอสังเขป วิธีการก่อสร้างเขื่อนดิน จะเริ่มด้วยการทำงานฐานราก แล้วหลังจากนั้นจึงเป็นการทำงานตัวเขื่อน โดยดำเนินการ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ทำการขุดร่องแกนของเขื่อน ให้ได้ขนาดความกว้างและความลึกตามที่แบบกำหนด ส่วนใหญ่เป็นการทำงานด้วยเครื่องจักรกล สำหรับความลึกของร่องแกนนี้ จะให้ขังลึกไปถึงชั้นดินดานที่มีอยู่ด้านล่างเสมอ แล้วถมดินบดอัดแน่นประเภทเดียวกับดินตัวเขื่อน ลงไปจนเต็มสำหรับป้องกันไม่ให้น้ำไหลผ่านได้ง่าย

2. สำหรับพื้นดินทั่วไปบริเวณที่จะรองรับตัวเขื่อน ต้องทำการตากเปิดหน้าดินจนหมดดินอ่อน ตอไม้และรากไม้ แล้วขนย้ายดินที่ตากออกแล้วและตอไม้รากไม้ไปรวมกองไว้นอกเขตตัวเขื่อนเพื่อรอการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นต่อไป

3. ในการก่อสร้างตัวเขื่อน สำหรับเขื่อนดินขนาดเล็กซึ่งใช้ดินมาถมจำนวนไม่มากนัก นิยมเลือกดินที่มีคุณสมบัติที่บีบน้ำดีกว่ามาถมแล้วบดอัดให้แน่นตลอดทั้งตัวเขื่อน โดยดินที่บีบน้ำดังกล่าวนี้จะเป็นดินที่มีดินเหนียวผสมอยู่ เมื่อบดอัดให้แน่นตามเกณฑ์มาตรฐานแล้วตัวเขื่อนจะมีคุณสมบัติกักน้ำได้ดี สำหรับเขื่อนบางแห่งที่ไม่สามารถหาดินที่บีบน้ำดังกล่าวได้ปริมาณมากพอ ก็จะถมดินที่บีบน้ำซึ่งมีคุณสมบัติไว้ตอนกลาง แล้วถมดินลักษณะต่าง ๆ ที่มีดินเหนียวผสมอยู่น้อยทางด้านนอกตามความเหมาะสม ให้ได้รูปร่างและขนาดตามที่แบบกำหนด

4. การถมดินในร่องแกนของเขื่อน และการถมดินตัวเขื่อนดังที่ได้กล่าวแล้ว เป็นการถมดินแล้วบดอัดให้แน่น ซึ่งต้องทำงานด้วยความระมัดระวังและมีความละเอียด โดยใช้รถขุดดินถมเกลี่ยเป็นชั้น ๆ โดยเริ่มถมในร่องแกนตลอดความยาวของร่องแกน เกลี่ยให้หนาประมาณชั้นละ 20-25 เซนติเมตร แล้วบดอัดด้วยเครื่องจักรกล ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ลูกกลิ้งดินแกละลากด้วยรถแทรกเตอร์บดอัดดินเป็นชั้น ๆ จนแน่นทั่วกัน

5. เมื่อถมดินและบดอัดดินในร่องแกนขึ้นมาพอที่จะถมดินตัวเขื่อนได้แล้ว จะทำการถมดินตัวเขื่อนเชื่อมติดต่อกัน ความหนาของดินซึ่งถมแต่ละชั้นที่บริเวณตัวเขื่อนและการบดอัดให้แน่นจะดำเนินการมีลักษณะเช่นเดียวกับการถมและบดอัดดินในร่องแกนเขื่อน

6. ขณะที่เกลี่ยดินก่อนการบดอัด จะต้องพิจารณาถึงจำนวนน้ำในดินว่าจะสามารถบดอัดดินให้แน่นได้ดีหรือไม่ด้วย ความชื้นของดินที่พอเหมาะควรมีอยู่ประมาณ 10-15 % โดยน้ำหนัก ซึ่งถ้าหากมีน้ำน้อยหรือมีน้ำมากกว่านี้ จะทำให้การบดอัดดินได้ไม่แน่นเท่าที่ควร

7. หลังจากถมดินบดอัดแน่นสำหรับตัวเขื่อนได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะต้องแต่งลาดทั้งสองด้านของตัวเขื่อนให้เรียบร้อย แล้วปลูกหญ้าหรือปูหินที่ลาดเขื่อนตามที่แบบกำหนด เพื่อป้องกันน้ำฝนไม่ให้กัดเซาะดินเป็นร่อง หรือเพื่อป้องกันคลื่นสำหรับลาดเขื่อนด้านที่เก็บน้ำต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำรินี้ด้านการค้า
ไม่ว่าทุกแห่ง หลังจากทำการก่อสร้างอาคารและสิ่งก่อสร้างเสร็จครบถ้วนตามโครงการแล้วจะต้องมีการ
จัดทำกิจกรรมต่อเนื่อง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมมือกับเกษตรกรหรือราษฎรที่จะได้รับประโยชน์
เช่นเดียวกับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ โดยทั่วไปกิจกรรมต่อเนื่องที่สำคัญ ได้แก่ การนำน้ำไปใช้

ประโยชน์หรือการใช้ประโยชน์จากโครงการให้ได้ตามที่กำหนดไว้ รวมทั้งการดูแลบำรุงรักษาอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ให้มีสภาพมั่นคงแข็งแรง มีความปลอดภัย และสามารถใช้งานได้ผลดีอยู่เสมอ โดยขอกว่าถึงการดำเนินงานกิจกรรมต่อเนื่องของโครงการพัฒนาแหล่งน้ำประเภทอื่น ๆ ตามที่กรมชลประทานดำเนินการอยู่พอเป็นสังเขป

การก่อสร้างระบบส่งน้ำในแปลงไร่นา โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอันเนื่องมาจากพระราชดำริทั้งที่เป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำและฝายทดน้ำ เมื่อได้ก่อสร้างเขื่อนดินสำหรับเก็บกักน้ำและอาคารประกอบ หรือฝายทดน้ำ พร้อมทั้งระบบคลองส่งน้ำไปตามพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ภายในเขตโครงการแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดการก่อสร้างระบบส่งน้ำในแปลงไร่นาต่อจากบ่อจ่ายน้ำหรือจากท่อส่งน้ำไปยังพื้นที่เพาะปลูกของราษฎรแต่ละแปลงให้ทั่วถึงระบบส่งน้ำภายในแปลงไร่นาส่วนใหญ่จะเป็นคูส่งน้ำขนาดเล็ก ซึ่งขุดผ่านไปตามแนวเขตที่ดินของราษฎรแต่ละแปลงตามที่ต้องการ สำหรับโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินขนาดเล็ก จะมอบให้ราษฎรแต่ละท้องถิ่นร่วมมือดำเนินการกันเอง ตามพระบรมราโชบายที่มีพระราชประสงค์ให้ราษฎรได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่างร่วมกับทางราชการ โดยจะมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ

การจัดสรรน้ำ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอันเนื่องมาจากพระราชดำริทั้งที่เป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำและฝายทดน้ำ เมื่อได้ก่อสร้างเขื่อนดินสำหรับเก็บกักน้ำและอาคารประกอบ หรือฝายทดน้ำ พร้อมทั้งระบบคลองส่งน้ำไปตามพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ภายในเขตโครงการแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดการก่อสร้างระบบส่งน้ำในแปลงไร่นาต่อจากบ่อจ่ายน้ำหรือจากท่อส่งน้ำของคลองส่งน้ำ ไปยังพื้นที่เพาะปลูกของราษฎรแต่ละแปลงให้ทั่วถึงระบบส่งน้ำภายในแปลงไร่นา ส่วนใหญ่จะเป็นคูส่งน้ำขนาดเล็ก ซึ่งขุดผ่านไปตามแนวเขตที่ดินของราษฎรแต่ละแปลงตามที่ต้องการ สำหรับโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินขนาดเล็ก จะมอบให้ราษฎรแต่ละท้องถิ่นร่วมมือกันเองตามพระบรมราโชบายที่มีพระราชประสงค์ให้ราษฎรได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่างร่วมกับทางราชการ โดยจะมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ

การบำรุงรักษา การบำรุงรักษา หมายถึง การซ่อมแซมตกแต่งของอาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่ชำรุดเสียหายให้มีสภาพดีดั้งเดิม และรวมไปถึงการปรับปรุงในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้อาคารหรือสิ่งก่อสร้างนั้นสามารถใช้งานได้ผลตามจุดมุ่งหมาย และมีความปลอดภัย สำหรับการบำรุงรักษาโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกและการอุปโภคบริโภค อันเนื่องมาจากพระราชดำริที่กรมชลประทานดำเนินการก่อสร้างไว้ นั้น จะมีเจ้าหน้าที่ไปดูแลตรวจสอบสภาพอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการตรวจสภาพประจำปี เมื่อพบเห็นสิ่งใดชำรุดเสียหาย หรือมีความผิดปกติไปจากสภาพเดิมยังไม่มากนัก ก็จะทำกรซ่อมแซมเสียแต่เริ่มแรกทุกแห่งไป ซึ่งการบำรุงรักษาสำหรับโครงการขนาดเล็กอันเนื่องมาจากพระราชดำรินี้ กรมชลประทานเองมีนโยบายที่จะ

ให้มีการดำเนินการตามแผนงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ตามมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้มอบ โอนการจัดทำกิจกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งการบำรุงรักษาให้ฝ่ายจังหวัดร่วมกับเกษตรกรดำเนินการเอง เช่นกัน โดยกรมชลประทานจะเป็นเพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในเรื่องบางอย่างทางวิชาการ เท่านั้น แต่ในปัจจุบันยังไม่สามารถกระทำได้เนื่องจากเกินขีดความสามารถของราษฎรแทบทุก หมู่บ้าน

2.3 การพัฒนาแหล่งน้ำตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นโยบาย ประกอบด้วย

1. ให้มีการประสานแผนการพัฒนาแหล่งน้ำอย่างมีระบบทั่วทั้งลุ่มน้ำ
2. มีการบริหารและจัดการโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้มีการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อแก้ไขสภาวะการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ที่มีปัญหาให้หมดไป
4. เร่งรัดการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับใช้อุปโภคบริโภค ในเชิงคุณภาพเพื่อให้ราษฎรในชนบทมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้อย่างปลอดภัยโดยทั่วกันสนับสนุน ในด้านงบประมาณและบุคลากรอย่างเพียงพอด้วย
5. ให้ราษฎรที่ได้รับประโยชน์จากโครงการพัฒนาแหล่งน้ำมีส่วนร่วมในการจัดการดูแลบำรุงรักษาและดำเนินงานกิจกรรมต่อเนื่อง
6. ให้มีการประสานเกี่ยวกับการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดหาน้ำสำหรับใช้อุปโภคบริโภคอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การจัดการและการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในเชิงคุณภาพ มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้
7. ให้มีระบบงานด้านข้อมูลหลักเพื่อใช้สำหรับการพิจารณาวางแผนและการจัดการในด้านทรัพยากรน้ำในอนาคต

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ด้านการบริการและการจัดการ

1. จัดตั้งเป็นองค์การถาวรระดับชาติเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย วางแผนงานประสานแผน รวมถึงการติดตามผลปฏิบัติงาน
2. จัดตั้งคณะกรรมการบริหารและจัดสรรการใช้น้ำในระดับลุ่มน้ำและในเขตพื้นที่

พัฒนาเฉพาะที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ 3. ปรับปรุงองค์การบริหารโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้เกิดการประสานงาน
ในทุกระดับระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชนและทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้การใช้ประโยชน์
จากโครงการพัฒนาแหล่งน้ำดำเนินไปอย่างเต็มที่

4. พัฒนาองค์กรราชการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการบริหารและการบำรุงรักษา โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการเกษตรและพลังงาน

1. ปรับปรุงระบบส่งน้ำและกระจายน้ำที่มีอยู่ให้สามารถส่งน้ำได้ตามปริมาณ และเวลาที่ต้องการ รวมทั้งปรับปรุงระบบระบายส่งน้ำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. สนับสนุนให้มีการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดและเกิดความเป็นธรรม สมควรเก็บเงินค่าน้ำเป็นค่าบำรุงรักษา โครงการพัฒนาแหล่งน้ำโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของพื้นที่ และความสมบูรณ์ของโครงการแต่ละแห่ง

3. ปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบการจัดสรรน้ำทั้งในระดับลุ่มน้ำและระดับโครงการ เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการใช้น้ำ

4. สนับสนุนและให้ความสำคัญต่อการใช้น้ำบาดาล เพื่อการเกษตรทั้งนี้ในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางน้ำบาดาล

5. การริเริ่มโครงการพัฒนาแหล่งน้ำแห่งใหม่ ให้พิจารณาดำเนินการเป็นลุ่มน้ำ และกำหนดเงื่อนไขให้มีแผนกิจกรรมต่อเนื่องไว้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการด้วย

6. พิจารณาให้ความสำคัญกับโครงการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำที่ให้ประโยชน์อเนกประสงค์ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำภายในประเทศ

7. เร่งพัฒนาโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการผลิต ไฟฟ้าพลังน้ำตามศักยภาพและทำเลที่มีอยู่ เพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบายการจัดหาพลังงานราคาถูกใช้ในประเทศ

ด้านการพัฒนาชุมชนและอุตสาหกรรม

1. จัดหาน้ำเพื่อสนับสนุนแผนการพัฒนาพื้นที่แหล่งอุตสาหกรรม

2. จัดหาแหล่งน้ำดิบสำหรับการประปา เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านอุปโภคบริโภคและอุตสาหกรรม

3. ให้มีการจัดทำระบบกำจัดน้ำเสียจากแหล่งชุมชนและอุตสาหกรรมที่ระบายลงสู่แหล่งน้ำ หรือที่มีผลกระทบต่อแหล่งน้ำ

ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก

1. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการ

ขั้นพื้นฐานของประชาชนในชนบท

2. ให้ความสำคัญในการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับใช้อุปโภคบริโภค โดยเฉพาะแหล่งน้ำ
ไม่่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม ก็ต้องมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
สะอาดเพื่อการบริโภค

3. ให้ดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมต่อเนื่องและการบำรุงรักษา โครงการซึ่งเป็นโครงการ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่จำเป็นต้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ทั้งในด้านงบประมาณ และบุคลากร ตลอดจนการส่งเสริมให้ราษฎรเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวอย่างจริงจัง

ด้านระบบข้อมูล

ให้มีระบบข้อมูลหลักทางด้านแหล่งน้ำ ให้เป็นมาตรฐานเดียว สำหรับการใช้ประโยชน์ ร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับการพิจารณาวางแผน การจัดทำโครงการ การบริหาร และการจัดการโครงการ

ด้านอื่น ๆ

1. ให้ความสำคัญแก่การจัดสรรน้ำเพื่อประโยชน์ในการคมนาคม ทางน้ำ และการผลักดันน้ำเค็ม
2. พิจารณาใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อช่วยป้องกันหรือที่ทำการเกษตรและพื้นที่ในเขตชุมชน

2.4 แนวทางการปฏิบัติงานของกรมชลประทานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แนวการพัฒนา แนวทางปฏิบัติงานของกรมชลประทานสมควรดำเนินดังนี้

1. โครงการชลประทานที่จะดำเนินการในช่วง 4-5 ปี ข้างหน้าจะให้ความสำคัญในการปรับปรุงโครงการให้เกิดประโยชน์เป็นไปตามเป้าหมาย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการลงทุนและให้ได้ผลประโยชน์ตอบแทนโดยเร็วแก่ส่วนรวม

สำหรับการก่อสร้างโครงการชลประทานแห่งใหม่ จะเน้นในบริเวณที่ทรัพยากรธรรมชาติมีความเสื่อมโทรมและจะพิจารณาถึงการพัฒนาในลักษณะของการพัฒนาระบบลุ่มน้ำให้มากยิ่งขึ้น

2. ประเภทของโครงการที่ควรดำเนินงาน ที่สำคัญประกอบด้วย

- โครงการที่จะนำไปสู่การลดต้นทุนการผลิตข้าว และส่งเสริมให้มีการปลูกพืชไร่

ในฤดูแล้ง

- โครงการปรับปรุงระบบการส่งน้ำชลประทาน ทั้งคลองสายใหญ่ และคลองซอย

เพื่อให้สามารถส่งน้ำและใช้ควบคุมน้ำได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจหมายถึงการติดตั้งอุปกรณ์และเครื่องมือบางอย่าง เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้สะดวกยิ่งขึ้น มีความเหมาะสมกับจำนวนบุคลากรที่ใช้ และงบประมาณที่ได้รับประจำปีด้วย

- ตรวจสอบโครงการชลประทานขนาดกลางและเล็ก ทั้งด้านวิชาการ ด้านเศรษฐกิจ และการประสานงานว่าได้ดำเนินการไปในทางที่เหมาะสมหรือไม่เพียงพอ
- พิจารณาเพิ่มงบประมาณค่าบำรุงรักษาให้มากยิ่งขึ้น หรืออย่างน้อยจัดสรร ให้โครงการสามารถซ่อมปรับปรุงงานให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้
- จัดทำแผนงานและแผนการลงทุนระยะยาว โดยจัดตั้งคณะกรรมการของหน่วยงาน ขึ้นเพื่อดำเนินงานดังกล่าว
- จัดการประสานงานและจัดตั้งองค์กร เพื่อบริหารงานให้กสิกรมีส่วนร่วม ในกิจกรรมด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

ด้านการเงิน

งบประมาณของกรมชลประทานในระยะ 2-3 ปีต่อไปข้างหน้า คงจะไม่ได้รับเพิ่มขึ้น จากปัจจุบันมากนักและการกู้เงินจากสถาบันเงินกู้ต่างประเทศคงจะไม่สามารถเจรจาได้ก่อนปี 2530 เนื่องจากโครงการกู้เงินต่าง ๆ ที่เสนอไปแล้วนั้นยังอยู่ในระหว่างการศึกษาซึ่งอาจจะต้อง มีการทบทวนเพิ่มเติมในหลายด้านด้วยกัน โดยไม่มีกำหนดแน่นอนว่าจะมีการเจรจากู้เงินได้เมื่อไร ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า

- จะไม่สามารถเริ่มงานก่อสร้างโครงการแหล่งน้ำขนาดใหญ่แห่งใหม่ได้ก่อน พ.ศ. 2534
- สามารถเริ่มงานก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลางแห่งใหม่ได้บ้าง เมื่อเริ่ม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6
- โครงการขนาดเล็กคงจะใช้เฉพาะเงินงบประมาณประจำปี โดยไม่มีเงินกู้จาก ต่างประเทศมาสมทบดังเช่นที่ผ่านมา

แผนปฏิบัติงาน

การจัดเตรียม โครงการเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในช่วงแผนพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 จำเป็นต้องใช้ช่วงเวลาระยะหนึ่งในการทบทวนรายงานที่มี อยู่แล้วเดิม หลังจากนั้น กรมชลประทานจึงจะได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ตามหลัก ที่กำหนดตามกำลังคนและงบประมาณ โดยให้มีการปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกัน

ด้านการบำรุงรักษา

ถึงแม้ว่างบประมาณโดยส่วนร่วมของกรมชลประทานจะไม่ได้รับเพิ่มจากปีก่อน ๆ

เท่าใดนัก แต่เพื่อให้การบำรุงรักษาอาคาร และสิ่งก่อสร้างของโครงการชลประทานอยู่ในสภาพที่ สามารถดำเนินงานได้ กรมชลประทานจำเป็นต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อการนี้ให้มากขึ้น ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 งานด้านการจัดสรรน้ำ และการบำรุงรักษาของโครงการชลประทานต่าง ๆ จะได้รับการพิจารณามากยิ่งขึ้นกว่าช่วงก่อน ๆ ที่ผ่านมา ขณะเดียวกันโครงการต่าง ๆ ที่ได้เริ่มงานก่อสร้างไว้แล้วจะเสร็จเพิ่มอีกในระยะ 3-4 ปี ข้างหน้าเช่นกัน เหตุนี้จึงจำเป็นต้องทบทวนถึงวิธีการปฏิบัติงานด้านบำรุงรักษา วางแผนจัดหามูลค่าและเพิ่มงบประมาณ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นทั้งนี้เพื่อให้สามารถทำงานบำรุงรักษาโครงการต่าง ๆ อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งาน และส่งน้ำให้กับพื้นที่ชลประทานทั้งหมดได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การพัฒนาด้านวิชาการและบุคลากร

เนื่องจาก โครงการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอัตราค่าลงทุนต่อไร่ต่ำ หรือให้ผลประโยชน์ตอบแทนทางเศรษฐกิจสูงนั้น กรมชลประทานได้ดำเนินการก่อสร้างไปแล้วเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอีกมากมายซึ่งจะต้องดำเนินการก่อสร้างต่อไป เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาความยากจนและยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทจากสภาพที่แร้นแค้นให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ซึ่งโครงการที่จะต้องดำเนินการต่อไปส่วนใหญ่ก็มีค่าลงทุนต่อไร่สูง เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่ไม่ค่อยเอื้ออำนวย ดังนั้นการสำรวจ การศึกษาและวางโครงการการออกแบบ ตลอดจนการก่อสร้างโครงการเหล่านี้จำเป็นต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบและมีความรัดกุมให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อการลดค่าใช้จ่ายของโครงการลงเท่าที่จำเป็น

ดังนั้น ในระยะ 3-4 ปีข้างหน้า จะได้ส่งเสริมปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านวิชาการและด้านพัฒนาบุคลากรให้เหมาะสม นับตั้งแต่งานด้านสำรวจ วางโครงการ ออกแบบ ก่อสร้างส่งน้ำ และบำรุงรักษารวมทั้งการติดตามผลการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ประกอบการปรับปรุงแก้ไขได้ผลอย่างต่อเนื่องตลอดไป

2.5 กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล (หมวด 2)

2.5.1 องค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งหมื่นบาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคสองอาจตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 41 สภาตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรา 40 ให้พ้นจากสภาพแห่งสภาตำบลนับตั้งแต่วันที่ประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นต้นไป

บรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้องหนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบล ตามวรรคหนึ่งให้โอนไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 41 ตรีสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอาจร่วมกับหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกันได้ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบลนั้น โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้กำหนดเขตใหม่ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

ให้นำมาตรา 41 และมาตรา 42 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับกับการรวมตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา 41 จัตุวา องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีจำนวนประชากรทั้งหมดไม่ถึงสองพันคน ทั้งเป็นเหตุทำให้ไม่สามารถที่จะดำเนินการบริหารงานพื้นที่นั้น ให้มีประสิทธิภาพในลักษณะขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศยุบองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว โดยให้รวมพื้นที่เข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกัน หรือให้ตราพระราชกฤษฎีกายุบองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว โดยให้รวมพื้นที่เข้ากับหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกันตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบลนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุดังกล่าว

ให้นำมาตรา 41 และมาตรา 42 วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับการยุบและรวมองค์การบริหารส่วนตำบลหรือการยุบ และรวมองค์การบริหารส่วนตำบลกับหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา 42 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการเทศบาลอาจจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตามวรรคหนึ่ง ให้พ้นจากสภาพแห่งองค์การบริหารส่วนตำบลนับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาลเป็นต้นไป

บรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้องหนี้ พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลวรรคหนึ่ง ให้โอนไปเป็นของเทศบาลที่จัดตั้งขึ้น

บรรดาข้อบังคับตำบลที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้ว ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่

มาตรา 43 องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

เอกสารแนบของปีที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้ง **มาตรา 44** องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การนำไปใช้ และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 1

2.5.2 สภากองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 45 สภากองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้น โดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคนและในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้าน ให้สภาบริหารตำบลนั้นประกอบด้วย สมาชิกสภาบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่ละสามคน

หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

อายุของสภาบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละสี่ปีนับตั้งแต่วันที่เลือก

มาตรา 46 สภากองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทาง ในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม (1) และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

มาตรา 47 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 8 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 47 ทวิ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้อง

1. มีคุณสมบัติตามมาตรา 9 (1) และ(2)
2. ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 9 (3) (4) (5) (6) (7) (9) (10)
3. ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตนสมัครรับเลือกตั้งหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

4. ไม่เคยถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์

ประจำตำบล เว้นแต่จะพ้นห้าปีนับแต่วันพ้นตำแหน่งจนถึงวันรับสมัครเลือกตั้งไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ 5. ไม่เคยถูกสภาตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล หรือไม่เคยถูก

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เว้นแต่จะพ้นห้าปีนับจากวันพ้นตำแหน่งจนถึงวันที่รับสมัครเลือกตั้ง

มาตรา 47 ศรี สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงเมื่อ

1. ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ตาย
3. ลาออกโดยยื่นหนังสือออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับตั้งแต่วันที่ลาออก
4. เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ตนดำรงตำแหน่งหรือในกิจกรรมที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
5. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 47 ทวิ
6. มิได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้งเป็นระยะเวลาติดต่อกันหกเดือน
7. ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกันสามครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันควร
8. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสียหายต่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบล หรือกระทำอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียง ไม่น้อยสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

9. ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง

เมื่อกรณีสงสัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (4) (6) หรือ (7) ให้นายอำเภอสอบสวนและวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่ยุติ

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (8) ผู้นั้นอาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติโดยระบุชื่อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายประกอบด้วยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวน และวินิจฉัยโดยเร็วในกรณีดังกล่าวยังไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา 14 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47 จนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้มีคำวินิจฉัยแล้ว

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงตาม (9) โยชน์ด้านการค้า
 นอกจากนี้ให้ถือว่าเป็นการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา 48 สภาก่อตั้งการบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธาน สภาก่อตั้งการบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 49 ประธานและรองประธานการบริหารส่วนตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสองปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกเป็นประธานและรองประธานการบริหารส่วนตำบล

มาตรา 50 นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ ประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

1. ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง นับตั้งแต่วันที่ลาออก
2. พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 12 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 47
3. ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร

มาตรา 51 เมื่อตำแหน่งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลว่างลง เพราะเหตุใดนอกจากครบวาระ ให้มีการเลือกประธานและรองประธานสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบวันนับตั้งแต่วันที่ว่างลงและให้ผู้ที่ได้รับเลือกแทนนั้น อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา 52 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมกระทรวงมหาดไทยกำหนด

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่กระทำการกิจการแทนประธานสภา องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

เมื่อประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาประชุมเลือกกันเองเป็นประธานในการประชุม คราวนั้น

มาตรา 53 ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสองสมัยแล้วแต่สภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลจะกำหนด แต่ต้องไม่เกินสี่สมัย วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก ต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุม ภายในสี่สิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่เลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดไม่เกินสิบห้าวันแต่ถ้าจะขยายเวลาลาออกไปอีก จะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

มาตรา 54 ให้ประธานองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้เรียกประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลตามสมัยประชุม และเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุม

ในกรณีที่ยังไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เรียกประชุมตามกฎหมาย ให้นายอำเภอเป็นผู้เรียกเข้าประชุม และเป็นผู้เปิดและปิดการประชุม

มาตรา 55 นอกจากสมัยประชุมสามัญแล้ว เมื่อเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานกรรมการบริหารหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ อาจนำคำร้องขึ้นต่อนายอำเภอขอเปิดประชุมวิสามัญ ให้นายอำเภอพิจารณาถ้าเห็นสมควรก็ให้นายอำเภอเรียกประชุมวิสามัญได้

สมัยประชุมวิสามัญให้กำหนดไม่เกินสิบห้าวันแต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกจะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอก่อน

มาตรา 56 การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 18 วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับกับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย โดยอนุโลม

มาตรา 57 ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้รับเลือกเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารในขณะเดียวกันมิได้

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ และการจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

ส่วนที่ 2

2.5.3 คณะกรรมการบริหารส่วนตำบล

มาตรา 58 คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยประธานกรรมการบริหารคนหนึ่งและกรรมการบริหารจำนวนสองคน ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้งให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประชุม และการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหาร ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 59 คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. จัดทำแผนพัฒนาตำบล และงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ
3. รายงานการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง
4. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ราชการมอบหมาย

มาตรา 60 ให้ประธานกรรมการบริหารเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด แต่งตั้งให้ประธานกรรมการบริหารเป็นกรรมการหรือใช้อำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่ กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับประธานกรรมการบริหารในระหว่างรักษาราชการแทน

มาตรา 64 คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

1. คราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 2. มีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 3. สมาชิกภาพของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงพร้อมกันตามมาตรา 47
- ตรี (9)
4. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 92
 5. คณะกรรมการบริหารลาออก และในกรณีเช่นนี้ให้พ้นจากตำแหน่งนับ ตั้งแต่วันที่ คณะกรรมการมีมติลาออก
 6. ความเป็นกรรมการบริหารของประธานกรรมการบริหารสิ้นสุดลง
 7. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
 8. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติไม่รับหลักการแห่งร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่คณะกรรมการบริหารเสนอ และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่รับหลักการแห่งร่างข้อบังคับงบประมาณดังกล่าวด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตาม (1) (2) (3) (5) (6) (7) หรือ (9) คณะกรรมการบริหารนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่าคณะกรรมการที่แต่งตั้งใหม่ จะเข้ารับหน้าที่

เมื่อคณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตาม (4) (5) (6) (7) หรือ (8) ให้สภา องค์การบริหารส่วนตำบลเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นคณะกรรมการบริหาร ใหม่ แล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง และถ้าพิน กำหนดเวลาสิบห้าวันแล้วยังไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารดังกล่าวได้โดยมีสาเหตุสำคัญจาก องค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาสั่งยุบสภาองค์การ บริหารส่วนตำบล

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามวรรคสามหรือกรณีที่ คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตาม (2) หรือ (3) และนายอำเภอเห็นว่าควรให้คณะกรรมการ บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ตามวรรคสอง ดำเนินกิจการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่องค์การบริหาร ส่วนตำบลหรือราชการ นายอำเภอจะสั่งให้คณะกรรมการบริหารนั้นพ้นจากหน้าที่และแต่งตั้ง บุคคลที่เห็นสมควรเป็นประธานกรรมการบริหารคนหนึ่ง และกรรมการบริหารจำนวนสองคน ประกอบเป็นคณะกรรมการบริหารเพื่อดำเนินกิจการชั่วคราวจนกว่าคณะกรรมการบริหารที่แต่งตั้ง ขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ก็ได้

ในระหว่างที่ไม่มีคณะกรรมการบริหาร ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่ของ ประธานกรรมการบริหารเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะกรรมการบริหารที่แต่งตั้ง ขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 64 ทวิ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 64 แล้ว ความเป็นกรรมการบริหาร สิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

1. พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง นับตั้งแต่วันที่ลาออก
3. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 92
4. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่า สามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
5. ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจาก

ตำแหน่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ้นจากตำแหน่ง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรณีที่สมาชิกภาพของกรรมการบริหารผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (4) ผู้วิจัยอาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายในห้าวัน นับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติ โดยระบุนข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายประกอบด้วยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็วในกรณีดังกล่าวยังไม่ต้องดำเนินการเลือกกรรมการบริหารแทนตำแหน่งที่ว่างจนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้มีคำวินิจฉัยแล้ว

มาตรา 65 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและกรรมการบริหารเป็นเจ้าหน้าที่พนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ส่วนที่ 3

2.5.4 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร

ให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 ภายใต้ข้อบังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงรักษาการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้

6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินของค้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

มาตรา 69 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 66 มาตรา 67 และ มาตรา 68 นั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

มาตรา 70 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง แห่งชาติ

มาตรา 71 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในตำบลได้ เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินห้าร้อยบาท

ร่างข้อบังคับตำบลจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการบริหารหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือราษฎร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายเกี่ยวกับการเข้าชื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประธานคณะกรรมการบริหารลงชื่อและประกาศเป็นข้อบังคับตำบลต่อไป

ในกรณีที่นายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับใดให้ส่งคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่นายอำเภอได้รับข้อบังคับตำบลดังกล่าว เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบังคับตำบลใหม่ แต่ถ้าเป็นร่างข้อบังคับตำบลไปใช้ที่กำหนด ให้มีโทษปรับตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยให้ร่างข้อบังคับตำบลนั้นเป็นอันตกไป

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาบททวนร่างข้อบังคับตำบลตามวรรคสี่แล้ว มีมติยืนยันตามร่างข้อบังคับตำบลเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้ประธานคณะกรรมการบริหารลงชื่อและ ประกาศเป็นข้อบังคับตำบลได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายอำเภอแต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยืนยันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ร่างข้อบังคับตำบลคืนจากบริหาร ส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้ร่างข้อบังคับตำบลนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา 72 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีพนักงานส่วนตำบลและอาจจัดแบ่ง การบริหารงานออกเป็น

1. สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
 2. ส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น
- ระเบียบพนักงานส่วนตำบลให้ตราขึ้นเป็นพระราชกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลอาจให้ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการ ชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตาม ความจำเป็น และในกรณีที่เป็นการข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำเภอของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กระทรวง มหาดไทย ทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

มาตรา 73 องค์การบริหารส่วนตำบลทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยจาก สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและกิจการนั้นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ ในอำนาจหน้าที่ของตน

ส่วนที่ 4

2.5.5 รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 74 ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์และ ค่าธรรมเนียมรวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ ทั้งนี้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ใด เมื่อได้จัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษานั้นแล้วให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการในการเก็บภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบล

ไม่ว่ากรรณหนึ่ง ให้ประธานกรรมการบริหารมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับอำนาจและหน้าที่ของ

นายกเทศมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่และกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน และให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจพิจารณาชี้ขาดคำร้องขอให้พิจารณา

การประเมินภาษีโรงเรือน และที่ดินใหม่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมอบอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวให้หน่วยงานอื่นของรัฐดำเนินการแทนได้ และให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดในมาตรา 81

มาตรา 75 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่จัดได้ในจังหวัดใด ให้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษ่นั้น

มาตรา 76 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากรและค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภท ดังต่อไปนี้

ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากรซึ่งสถานประกอบการตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล

1. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ตามกฎหมายว่าด้วยสุราซึ่งร้านสุราตั้งอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล
 2. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนันซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล
- การเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยภาษ่นั้น

มาตรา 77 รายได้จากค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินที่เก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 78 ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยภาษ่นั้นแล้วจัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 79 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติในองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้แบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 80 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้

1. ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละศูนย์ให้องค์การด้านการค้าบริหารส่วนตำบลเก็บอัตราร้อยละศูนย์
2. ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บเพิ่มขึ้นตามมาตรา นี้ ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร
มาตรา 81 องค์การบริหารส่วนตำบลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดการ
 เก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียม เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลก็ได้ ในกรณีเช่นนี้เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกระทรวงแล้ว ให้กระทรวง
 ทบวง กรม นั้น ส่งมอบหมายให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 82 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

1. รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
4. ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนด
5. เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ทูลให้
6. รายได้อื่นตามที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้
7. เงินทุนหนุนจากรัฐบาล
8. รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 83 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจกู้เงินจากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือ
 นิติบุคคลต่าง ๆ ได้ เมื่อรับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 การกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 84 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี
 โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 85 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

1. เงินเดือน
2. ค่าจ้าง
3. เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ
4. ค่าใช้สอย
5. ค่าวัสดุ
6. ค่าครุภัณฑ์
7. ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
8. ค่าสาธารณูปโภค

9. เงินค่าอุดหนุนหน่วยงานอื่น

10. รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มีกฎหมาย หรือระเบียบของกระทรวง
 มหาดไทยกำหนดไว้

มาตรา 86 เงินค่าตอบแทนประธานกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหารและเลขานุการ คณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนด

ถ้าในระหว่างปีงบประมาณใด ใช้จ่ายซึ่งกำหนดไว้ในงบประมาณไม่พอใช้จ่ายประจำปี นั้นหรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ระหว่างปีงบประมาณ ให้จัดทำข้อบังคับงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติม

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบด้วยกับข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วให้เสนอนายอำเภอเพื่อขออนุมัติให้นายอำเภอ ไม่อนุมัติให้นายอำเภอส่งคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาทบทวนร่างข้อบังคับ นั้นใหม่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับดังกล่าว

ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติยืนยัน ตามร่างข้อบังคับงบประมาณ รายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้นายอำเภอส่งร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณเพิ่มเติมไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน เวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่งมติยืนยันถ้าผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับ งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งไปยังนายอำเภอเพื่อลงชื่ออนุมัติ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่เห็นชอบด้วยกับ ร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ร่างข้อบังคับงบประมาณ รายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้ร่างข้อบังคับงบประมาณ รายจ่ายประจำปีหรือข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นอันตกไป

ในการพิจารณา ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับ งบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติม สภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่ วันที่ได้รับร่างข้อบังคับนั้น เมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้วถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณา ไม่แล้วเสร็จให้ถือว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการบริหาร เสนอและให้ดำเนินการตามวรรคสามต่อไป

ถ้าข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกไม่ทันปีใหม่ใช้ข้อบังคับงบประมาณ รายจ่ายประจำปีไปพลางก่อน

มาตรา 88 ระเบียบว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การโอนการจัดการทรัพย์สิน การซื้อ การจ้าง ค่าตอบแทน และค่าจ้างให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยจะออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานอื่น ๆ ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

ในการออกระเบียบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คำนึงถึงความเป็นอิสระ ความคล่องตัว และความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

มาตรา 89 ให้นำบัญญัติมาตรา 37 มาใช้บังคับกับการตรวจสอบการคลัง การบัญชี หรือการเงินอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยอนุโลม

ส่วนที่ 5

2.5.6 การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 90 ให้นายอำเภอกำกับกับการดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอมีอำนาจ เรียกสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหาร พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างของ องค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวนตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารจากองค์การ บริหารส่วนตำบลก็ได้

มาตรา 91 เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือ ประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม นายอำเภอจะรายงานเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ผู้ว่าราชการ จังหวัด มีอำนาจยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและแสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย

เมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือถือว่ามี การยุบสภาการบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นใหม่ภายใน สี่สิบห้าวัน

มาตรา 92 หากปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารกระทำการฝ่าฝืนต่อความเรียบร้อยหรือ สวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้คณะกรรมการบริหารทั้งหมดหรือกรรมการบริหารบางคนพ้นจาก ตำแหน่งได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอในกรณีนี้ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ เลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นกรรมการบริหารใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่ วันที่กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่ง

บทเฉพาะกาล

มาตรา 93 ให้ถือว่าบรรดากรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับเฉพาะที่อยู่ในเขตตำบลตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสมาชิกสภาตำบล ซึ่งได้รับเลือกตั้งตาม

พระราชบัญญัตินี้เงินกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 12 ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 94 บรรดาบทกฎหมายใดที่อ้างถึงกรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิให้หมายถึง สมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 95 สภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ใด มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ให้กระทรวงมหาดไทย ดำเนินการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้กระทรวงมหาดไทย ประกาศรายชื่อสภาตำบลที่จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามวรรคหนึ่งให้เสร็จภายในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างดำเนินการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งมิให้นำมาตรา 6 มาใช้บังคับแก่ตำบลดังกล่าว และให้สภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าวจนถึง วันที่มีการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก

เมื่อจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้โอนบรรดาสถิติ ในงบประมาณหรือเงินอุดหนุน ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบล ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ไปเป็นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นนั้น

ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมิให้นำความ ในมาตรา 58 วรรคสอง มาใช้บังคับกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตามวรรคหนึ่งหรือตาม พระราชบัญญัตินี้และให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหาร โดยตำแหน่ง

2.6 การจัดแหล่งนำขนาดเล็ของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2.6.1 ด้านบุคคล

การดำเนินกิจการใด ๆ ก็ตาม เมื่อมีงานจะต้องทำการต่อเนื่องกันไป ย่อมมี องค์ประกอบสำคัญสองส่วนคือ งานและคน ในการประกอบกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ และตรง ตามวัตถุประสงค์ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงาน บุคคลจึงมีความ สำคัญในการบริหารงานทุกประเภท เมื่อเป็นเช่นนี้ ทรัพยากรบริหารทั้ง 4 อย่าง ที่เรียกย่อ ๆ ว่า "4 M'S" ซึ่งได้แก่ บุคลากร (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Matesials) และการจัดการ (Management) บุคคลได้รับการพิจารณาว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหาร ทั้งนี้เป็นเพราะ

บุคคลเป็นผู้จัดหา และเป็นทรัพยากรบริหารอื่น ๆ ถ้าบุคคลเป็นผู้ที่มีความสามารถแล้ว ปัจจัยต่าง ๆ ก็จะต้องตามมาเอง จากความหมายดังกล่าว ได้มีนักวิชาการและผู้รู้ได้ให้ความหมายของการบริหารงานด้านบุคคลไว้มากมาย ได้แก่

ธีระวุฒิ ประทุมนพรัตน์ (2529 : 128-129) ได้นำเสนอแนะถึง หลักการบริหารงานการเงินด้านบุคคลว่าควรประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้ คือ หลักความพอใจ (Satisfaction Principle) ตามหลักนี้การบริหารงานการเงินและธุรการจำเป็นต้องคำนึงถึงธรรมชาติของงานว่าเป็นงานด้านการบริการ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานและต้องมีคุณสมบัติที่ดีทั้ง 2 ประการจะนำไปสู่ความพอใจของผู้มารับบริการ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ จิตรกร แก้วนุ้ย (2540 : 20) กล่าวถึง ปัจจัยในการจัดการที่สำคัญที่ผู้บริหารต้องหันมาให้ความสำคัญ และให้ความสนใจในการจัดการหรือการบริหารองค์การ เพื่อให้องค์การดำเนินไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ที่สำคัญมาก มี 4 ประการคือ คน เงิน วัสดุ และการจัดการ

ประทุม รอดประเสริฐ (2529 : 52) ระดับผู้กำหนดนโยบายโครงการหมายถึง องค์คณะบุคคลในระดับสูงซึ่งทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ระเบียบข้อบังคับ ควบคุม อำนาจการเร่งรัด ตรวจสอบ ประชาสัมพันธ์ จัดสรรค่าใช้จ่าย ประเมินผลและกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ในการบริหารโครงการ โดยส่วนรวมหรือโดยทั่ว ๆ ไป

ระดับผู้ประสานงานโครงการ หมายถึงองค์คณะบุคคล ซึ่งทำหน้าที่ในการนำนโยบายและแนวคิดที่ระดับผู้กำหนดนโยบายกำหนดขึ้นไว้ แยกเป็นแผนหรือโครงการเพื่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้โครงการบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ควบคุม ดูแล กำกับ ติดตามและให้คำแนะนำปรึกษาแก่ระดับผู้ปฏิบัติงานด้วย

ระดับผู้ปฏิบัติงาน หมายถึงองค์คณะบุคคลซึ่งทำหน้าที่ปฏิบัติงานโครงการ โดยอาจเป็นทั้งผู้เสนอโครงการหรือผู้เขียนโครงการและเป็นผู้ลงมือกระทำโครงการนั้นด้วยตนเอง ทั้งนี้โครงการที่กำหนดขึ้นจะต้องสนองความต้องการ หรือเกิดประโยชน์แก่ประชาชนหรือสังคม โดยส่วนรวม โครงการนั้นจึงจะได้รับการพิจารณาเห็นชอบและอนุมัติให้ดำเนินการจากหน่วยงานระดับประสานงาน และระดับกำหนดนโยบายโครงการซึ่งเป็นหน่วยงานระดับสูงขึ้นไป

อุทัย หิรัญโต (2526 : 215) กล่าวว่า การใช้คนให้เป็นประโยชน์ด้วยการรวบรวมความพยายามของมนุษย์ เพื่อทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยจัดให้ทุกคนมีความขยันขันแข็ง มีความกระตือรือร้น เชื่อมมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบและมีสามัคคีธรรม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นภาระกิจอันยิ่งใหญ่ของผู้บังคับบัญชาทุกระดับ วิธีการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้นั้นมีอยู่เป็นอันมาก อาทิ การใช้ภาวะผู้นำ การจัดระบบงานที่เหมาะสม

การส่งเสริมกำลังใจ การจัดสวัสดิการที่ดี ตลอดจนการฝึกอบรม อีกวิธีหนึ่งคือ การเสริมสร้างขวัญและบำรุงรักษาขวัญในการปฏิบัติงานมิให้ต่ำลง

จ้านงค์ สมประสงค์ (2523 : 127-129) โดยให้ทัศนะไว้ว่า ในการบริหารและการปกครองนั้น ลำพังแต่เพียงการสอนงานให้คนมีความรู้ ความสามารถ และจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ อย่างดีนั้น ยังไม่เป็นหลักประกันได้ว่า ผลงานที่ได้รับจะมีคุณภาพและปริมาณ ดังที่ได้คาดหวังไว้ เพราะยังขึ้นกับคนคนนั้นว่า มีความกระตือรือร้น มีความพึงพอใจในงานที่ทำ และขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะทำงานร่วมกับหมู่คณะได้มากเพียงใด

สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 449) กล่าวว่า การปฏิบัติงานของหน่วยงานจะบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกเหนือจากความรู้ ความสามารถด้านการงานแล้ว ยังมาจากผลของความสัมพันธ์อันดีของบุคลากรในหน่วยงานอีกด้วย เพื่อทำให้เกิดความร่วมมือ เกิดพลังกลุ่ม พลังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อบรรยากาศการทำงาน ความรักความผูกพันกับงาน และอบอุ่นเมื่ออยู่ในที่ทำงาน นอกจากนั้นแล้ว เพื่อนร่วมงานยังเป็นกำลังใจสำคัญของผู้ปฏิบัติงานด้วย

เรืองศรี ศรีทอง และนุชนาด สุนทรพันธ์ (2529 : 10) ได้กล่าวไว้ว่า การปฏิบัติงานทางด้านบุคคลจะต้องยึดหลักสามฉันท์ และหลักความมีลักษณะเฉพาะอย่าง

หลักสามฉันท์ (Harmony Principle) คือ การปฏิบัติงานจะต้องขจัดความขัดแย้งระหว่างบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยกิจการทุกอย่างจะต้องได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงานและไม่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน และพยายามก่อให้เกิดความช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย

หลักความมีลักษณะเฉพาะอย่าง (Specification Principle) คือ การปฏิบัติงานในหน่วยงานควรแบ่งความรับผิดชอบให้แน่นอน ไม่ก้าวก่ายในหน้าที่ซึ่งกันและกัน เช่น แยกฝ่ายปฏิบัติการกับฝ่ายตรวจสอบออกจากกัน การให้ผู้รับผิดชอบเฉพาะอย่างนั้นเป็นการทำให้คนได้ทำงานเฉพาะอย่าง ซึ่งทำให้เกิดความแน่นอนในการปฏิบัติงาน ป้องกันการผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

2.6.2 ด้านการเงิน

ได้นำหลักความถูกต้องของ ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์ (2529 : 128) ในด้านการเงินมาเป็นกรอบความคิดดังนี้

หลักความถูกต้อง (Accuracy Principle) การบริหารงานธุรการและการเงินตามหลักนี้ ผู้บริหารโรงเรียนพึงกระทำตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนด ทั้งนี้เพื่อการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐานและนำแนวความคิดของ เรืองศรี ศรีทอง และนุชนาด สุนทรพันธ์ (2529 : 10) กล่าวถึง การบริหารการเงินไว้ว่า มีความชำนาญด้านการเงิน หมายถึง มีความชำนาญ ความรอบรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานธุรการและการเงิน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ เรืองศรี ศรีทอง และนุชนาถ สุนทรพันธ์ (2529 : 10) กล่าวถึง การบริหารการเงินของโรงเรียน ได้กล่าวถึงลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการเงินดังนี้

1. หลักสมานฉันท์ (Harmony Principle) การบริหารงานคลังจะต้องจัดข้อขัดแย้งระหว่างบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยกิจการทุกอย่างเกี่ยวกับการคลังของโรงเรียนจะต้องได้รับการยอมรับจากทุกคนและไม่ขัดแย้งซึ่งกันและกันและพยายามก่อให้เกิดความช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย

2. หลักความมีลักษณะเฉพาะอย่าง (Specification Principle) การปฏิบัติงานในหน่วยงานการเงินควรแบ่งงานความรับผิดชอบระหว่างบุคลากรในหน่วยงานให้แน่นอนและเฉพาะบุคคลไม่ก้าวก่ายหน้าที่ซึ่งกันและกัน เช่น แยกฝ่ายปฏิบัติการ กับฝ่ายตรวจสอบออกจากกัน การให้ผู้รับผิดชอบเฉพาะอย่างนั้นเป็นการทำให้คนได้ทำงานเฉพาะอย่าง ซึ่งทำให้เกิดความแน่นอนในการปฏิบัติงานป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นได้

นอกจากนี้ Candoli and Others (1992 : 355) ได้สรุปคุณสมบัติของบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงินไว้ดังนี้

1. มีความชำนาญในเรื่องคนหมายถึง ความรู้ในเรื่องจิตวิทยาเกี่ยวกับตัวบุคคลในเรื่องของความเชื่อเจตคติ ค่านิยม ความต้องการซึ่งย่อมส่งผลต่อพฤติกรรม การทำงานของบุคคล
2. มีความมุ่งมั่นและพลังกล้า หมายถึง คุณสมบัติที่เกี่ยวกับอุดมการณ์ของบุคคลในการทำงาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ระเบียบ สำนักงบประมาณ (2525 : 65) จะต้องดำเนินการภายใต้กฎ ระเบียบ ว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2525 ข้อ 55 กำหนดว่า รายจ่ายประเภทใดหรือรายการใด จะเบิกจ่ายในหมวดรายจ่ายใด ให้เป็นไปตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณที่สำนักงบประมาณกำหนดไว้

สุภรณ์ อยู่จันทร์ (2542 : 45) ได้กล่าวว่า วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ จะต้องได้ทั้งปริมาณ และคุณภาพที่ดี เหมาะสมกับเป้าหมาย ผลผลิตของงานจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องอำนวยความสะดวกด้วยเช่นกัน ซึ่งหน่วยงานจะต้องจัดให้มีระบบการเบิกจ่ายพัสดุ อุปกรณ์ให้เพียงพอกับความต้องการและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ต้องพิจารณาแสวงหาวิธีการที่จะใช้วัสดุซึ่งเป็นทรัพยากรอย่างละเอียด รอบคอบ ประกอบด้วยเหตุผล และมุ่งประโยชน์เป็นหลัก

พะยอม วงศ์สารศรี (2542 : 151) การบริหารงานนั้น จุดมุ่งหมายสำคัญคือ ความต้องการให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ทรัพยากรพื้นฐานของการบริหารงานคือ คน (man) เงิน (money) วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ (material) และวิธีการจัดการ (management) หรือที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า 4 m's ในบรรดาปัจจัย 4 ประการดังกล่าว คนนับว่ามีความสำคัญยิ่ง

ตามขั้นตอนของกระบวนการจัดการนั้น “การจัดคนเข้าทำงาน” (Staffing) เป็นขั้นตอนที่ดำเนินต่อเนื่องจากการวางแผนและการจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงานเป็นลำดับขั้นที่สำคัญขั้นหนึ่งในกระบวนการจัดการ เป็นการจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมกับความต้องการของลักษณะงานที่กำหนดไว้ กล่าวง่าย ๆ ว่าเป็นการหาคนที่เหมาะสมกับงานนั่นเอง (put the right man in the right job)

จากความหมายของการจัดคนเข้าทำงาน จะพบว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้นผู้เรียบเรียงจึงขอนำความรู้เรื่องการบริหารทรัพยากรมนุษย์มากำล่าวในที่นี้ เพราะถ้าท่านรู้และเข้าใจทางการบริหารทรัพยากรมนุษย์แล้ว นั้นย่อมแสดงว่าท่านรู้และเข้าใจการจัดคนเข้าทำงานสมบูรณ์แล้ว

โสภณ เสือพันธ์ (2540 : 8) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องจัดการบุคลากรภายในองค์การ เพื่อประสิทธิภาพของงาน และบุคลากรจะได้ใช้ความสามารถตามความถนัดของตนเอง อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การ ซึ่งการจัดบุคคลในองค์การให้ทำงานได้ตามความถนัดนั้น เป็นไปตามหลักที่เรียกว่า Put the right man on the right job คือ การจัดคนให้ทำงานตรงตามความสามารถ ด้วยเหตุนี้การรับคนเข้าทำงาน ทางองค์การจะต้องมีการคัดเลือกเพื่อให้ได้คนที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการมากที่สุด จากนั้นก็จะต้องมีการปฐมนิเทศ และจัดอบรมเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ มีการให้ขวัญกำลังใจเมื่อทำงานประสบผล หรือช่วยแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดอุปสรรค เป็นการสร้างความผูกพันและความเข้าใจในการทำงานกับองค์การ

จิตรภรณ์ ไยศิลป์ (2530 : 17) กล่าวว่า การปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีของทางราชการ จะต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และมติของคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการเงิน การคลัง ตลอดจนระบบบัญชีของทางราชการ ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก และมีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์

พะยอม วงศ์สารศรี (2542 : 6-7) กระบวนการขององค์การประกอบด้วยขั้นพื้นฐานดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมาย (Determination of objectives) การกำหนดเป้าหมายนี้จัดเป็นขั้นแรกในการจัดองค์การ ถ้าปราศจากซึ่งวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายแล้ว องค์การนั้นย่อมไม่มีความหมายใด ๆ เป้าหมายขององค์การช่วยกำหนดทิศทาง และบ่งบอกถึงลักษณะของงานที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ

2. การแบ่งงาน (Division of activities) ถ้าแนวความคิดในตอนต้นที่กล่าวเป็นความจริงว่า ลำพังคน ๆ เดียวไม่สามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยกลุ่มคน โดยทั่วไปกลุ่มคนจะประกอบด้วยบุคคลที่มีความสามารถต่าง ๆ กัน ฉะนั้นการแบ่งงานให้ทำตามความสามารถและความถนัดจึงเป็นการดำเนินการที่มีเหตุผลเป็นอย่างยิ่ง แต่ข้อพึงระวังควรหลีกเลี่ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ในเชิงพาณิชย์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากท่านมีเหตุผลประการใดๆ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง กรุณาไปใช้

ความซ้ำซ้อนของงาน ตัวอย่างการแบ่งงานในโรงงาน กิจกรรมหรืองานทั้งหมดในองค์กรจะถูกแบ่งเป็นฝ่ายต่าง ๆ อาทิเช่น ฝ่ายการผลิต (production) ฝ่ายการตลาด (marketing) ฝ่ายจัดหา (procurement) ฝ่ายการเงิน (finance) และฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (human resources) เป็นต้น

3. การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Fitting individuals into activities) หลังจากได้มีการแบ่งงานเป็นประเภทต่าง ๆ แล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ การจัดบุคคลที่มีความเหมาะสมกับงานนั้น ๆ เข้าทำงาน (put the right man in the right job) โดยการกำหนดความรับผิดชอบของบุคคลต่องานนั้น ๆ ด้วย

4. การสร้างความสัมพันธ์ (Developing relationships) โดยปกติโครงสร้างขององค์กรประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ที่ได้มีการจัดลำดับชั้น (hierarchy) พร้อมทั้งมีการบ่งบอกถึงความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน ตำแหน่งบางตำแหน่งจำเป็นต้องมีการจัดวางไว้เหนือกว่าตำแหน่งอื่น ๆ โดยมีการกำหนดความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่ ซึ่งสิ่งนี้เป็นการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการในองค์กร อำนาจหน้าที่สามารถมอบหมายเพียงแต่มีโครงสร้างของความสัมพันธ์ที่ชัดเจน ฉะนั้นทุก ๆ คน ในองค์กรควรจะต้องรู้จักผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ และความสัมพันธ์ของเขากับบุคคลอื่น ๆ ในองค์กรด้วย

2.6.3 ด้านวัสดุ

ธีรวิทย์ ประทุมทรัพย์ (2529 : 128) ได้กล่าวถึงเรื่องวัสดุไว้ดังนี้

1. หลักประหยัด (Economy Principle) การบริหารงานการเงินและธุรกิจการตามหลักนี้ผู้บริหารการศึกษาจะต้องควบคุมดูแล และจงใจให้มีการใช้ทรัพยากรการบริหารที่เป็นเงินและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการเรียนการสอนอย่างประหยัดในขณะที่มีทรัพยากรดังกล่าวอย่างจำกัด

2. หลักประโยชน์ (Utility Principle) ตามหลักนี้การบริหารงานการเงินและธุรกิจการจำเป็นต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรที่เป็นเงินและวัสดุอุปกรณ์ การตัดสินใจจ่ายทรัพยากรดังกล่าว จำเป็นต้องมีข้อมูลที่ช่วยพิจารณาได้ว่าอะไรจำเป็นต้องจัดหามาใช้ก่อน และหลังตามหลักการดังนี้ด้วย

นำแนวความคิดของ เรืองศรี ศรีทอง และนุชนาถ สุนทรพันธ์ (2529 : 10) ที่กล่าวถึงด้านวัสดุงานการเงินไว้ดังนี้

1. หลักสารัตถประโยชน์ (Utility Principle) ในการบริหารการเงิน การชลประทานจะต้องคำนึงถึงการใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งจัดว่าเป็นประเทศที่ยากจนมีงบประมาณในการพัฒนาอยู่ในขอบเขตอันจำกัด ดังนั้นการใช้จ่ายเงินต่าง ๆ ควรเป็นไปเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อันสูงสุด

2. หลักการประหยัด (Economy Principle) การใช้จ่ายเงินทุกอย่างของการชลประทานเป็นไปโดยความประหยัด พิจารณาถึงความจำเป็นในการดำเนินงานใดที่ต้องใช้เงินมากและเป็นงานที่ไม่จำเป็นและไม่เป็นประโยชน์ควรตัดรายการนั้นทิ้งไป

ผลงานวิจัยของ ประสาน หอมพุด (2536 : 135) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารงาน ธุรการ และงานการเงินตามทัศนคติของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ธุรการการเงินโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดซื้อ วัสดุครุภัณฑ์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานที่เสนอขอในแต่ละปี เพื่อขจัดปัญหาการขาดแคลนวัสดุ ครุภัณฑ์ที่จำเป็น ต้องใช้

ชารี มณีศรี (2527 : 69-70) ได้กล่าวสนับสนุนคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ว่า เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการรับ-จ่าย ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ เข้าใจส่วนต่าง ๆ ของโรงเรียน สามารถเสนอจัดซื้อสิ่งของได้อย่างเหมาะสม ปฏิบัติตามระเบียบการจ้างและการพัสดุ และจัดทำรายงานการเงิน และพัสดุได้ถูกต้องมีความ แม่นยำในระเบียบเกี่ยวกับการเงินและพัสดุ สามารถให้คำปรึกษาชี้แจงผู้อื่นได้ถูกต้อง มีความ สามารถ ติดต่อประสานงานกับทุกฝ่าย ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ร่วมงาน และรู้จัก ปรับปรุง วิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ลักขมี นิมดิษฐ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องระบบงานอัตโนมัติในสำนักงาน กล่าวว่าการพัฒนาระบบงานอัตโนมัติในสำนักงานขึ้นใช้ก็เพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงระบบ สำนักงาน ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย ช่วยอำนวยความสะดวก รวมทั้งปฏิบัติอื่น ๆ ให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2539 : 77) การจัดหาวัสดุดิบบางประเภทเพิ่มขึ้นอาจจะ ทำได้ยากหรือมีต้นทุนสูง เช่น ต้องจัดซื้อจากแหล่งที่ไกลออกไป หรือจากแหล่งที่ไม่เคยมีการ ติดต่อกันมาก่อน อาจจะก่อให้เกิดความไม่แน่นอนว่าจะได้วัสดุดิบจากแหล่งใหม่นี้โดยสม่ำเสมอ ในคุณภาพและตามเวลาที่ต้องการ ดังนั้นความสะดวกในการจัดหาวัสดุดิบที่มีคุณภาพต้องการ โดยสม่ำเสมอในราคาที่เหมาะสมก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดทำแผน งบประมาณใช้งานเป็นหลัก

2.6.4 ด้านการจัดการ

ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดของ ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์ (2529 : 128) ซึ่งกล่าวถึงเรื่อง การจัดการด้านการเงินไว้ดังนี้

หลักเปิดเผยได้ (Teust Principle) ตามหลักนี้บริหารการเงินและธุรการจำเป็นต้องกระทำ หลักฐานการเงินและบัญชีรวมทั้งการบันทึกทุกอย่างไว้อย่างมีระเบียบ ถูกต้องตามแบบแผน และตามกฎหมายให้เป็นปัจจุบันพร้อมที่จะพิสูจน์ได้ ตรวจสอบได้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจ เอกสารสามารถขอตรวจได้ตลอดเวลาการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งนั้น นอกจากแนวความคิดของ ธีรวุฒิ ประทุมทรัพย์ แล้ว ผู้วิจัยยังได้นำแนวความคิดของ เรืองศรี ศรีทอง และนุชนาถ สุนทรพันธ์ (2529 : 10) กล่าวถึง การบริหารการเงินของโรงเรียน

หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน เพื่อนำมาใช้จ่ายในการพัฒนาของโรงเรียน การจัดการเกี่ยวกับการใช้จ่าย ตลอดจนการควบคุมการดำเนินงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ตั้งไว้โดยได้กล่าวถึงหลักในการบริหารการเงินของโรงเรียนไว้ดังนี้

1. หลักแห่งความชัดเจน แจ่มแจ้ง (Clarity Principle) ในการจัดการเกี่ยวกับการเงินของโรงเรียนต้องทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจทุกอย่างเพื่อให้การปฏิบัติ เป็นไปตามแนวทางเดียวกัน เช่น เกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ การปฏิบัติการจัดรายการจำนวนเงินที่ใช้จ่ายหรือได้มา เป็นต้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความสะดวกในการพิจารณาการกำหนดรายการเป็นหมวดหมู่เพื่อให้เข้าใจง่าย และการคำนวณตัวเลขให้แน่นอน เป็นการสนับสนุนหลักการนี้ เช่นเดียวกัน

2. หลักความถูกต้องกับความเป็น (Accuracy Principle) ในการบริหารการเงินโรงเรียนจะต้องมีลักษณะเปิดเผย สามารถพิสูจน์ความบริสุทธิ์ได้ตลอดเวลาและทุกรายการ

3. หลักการกำหนดเวลา (Annuality principle) ในการบริหารงานคลัง โรงเรียนจำเป็นต้องกำหนดเวลาไว้ให้แน่นอน เพื่อสะดวกในการติดตามและประเมินผล โดยทั่วไปจะกำหนดไว้เป็นหนึ่งปี โดยให้สอดคล้องกับปีงบประมาณ

Candoli and Others (1992 : 355) ได้สรุปคุณสมบัติของบุคคลที่ทำหน้าที่บริหารงานธุรการและการเงินที่สำคัญไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ชำนาญในการวางแผน มีความจำเป็นมากไม่เพียงแต่งานธุรการการเงินเท่านั้น งานอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน
2. มีความชำนาญในด้านการจัดการหมายถึงความสามารถของผู้บริหาร ในการที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในภาวะที่วิกฤติและปกติ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเรียบร้อยในการบริหารงานการเงิน

สรุปว่างานการเงินและบัญชีผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้ที่มาของเงิน และที่ไปของเงิน นั่นคือ การรับ และการจ่ายเงินนั่นเอง และจะต้องมีความรู้ในการจ่าย การเก็บรักษาเงินด้วยว่า ทำอย่างไรจึงจะจ่ายเงินให้เพียงพอกับกิจการต่าง ๆ ในสถานศึกษาและใช้ไม่ผิดประเภท ข้อสำคัญผู้บริหารจะต้องมีความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐานอีกด้วย

จิตรกร แก้วนุ้ย (2540 : 20) กล่าวว่า ในด้านของผู้บริหารเกี่ยวกับการวางแผนวิธีการจัดการ อาจกระทำไม่ละเอียดรอบคอบพอ เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่าวิธีการจัดการ ถือเป็นเครื่องมือของนักบริหาร และจะเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนองค์การ และกำกับองค์การให้สามารถ ดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

พรรณราย ททรัพย์ประภา (2529 : 49) หน้าที่หลักประการหนึ่งของนักบริหาร ไม่ว่าจะ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปเผยแพร่ เช่น ด้านการค้า จะเป็นนักบริหารในวงการบริหาร การธุรกิจ หรือรัฐวิสาหกิจ ก็คือ การดำเนินการประชุมเพื่อการ ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตามมีอีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ วางแผนการดำเนินการ การปรึกษาหารือเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอเพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ ในองค์การเป็นไปตามวัตถุประสงค์

ในการทำงานปัจจุบันนี้ มักทำงานเป็นกลุ่ม การประชุมเป็นเครื่องมือประเภทหนึ่งของการสื่อสารที่จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ตรงกัน

กรมชลประทาน (2529 : 478) นโยบายประกอบด้วย

1. ให้มีการประสานแผนการพัฒนาแหล่งน้ำอย่างมีระบบทั่วทั้งลุ่มน้ำ
2. มีการบริหารและการจัดการ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้มีการใช้น้ำสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อแก้ไขสถานะการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ที่มีปัญหาให้หมดไป
4. เร่งรัดการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับใช้อุปโภคบริโภค ในเชิงคุณภาพเพื่อให้ราษฎรในชนบทมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้อย่างปลอดภัยโดยทั่วกัน

จิตรภรณ์ ไยศิลป์ (2530 : 24) กล่าวว่า การวางแผนเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการบริหารที่มีความสำคัญในการกำหนดอนาคต ที่ต้องการเพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างมีระบบ โดยจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและแผนงาน ตลอดจนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2539 : 3) การกำหนดวัตถุประสงค์ให้ค่อนข้างชัดเจนเช่นนี้เป็นสิ่งจำเป็น เพราะกิจการจะได้มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรและวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ได้ การระบุวัตถุประสงค์ว่ากิจการต้องการจะดำเนินงานไปในทางใด จะต้องบรรลุเป้าหมายที่กำหนดภายในระยะเวลาใดเช่นนี้มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรนั้น ทำให้หัวหน้าหน่วยงานแต่ละหน่วยทราบว่าตนมีส่วนจะต้องปฏิบัติเช่นใดเพื่อให้กิจการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวเหล่านั้น มีผลทำให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กรดีขึ้น ตลอดจนขวัญในการทำงานของพนักงานดีขึ้นเพราะทราบว่าอนาคตขององค์กรที่ตนทำงานอยู่จะเป็นเช่นใด

พยอม วงศ์สารศรี (2542 : 36) การจัดการคือ กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือแรงร่วมใจของสมาชิกในองค์กร การตระหนักถึงความสามารถ ความถนัด ความต้องการและความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วยขององค์กรจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ถึงการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

3.1 ประชากร

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จาก 10 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ จำนวน 91 องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีจำนวนประชากรที่ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหน่วยละ 4 คน รวมประชากรที่จะศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 364 คน ซึ่งประกอบด้วย

1. ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 91 คน
2. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 91 คน
3. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 91 คน
4. นายช่างโยธา จำนวน 91 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ขนาด อบต.	จำนวนประชากรจากการเลือกตั้ง		จำนวนประชากรจากการแต่งตั้ง		รวม
	ประธานกรรมการ บริหาร อบต.	ประธานสภา อบต.	ปลัด อบต.	นายช่างโยธา	
ขนาดเล็ก	51	51	51	51	204
ขนาดใหญ่	40	40	40	40	160
	91	91	91	91	364

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check – List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) จำนวนทั้งหมด 50 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักของแบบสอบถามประมาณค่าเป็น 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended) โดยแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้กรมชลประทานจังหวัดฉะเชิงเทรา และวิทยานิพนธ์ ซึ่งด้านการค้าเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้น้ำชลประทานที่มีต่อการยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ มีการนำไปใช้

2. กำหนดขอบข่ายของการวิจัยตามแนวคิดขององค์ประกอบ 4 M'S ในองค์การและการจัดการ

3. ร่างแบบสอบถาม การร่างแบบสอบถามผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารตำรา ผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานในกรมชลประทาน และองค์การบริหารส่วนตำบล นำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้มีความเหมาะสม

4. ตรวจสอบแบบสอบถามนำแบบถามฉบับร่างให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา รวม 5 คน คือ

5.1 นายวงษ์ เลิศไพศาล	รองผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา
5.2 คร.ผดุงชัย ภูพัฒน์	อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5.3 นายทรงศักดิ์ โรจน์วิทยา	หัวหน้างานวิศวกรรมโครงการ
ชลประทาน จังหวัดฉะเชิงเทรา
5.4 ผศ.สุทธิ ประจงศักดิ์	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผน
สถาบันราชภัฏราชนครินทร์
5.5 นางสาวบรรจง โทธิพิทยา	อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนประจันตราษฎร์บำรุง

6. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้การเสนอแนะ ปรีกษาอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามดีแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้ มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัยผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 32 คน ในจังหวัดปราจีนบุรี

2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของ (Cronbach) ที่เรียกว่า สัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทุกด้านที่ระดับ 0.94 และเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านบุคคล ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.83
2. ด้านการเงิน ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.86
3. ด้านวัสดุ ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.80
4. ด้านการจัดการ ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งเอกสารฉบับนี้ยังเป็นเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขออนุญาตใช้แบบสอบถามถึงผู้อำนวยการสำนักพัฒนาแหล่งน้ำที่ 4 กรมชลประทาน กรุงเทพมหานคร หลังจากได้รับอนุญาตให้ใช้แบบสอบถามได้แล้ว ให้หน่วยบัณฑิตศึกษาออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่เป็นประชากรดังที่กำหนดไว้
2. นำหนังสือเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อออกหนังสือ ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลต่อไป
3. นำแบบสอบถาม ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้วยตนเอง
4. หลังจากส่งแบบสอบถามแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้วิจัย ได้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยใช้เวลา 2 สัปดาห์
5. ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 364 ฉบับ ได้รับกลับจำนวน 350 ฉบับ เป็นฉบับสมบูรณ์ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 96.15

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตาราง พร้อมกับคำบรรยาย
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2.1 แบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

2.2 เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยาย

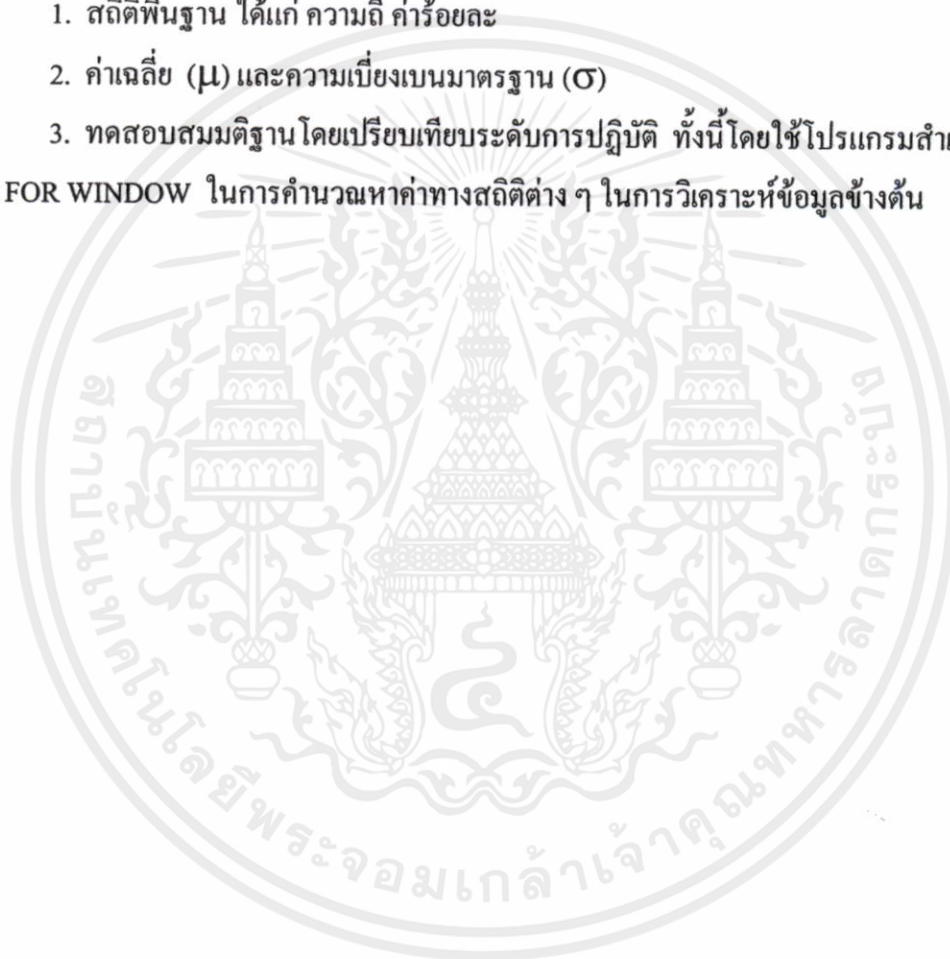
3. แบบคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยวิเคราะห์แบบสอบถาม โดยวิธีการแจกแจงความถี่

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
3. ทดสอบสมมติฐานโดยเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติ ทั้งนี้โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

SPSS FOR WINDOW ในการคำนวณค่าทางสถิติต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลและประเภทของผู้บริหาร ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ โดยเสนอผลการวิเคราะห์ ออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอ ข้อมูลในรูปแบบของตาราง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน จำแนกตามขนาดของ องค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหาร ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำ ขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ขนาดของ องค์การบริหารส่วนตำบล อายุ และเพศ โดยเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดฉะเชิงเทรา
จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิกการศึกษา ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล อายุ และเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
ประธานองค์การบริหารส่วนตำบล	87	24.86
ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	88	25.14
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	88	25.14
นายช่างโยธา	87	24.86
วุฒิกการศึกษา		
อนุปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	183	52.29
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	167	47.71
ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล		
ขนาดเล็ก	202	57.71
ขนาดใหญ่	148	42.29
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	63	18.00
30-45 ปี	178	50.86
สูงกว่า 45 ปี	109	31.14
เพศ		
ชาย	328	93.71
หญิง	22	6.29
รวม	350	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
ในตำแหน่งประธานองค์การบริหารส่วนตำบล 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.86 ประธานสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบล 88 คน คิดเป็นร้อยละ 25.14 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 88 คน คิดเป็นร้อยละ
25.14 นายช่างโยธา 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.86 มีวุฒิกการศึกษา อนุปริญญาหรือต่ำกว่า 183 คน
คิดเป็นร้อยละ 52.29 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า 167 คน คิดเป็นร้อยละ 47.71 อยู่ในองค์การบริหาร
ส่วนตำบลขนาดเล็ก 202 คน คิดเป็นร้อยละ 57.71 องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ 148 คน
คิดเป็นร้อยละ 42.29 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี 63 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 มีอายุ 30-45 ปี 178 คน คิดเป็น
ร้อยละ 50.86 สูงกว่า 45 ปี 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.14 เป็นเพศชาย 328 คน คิดเป็นร้อยละ 93.71
เพศหญิง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.29

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด
ฉะเชิงเทราต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานใน 4 ด้าน คือ
ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ

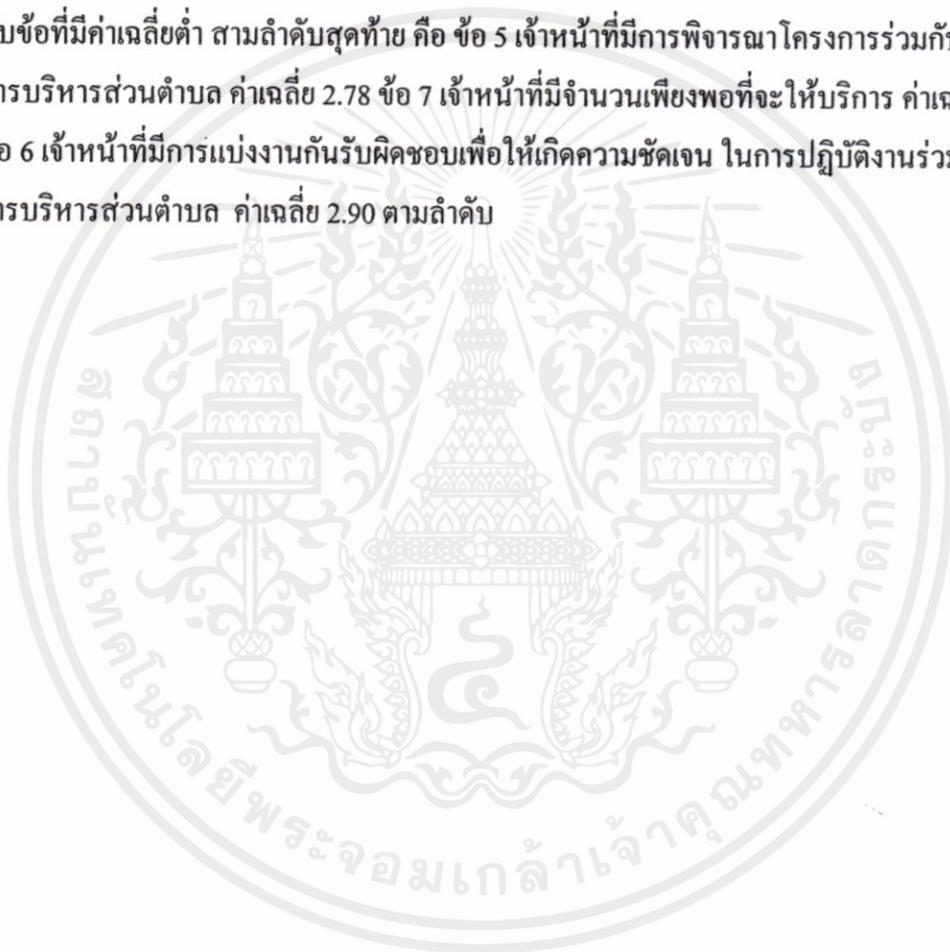
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ย
(μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ระดับปฏิบัติ โดยแสดงในแต่ละด้าน และในภาพรวม
(ตารางที่ 4.2-4.6)

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านบุคคล

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	N = 350		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
		μ	σ		
1.	เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็ว	3.17	0.94	ปานกลาง	6
2.	เจ้าหน้าที่มีการประสานงานที่ดีกับ อบต. เพื่อร่วม แก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ	3.05	1.04	ปานกลาง	7
3.	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบของกรมชลประทาน	3.31	0.90	ปานกลาง	1
4.	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับจากสมาชิก อบต.	3.01	1.02	ปานกลาง	9
5.	เจ้าหน้าที่มีการพิจารณาโครงการร่วมกับ อบต.	2.78	1.15	ปานกลาง	12
6.	เจ้าหน้าที่มีการแบ่งงานกันรับผิดชอบเพื่อให้เกิด ความชัดเจนในการปฏิบัติงานร่วมกับ อบต.	2.90	1.07	ปานกลาง	10
7.	เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการ	2.81	0.98	ปานกลาง	11
8.	เจ้าหน้าที่มีความประพฤติดี มีคุณธรรม	3.23	0.98	ปานกลาง	4
9.	เจ้าหน้าที่มีความสามารถในการรับผิดชอบงาน ในหน้าที่	3.24	0.97	ปานกลาง	3
10.	เจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต	3.28	1.04	ปานกลาง	2
11.	เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานตามนโยบาย ของกรมชลประทานที่กำหนดไว้	3.20	1.02	ปานกลาง	5
12.	เจ้าหน้าที่ให้ความรู้ ความเข้าใจ แนะนำเกี่ยวกับ ระบบการชลประทาน	3.05	1.15	ปานกลาง	8
	เฉลี่ยรวม	3.09	0.79	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทราด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.09

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง สามลำดับแรก คือ ข้อ 3 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบของกรมชลประทาน ค่าเฉลี่ย 3.31 ข้อ 10 เจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ค่าเฉลี่ย 3.28 และ ข้อ 9 เจ้าหน้าที่มีความสามารถในการรับผิดชอบงานในหน้าที่ ค่าเฉลี่ย 3.24 สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ สามลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 5 เจ้าหน้าที่มีการพิจารณาโครงการร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ค่าเฉลี่ย 2.78 ข้อ 7 เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการ ค่าเฉลี่ย 2.81 และข้อ 6 เจ้าหน้าที่มีการแบ่งงานกันรับผิดชอบเพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ค่าเฉลี่ย 2.90 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดพะเยา ด้านการเงิน

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	N = 350		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
		μ	σ		
1.	มีการพิจารณางบประมาณการก่อสร้างร่วมกับ อบต.	2.59	1.17	ปานกลาง	10
2.	การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบด้านการเงินของทางราชการ	3.13	1.07	ปานกลาง	1
3.	งบประมาณที่ได้คุ้มกับการลงทุน	3.03	1.05	ปานกลาง	2
4.	งบประมาณที่ได้มีความเพียงพอกับความต้องการ	2.69	1.06	ปานกลาง	7
5.	การจัดสรรเงินงบประมาณใช้แก่ทางพื้นที่มีความรวดเร็ว	2.66	1.00	ปานกลาง	8
6.	การจัดสรรงบประมาณมีความสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่ปฏิบัติ	2.73	0.93	ปานกลาง	6
7.	งบประมาณที่ได้มีความเพียงพอที่จะทำให้โครงการเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด	2.78	0.95	ปานกลาง	5
8.	มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์	2.87	1.03	ปานกลาง	3
9.	มีกระบวนการควบคุมรายจ่ายงบประมาณ	2.83	1.11	ปานกลาง	4
10.	มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น	2.48	1.20	น้อย	11
11.	มีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น	2.41	1.21	น้อย	12
12.	มีการจัดซื้อวัสดุของท้องถิ่น	2.59	1.15	ปานกลาง	9
เฉลี่ยรวม		2.73	0.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดพะเยา ด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.73

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดพะเยา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีเพียง 2 ข้อ ที่อยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง สามลำดับแรก คือ ข้อ 2 การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบด้านการเงินของทางราชการ ค่าเฉลี่ย 3.13 ข้อ 3 งบประมาณที่ได้คุ้มกับการลงทุน ค่าเฉลี่ย 3.03 และข้อ 8 มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ค่าเฉลี่ย 2.87 สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสามลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 11 มีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 2.41 ข้อ 10 มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 2.48 และข้อ 1 มีการพิจารณางบประมาณการก่อสร้างร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ค่าเฉลี่ย 2.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวัสดุ

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	N = 350		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
		μ	σ		
1.	มีการพิจารณาใช้งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ โดยคำนึงถึงการประหยัดและประโยชน์ใช้สอย	3.01	1.00	ปานกลาง	9
2.	มีการจัดซื้อวัสดุให้สอดคล้องกับความต้องการในการทำงาน	3.05	0.97	ปานกลาง	8
3.	วัสดุมีคุณภาพดี เหมาะสมกับการใช้งาน	3.06	1.00	ปานกลาง	7
4.	มีวัสดุเพียงพอต่อการใช้งาน	3.11	1.01	ปานกลาง	4
5.	มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน	3.18	0.95	ปานกลาง	1
6.	มีการดูแลรักษาเครื่องมือให้พร้อมที่จะใช้งาน	3.09	0.92	ปานกลาง	5
7.	เครื่องมือมีปริมาณเพียงพอกับระยะเวลาการทำงาน	2.99	0.93	ปานกลาง	10
8.	มีการวางแผนการจัดซื้อวัสดุให้สอดคล้องกับวิธีการทำงาน	3.06	0.88	ปานกลาง	6
9.	การจัดเก็บวัสดุเป็นระเบียบ สะดวกในการนำไปใช้	3.15	0.92	ปานกลาง	2
10.	มีการจัดซื้ออย่างถูกต้องตามระเบียบของราชการ	3.12	1.05	ปานกลาง	3
11.	มีการนำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ในงาน	2.79	1.07	ปานกลาง	11
เฉลี่ยรวม		3.06	0.75	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการ แหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวัสดุ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.06

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการ จัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง สามลำดับแรก คือ ข้อ 5 มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย 3.18 ข้อ 9 การจัดเก็บวัสดุเป็นระเบียบสะดวกในการนำไปใช้ ค่าเฉลี่ย 3.15 และข้อ 10 มีการจัดซื้ออย่าง ถูกต้องตามระเบียบของราชการ ค่าเฉลี่ย 3.12 สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ สามลำดับสุดท้าย คือ ข้อ 11 มีการนำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ในงาน ค่าเฉลี่ย 2.79 อยู่ในลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 11 ข้อ 7 เครื่องมือ มีปริมาณเพียงพอกับระยะเวลาการทำงาน ค่าเฉลี่ย 2.99 และข้อ 1 มีการพิจารณาใช้งบประมาณ ในการจัดซื้อวัสดุ โดยคำนึงถึงการประหยัดและประโยชน์ใช้สอย ค่าเฉลี่ย 3.01 ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 9 ตามลำดับ

ไม่ว่า... อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการ

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	N = 350		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
		μ	σ		
1.	มีการวางแผนการใช้งบประมาณให้สอดคล้องกับงาน	3.01	0.98	ปานกลาง	2
2.	มีการวางแผนการและจัดลำดับที่ที่ไม่ซ้ำซ้อน	3.00	1.01	ปานกลาง	3
3.	มีการจัดระบบการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ	2.87	1.01	ปานกลาง	10
4.	มีระบบการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.93	1.04	ปานกลาง	7
5.	มีการจัดบุคลากรให้ทำงานที่รับมอบหมายตรงกับ ความรู้และความสามารถ	3.01	0.97	ปานกลาง	1
6.	มีการจัดระบบการให้บริการตามความจำเป็นเร่งด่วน	2.94	0.99	ปานกลาง	6
7.	มีการกำกับติดตามการปฏิบัติงาน	2.88	1.03	ปานกลาง	8
8.	ความพอใจที่ได้รับการบริการจากชลประทานขนาดเล็ก	2.97	1.02	ปานกลาง	4
9.	ความเพียงพอของน้ำที่ได้รับจากการดำเนินงาน ของกรมชลประทาน	2.87	1.01	ปานกลาง	10
10.	การให้บริการน้ำทันต่อความต้องการตามฤดูกาล	2.76	1.01	ปานกลาง	15
11.	การจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำ	2.83	1.07	ปานกลาง	9
12.	สมาชิก อบต. ให้ความร่วมมือกับการชลประทานในการ ใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกตามที่กรมชลประทานและน้ำ	2.97	1.10	ปานกลาง	5
13.	สมาชิก อบต. ไปร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบาย แผนการใช้น้ำของการชลประทาน	2.78	1.13	ปานกลาง	14
14.	การชลประทานได้ติดตามและแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง ในการใช้น้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกร	2.80	1.11	ปานกลาง	12
15.	ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดสรรน้ำ	2.79	1.15	ปานกลาง	13
เฉลี่ยรวม		2.89	0.74	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.89

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง สามลำดับแรก คือ ข้อ 5 มีการจัดบุคลากรให้ทำงานที่รับมอบหมายตรงกับความรู้และความสามารถ ค่าเฉลี่ย 3.01 ลำดับที่สอง ข้อ 1 มีการวางแผนการใช้งบประมาณให้สอดคล้องกับงาน ค่าเฉลี่ย 3.01 ลำดับที่ 3 ข้อ 2 มีการวางแผนการและจัดลำดับที่ดีไม่ซ้ำซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.00 สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ สามลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 10 การให้บริการน้ำทันต่อความต้องการตามฤดูกาล ค่าเฉลี่ย 2.76 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้ายที่ 15 ข้อ 13 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลไปร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายแผนการใช้น้ำของกรมชลประทาน ค่าเฉลี่ย 2.78 และข้อ 15 ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดสรรน้ำ ค่าเฉลี่ย 2.79 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวม

	รายการ/กิจกรรม	N = 350		ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
		μ	σ		
1.	ด้านบุคคล	3.09	0.79	ปานกลาง	1
2.	ด้านการเงิน	2.73	0.80	ปานกลาง	4
3.	ด้านวัสดุ	3.06	0.75	ปานกลาง	2
4.	ด้านการจัดการ	2.89	0.74	ปานกลาง	3
	เฉลี่ยรวม	2.94	0.69	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการ แหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.94

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย เรียงตามลำดับดังนี้ คือ 1. ด้านบุคคล ค่าเฉลี่ย 3.09 อยู่ในลำดับที่ 1 2. ด้านวัสดุ ค่าเฉลี่ย 3.06 อยู่ใน ลำดับที่ 2 3. ด้านการจัดการ ค่าเฉลี่ย 2.89 อยู่ในลำดับที่ 3 4. ด้านการเงิน ค่าเฉลี่ย 2.73 อยู่ในลำดับ ที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน จำแนกตาม
ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหาร**

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน จำแนกตามขนาดของ
องค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหาร ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานในการวิจัยไว้ว่า
ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดใหญ่และขนาดเล็กต่อการจัดการแหล่งน้ำ
ขนาดเล็กจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน และความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งและการแต่งตั้งต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กจังหวัดฉะเชิงเทรา
ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบในแต่ละด้านและภาพรวมผู้วิจัยได้นำเสนอ
ตั้งแต่ตารางที่ 4.7-4.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคคล

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	อบต. ขนาดใหญ่ N = 148				อบต. ขนาดเล็ก N = 202			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็ว	3.31	0.94	ปานกลาง	5	3.07	0.93	ปานกลาง	6
2.	เจ้าหน้าที่มีการประสานงานที่ดีกับ อบต. เพื่อร่วมแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ	3.25	1.08	ปานกลาง	6	2.91	1.00	ปานกลาง	9
3.	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบของกรมชลประทาน	3.42	1.02	ปานกลาง	1	3.23	0.93	ปานกลาง	1
4.	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับจากสมาชิก อบต.	3.14	1.04	ปานกลาง	9	2.92	0.99	ปานกลาง	8
5.	เจ้าหน้าที่มีการพิจารณาโครงการร่วมกับ อบต.	2.95	1.15	ปานกลาง	12	2.65	1.14	ปานกลาง	12
6.	เจ้าหน้าที่มีการแบ่งงานกันรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงานร่วมกับ อบต.	3.11	1.05	ปานกลาง	10	2.75	1.05	ปานกลาง	10
7.	เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการ	3.01	0.95	ปานกลาง	11	2.66	0.97	ปานกลาง	11
8.	เจ้าหน้าที่มีความประพฤติดี มีคุณธรรม	3.32	1.02	ปานกลาง	4	3.16	0.95	ปานกลาง	5
9.	เจ้าหน้าที่มีความสามารถในการรับผิดชอบงานในหน้าที่	3.35	0.99	ปานกลาง	3	3.16	0.94	ปานกลาง	4
10.	เจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต	3.38	1.11	ปานกลาง	2	3.21	0.99	ปานกลาง	2
11.	เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานตามนโยบายของกรมชลประทานที่กำหนดไว้	3.22	1.07	ปานกลาง	7	3.19	0.97	ปานกลาง	3
12.	เจ้าหน้าที่ให้ความรู้ ความเข้าใจ แนะนำเกี่ยวกับระบบการชลประทาน	3.18	1.21	ปานกลาง	8	2.96	1.10	ปานกลาง	7
เฉลี่ยรวม		3.22	0.80	ปานกลาง		2.99	0.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านบุคคล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ด้านบุคคล มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการเงิน

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	อบต. ขนาดใหญ่ N = 148				อบต. ขนาดเล็ก N = 202			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	มีการพิจารณางบประมาณการก่อสร้างร่วมกับ อบต.	2.85	1.16	ปานกลาง	9	2.40	1.15	น้อย	10
2.	การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบด้านการเงินของทางราชการ	3.30	1.01	ปานกลาง	1	3.00	1.09	ปานกลาง	1
3.	งบประมาณที่ได้คู่กับการลงทุน	3.22	1.02	ปานกลาง	2	2.90	1.05	ปานกลาง	2
4.	งบประมาณที่ได้มีความเพียงพอกับความต้องการ	2.89	1.06	ปานกลาง	7	2.53	1.01	ปานกลาง	8
5.	การจัดสรรเงินงบประมาณใช้แก่ทางพื้นที่มีความรวดเร็ว	2.90	1.08	ปานกลาง	6	2.49	0.90	น้อย	9
6.	การจัดสรรงบประมาณมีความสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่ปฏิบัติ	2.96	0.91	ปานกลาง	5	2.56	0.91	ปานกลาง	6
7.	งบประมาณที่ได้มีความเพียงพอที่จะทำให้โครงการเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด	2.89	0.95	ปานกลาง	8	2.70	0.95	ปานกลาง	5
8.	มีการวางแผนการใช้เงินล่วงหน้าได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์	3.02	1.03	ปานกลาง	3	2.76	1.02	ปานกลาง	3
9.	มีกระบวนการควบคุมรายจ่ายงบประมาณ	2.99	1.09	ปานกลาง	4	2.71	1.02	ปานกลาง	4
10.	มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น	2.65	1.25	ปานกลาง	11	2.36	1.15	น้อย	11
11.	มีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น	2.51	1.28	ปานกลาง	12	2.34	1.15	น้อย	12
12.	มีการจัดซื้อวัสดุของท้องถิ่น	2.67	1.15	ปานกลาง	10	2.54	1.14	ปานกลาง	7
	เฉลี่ยรวม	2.90	0.81	ปานกลาง		2.61	0.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการเงินไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ด้านการเงินมีระดับการปฏิบัติแตกต่างกัน 4 ข้อ คือ ข้อ 1 มีการพิจารณาการก่อสร้างร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อ 5 มีการจัดสรรเงินงบประมาณใช้แก่ทางพื้นที่มีความรวดเร็ว ข้อ 10 มีการจ้างแรงงานทางท้องถิ่น และข้อ 11 มีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย นอกนั้น มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านวัสดุ

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	อบต. ขนาดใหญ่ N = 148				อบต. ขนาดเล็ก N = 202			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	มีการพิจารณาใช้งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ โดยคำนึงถึงการประหยัดและประโยชน์ใช้สอย	3.07	1.05	ปานกลาง	9	2.96	0.97	ปานกลาง	10
2.	มีการจัดซื้อวัสดุให้สอดคล้องกับความต้องการในการทำงาน	3.11	1.05	ปานกลาง	8	3.01	0.91	ปานกลาง	7
3.	วัสดุมีคุณภาพดี เหมาะสมกับการใช้งาน	3.12	1.05	ปานกลาง	7	3.02	0.91	ปานกลาง	5
4.	มีวัสดุเพียงพอกับการใช้งาน	3.19	1.11	ปานกลาง	4	3.05	0.95	ปานกลาง	3
5.	มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน	3.27	1.09	ปานกลาง	2	3.11	0.88	ปานกลาง	1
6.	มีการดูแลรักษาเครื่องมือให้พร้อมที่จะใช้งาน	3.18	1.04	ปานกลาง	5	3.03	0.89	ปานกลาง	4
7.	เครื่องมือมีปริมาณเพียงพอกับระยะเวลาการทำงาน	3.05	0.96	ปานกลาง	10	2.96	0.88	ปานกลาง	9
8.	มีการวางแผนการจัดซื้อวัสดุให้สอดคล้องกับวิธีการทำงาน	3.14	0.99	ปานกลาง	6	3.01	0.84	ปานกลาง	6
9.	การจัดเก็บวัสดุเป็นระเบียบ สะดวกในการไปใช้	3.22	0.93	ปานกลาง	3	3.10	0.88	ปานกลาง	2
10.	มีการจัดซื้ออย่างถูกต้องตามระเบียบของราชการ	3.28	0.96	ปานกลาง	1	3.00	1.06	ปานกลาง	8
11.	มีการนำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ในงาน	2.87	1.02	ปานกลาง	11	2.73	1.07	ปานกลาง	11
เฉลี่ยรวม		3.14	0.79	ปานกลาง		3.00	0.71	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวัสดุ มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ด้านวัสดุ มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ผู้ใดที่นำมาเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัด ฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการจัดการ

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	อบต. ขนาดใหญ่ N = 148				อบต. ขนาดเล็ก N = 202			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	มีการวางแผนการใช้งบประมาณให้สอดคล้องกับงาน	3.08	1.05	ปานกลาง	3	2.97	0.93	ปานกลาง	1
2.	มีการวางแผนการและจัดลำดับที่ดีไม่ซ้ำซ้อน	3.07	1.01	ปานกลาง	4	2.95	1.01	ปานกลาง	2
3.	มีการจัดระบบการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	2.93	1.03	ปานกลาง	12	2.83	0.99	ปานกลาง	9
4.	มีระบบการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.03	1.05	ปานกลาง	7	2.86	1.03	ปานกลาง	6
5.	มีการจัดบุคลากรให้ทำงานที่รับมอบหมายตรงกับความรู้และความสามารถ	3.14	1.00	ปานกลาง	2	2.93	0.95	ปานกลาง	3
6.	มีการจัดระบบการให้บริการตามความจำเป็นเร่งด่วน	3.03	1.01	ปานกลาง	6	2.88	0.96	ปานกลาง	5
7.	มีการกำกับติดตามการปฏิบัติงาน	2.94	1.11	ปานกลาง	11	2.84	0.96	ปานกลาง	7
8.	ความพอใจที่ได้รับการบริการจากชลประทานขนาดเล็ก	3.16	1.04	ปานกลาง	1	2.84	0.99	ปานกลาง	8
9.	ความเพียงพอของน้ำที่ได้รับจากการดำเนินงานของกรมชลประทาน	2.98	1.05	ปานกลาง	8	2.79	0.97	ปานกลาง	10
10.	การให้บริการน้ำทันต่อความต้องการตามฤดูกาล	2.85	1.06	ปานกลาง	15	2.69	0.97	ปานกลาง	13
11.	การจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำ	2.91	1.07	ปานกลาง	13	2.76	1.06	ปานกลาง	11
12.	สมาชิก อบต. ให้ความร่วมมือกับการชลประทานในการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกตามที่กรมชลประทานและน้ำ	3.16	1.06	ปานกลาง	5	2.90	1.13	ปานกลาง	4
13.	สมาชิก อบต. ไปร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายแผนการใช้น้ำของการชลประทาน	2.97	1.15	ปานกลาง	10	2.64	1.11	ปานกลาง	15
14.	การชลประทานได้ติดตามและแก้ไขปัญหาคัดค้าน้ำในกรณีการเกษตรของเกษตรกร	2.98	1.15	ปานกลาง	9	2.67	1.07	ปานกลาง	14
15.	ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดสรรน้ำ	2.91	1.17	ปานกลาง	14	2.70	1.13	ปานกลาง	12
เฉลี่ยรวม		3.00	0.76	ปานกลาง		2.82	0.72	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางผู้จัดทำขออภัยเป็นอย่างสูง

จากตารางที่ 4.10 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการ มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเล็ก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเล็ก ด้านการจัดการ มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวม

ด้าน	รายการ/กิจกรรม	อบต. ขนาดใหญ่ N = 148				อบต. ขนาดเล็ก N = 202			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	ด้านบุคคล	3.22	0.80	ปานกลาง	1	2.99	0.77	ปานกลาง	2
2.	ด้านการเงิน	2.90	0.81	ปานกลาง	4	2.61	0.77	ปานกลาง	4
3.	ด้านวัสดุ	3.14	0.79	ปานกลาง	2	3.00	0.71	ปานกลาง	1
4.	ด้านการจัดการ	3.00	0.76	ปานกลาง	3	2.82	0.72	ปานกลาง	3
เฉลี่ยรวม		3.07	0.70	ปานกลาง		2.85	0.66	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวม มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กในภาพรวม มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ด้านบุคคล

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ผู้บริหาร อบต. จากการเลือกตั้ง N = 175				ผู้บริหาร อบต. จากการแต่งตั้ง N = 175			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็ว	3.07	0.97	ปานกลาง	5	3.27	0.90	ปานกลาง	6
2.	เจ้าหน้าที่มีการประสานงานที่ดีกับ อบต. เพื่อร่วมแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ	2.92	1.03	ปานกลาง	9	3.18	1.04	ปานกลาง	7
3.	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบของกรมชลประทาน	3.19	1.00	ปานกลาง	1	3.43	0.94	ปานกลาง	1
4.	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับจากสมาชิก อบต.	2.93	1.03	ปานกลาง	8	3.10	1.00	ปานกลาง	9
5.	เจ้าหน้าที่มีการพิจารณาโครงการร่วมกับ อบต.	2.71	1.12	ปานกลาง	12	2.85	1.18	ปานกลาง	12
6.	เจ้าหน้าที่มีการแบ่งงานกันรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงานร่วมกับ อบต.	2.88	1.00	ปานกลาง	10	2.93	1.13	ปานกลาง	10
7.	เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการ	2.76	0.93	ปานกลาง	11	2.86	1.02	ปานกลาง	11
8.	เจ้าหน้าที่มีความประพฤติดี มีคุณธรรม	3.14	0.98	ปานกลาง	2	3.33	0.97	ปานกลาง	5
9.	เจ้าหน้าที่มีความสามารถในการรับผิดชอบงานในหน้าที่	3.08	0.96	ปานกลาง	4	3.40	0.95	ปานกลาง	3
10.	เจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต	3.13	1.05	ปานกลาง	3	3.43	1.02	ปานกลาง	2
11.	เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานตามนโยบายของกรมชลประทานที่กำหนดไว้	3.07	1.04	ปานกลาง	6	3.34	0.98	ปานกลาง	4
12.	เจ้าหน้าที่ให้ความรู้ ความเข้าใจ แนะนำเกี่ยวกับระบบการชลประทาน	2.94	1.13	ปานกลาง	7	3.16	1.17	ปานกลาง	8
	เฉลี่ยรวม	2.98	0.78	ปานกลาง		3.19	0.79	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านบุคคล มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง ด้านบุคคล มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ด้านการเงิน

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ผู้บริหาร อบต. จากการเลือกตั้ง N = 175				ผู้บริหาร อบต. จากการแต่งตั้ง N = 175			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	มีการพิจารณางบประมาณการก่อสร้างร่วมกับ อบต.	2.55	1.15	ปานกลาง	9	2.63	1.20	ปานกลาง	10
2.	การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบด้านการเงินของทางราชการ	3.00	1.11	ปานกลาง	1	3.25	1.00	ปานกลาง	1
3.	งบประมาณที่ได้คู่กับการลงทุน	2.93	1.02	ปานกลาง	2	3.14	1.08	ปานกลาง	2
4.	งบประมาณที่ได้มีความเพียงพอกับความต้องการ	2.63	1.05	ปานกลาง	8	2.74	1.07	ปานกลาง	7
5.	การจัดสรรเงินงบประมาณใช้แก่ทางพื้นที่มีความรวดเร็ว	2.63	1.00	ปานกลาง	7	2.69	1.00	ปานกลาง	8
6.	การจัดสรรงบประมาณมีความสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่ปฏิบัติ	2.72	0.92	ปานกลาง	6	2.74	0.95	ปานกลาง	6
7.	งบประมาณที่ได้มีความเพียงพอที่จะทำให้โครงการเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด	2.77	0.99	ปานกลาง	5	2.79	0.92	ปานกลาง	5
8.	มีการวางแผนการใช้เงินล่วงหน้าได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์	2.87	1.09	ปานกลาง	3	2.87	0.98	ปานกลาง	3
9.	มีกระบวนการควบคุมรายจ่ายงบประมาณ	2.81	1.17	ปานกลาง	4	2.86	1.05	ปานกลาง	4
10.	มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น	2.47	1.23	น้อย	11	2.50	1.17	ปานกลาง	11
11.	มีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น	2.35	1.23	น้อย	12	2.47	1.19	น้อย	12
12.	มีการจัดซื้อวัสดุของท้องถิ่น	2.51	1.19	ปานกลาง	10	2.68	1.10	ปานกลาง	9
เฉลี่ยรวม		2.69	0.81	ปานกลาง		2.78	0.79	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.13 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการเงิน มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง ด้านการเงินแตกต่างกันเพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 10 มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงข้อ 11 มีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อยู่ในระดับน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ด้านวัสดุ

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ผู้บริหาร อบต. จากการเลือกตั้ง N = 175				ผู้บริหาร อบต. จากการแต่งตั้ง N = 175			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	มีการพิจารณาใช้งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ โดยคำนึงถึงการประหยัดและประโยชน์ใช้สอย	2.92	1.06	ปานกลาง	10	3.10	0.94	ปานกลาง	9
2.	มีการจัดซื้อวัสดุให้สอดคล้องกับความต้องการในการทำงาน	2.94	1.05	ปานกลาง	8	3.15	0.87	ปานกลาง	7
3.	วัสดุมีคุณภาพดี เหมาะสมกับการใช้งาน	2.95	1.01	ปานกลาง	7	3.17	0.91	ปานกลาง	5
4.	มีวัสดุเพียงพอกับการใช้งาน	2.97	1.10	ปานกลาง	6	3.25	0.89	ปานกลาง	2
5.	มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน	3.13	1.03	ปานกลาง	1	3.22	0.87	ปานกลาง	3
6.	มีการดูแลรักษาเครื่องมือให้พร้อมที่จะใช้งาน	3.03	1.02	ปานกลาง	2	3.15	0.81	ปานกลาง	6
7.	เครื่องมือมีปริมาณเพียงพอกับระยะเวลาการทำงาน	2.93	0.99	ปานกลาง	9	3.06	0.86	ปานกลาง	10
8.	มีการวางแผนการจัดซื้อวัสดุให้สอดคล้องกับวิธีการทำงาน	3.02	0.93	ปานกลาง	4	3.10	0.82	ปานกลาง	8
9.	การจัดเก็บวัสดุเป็นระเบียบ สะดวกในการไปใช้	3.01	0.93	ปานกลาง	5	3.29	0.88	ปานกลาง	1
10.	มีการจัดซื้ออย่างถูกต้องตามระเบียบของราชการ	3.03	1.07	ปานกลาง	3	3.20	1.02	ปานกลาง	4
11.	มีการนำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ในงาน	2.72	1.08	ปานกลาง	11	2.86	1.06	ปานกลาง	11
เฉลี่ยรวม		2.97	0.80	ปานกลาง		3.14	0.68	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.14 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวัสดุ มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง ด้านวัสดุ มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ด้านการจัดการ

ข้อ	รายการกิจกรรม	ผู้บริหาร อบต. จากการเลือกตั้ง N = 175				ผู้บริหาร อบต. จากการแต่งตั้ง N = 175			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	มีการวางแผนการใช้งบประมาณให้สอดคล้องกับงาน	2.91	1.08	ปานกลาง	3	3.11	0.86	ปานกลาง	1
2.	มีการวางแผนการและจัดลำดับที่ดีไม่ซ้ำซ้อน	2.94	1.13	ปานกลาง	2	3.06	0.87	ปานกลาง	3
3.	มีการจัดระบบการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	2.77	1.13	ปานกลาง	10	2.98	0.86	ปานกลาง	9
4.	มีระบบการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.87	1.07	ปานกลาง	6	2.99	1.01	ปานกลาง	8
5.	มีการจัดบุคลากรให้ทำงานที่รับมอบหมายตรงกับความรู้และความสามารถ	2.94	1.02	ปานกลาง	1	3.09	0.92	ปานกลาง	2
6.	มีการจัดระบบการให้บริการตามความจำเป็นเร่งด่วน	2.89	1.01	ปานกลาง	8	3.00	0.96	ปานกลาง	5
7.	มีการกำกับติดตามการปฏิบัติงาน	2.77	1.04	ปานกลาง	9	2.99	1.00	ปานกลาง	7
8.	ความพอใจที่ได้รับการบริการจากชลประทานขนาดเล็ก	2.86	0.98	ปานกลาง	7	3.00	1.05	ปานกลาง	6
9.	ความเพียงพอของน้ำที่ได้รับจากการดำเนินงานของกรมชลประทาน	2.77	0.99	ปานกลาง	8	2.98	1.02	ปานกลาง	10
10.	การให้บริการน้ำทันต่อความต้องการตามฤดูกาล	2.69	1.04	ปานกลาง	13	2.84	0.98	ปานกลาง	15
11.	การจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำ	2.73	1.13	ปานกลาง	11	2.92	1.00	ปานกลาง	12
12.	สมาชิก อบต. ให้ความร่วมมือกับการชลประทานในการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกตามที่กรมชลประทานและน้ำ	2.91	1.13	ปานกลาง	4	3.02	1.08	ปานกลาง	4
13.	สมาชิก อบต. ไปร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายแผนการใช้น้ำของการชลประทาน	2.62	1.12	ปานกลาง	15	2.93	1.14	ปานกลาง	11
14.	การชลประทานได้ติดตามและแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการใช้น้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกร	2.69	1.12	ปานกลาง	14	2.91	1.09	ปานกลาง	13
15.	ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดสรรน้ำ	2.72	1.17	ปานกลาง	12	2.86	1.12	ปานกลาง	14
เฉลี่ยรวม		2.81	0.77	ปานกลาง		2.98	0.71	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

จากตารางที่ 4.15 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการ มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง ด้านการจัดการ มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ในภาพรวม

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ผู้บริหาร อบต. จากการเลือกตั้ง N = 175				ผู้บริหาร อบต. จากการแต่งตั้ง N = 175			
		μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่	μ	σ	ระดับปฏิบัติ	ลำดับที่
1.	ด้านบุคคล	2.98	0.78	ปานกลาง	1	3.19	0.79	ปานกลาง	1
2.	ด้านการเงิน	2.69	0.81	ปานกลาง	4	2.78	0.79	ปานกลาง	4
3.	ด้านวัสดุ	2.97	0.80	ปานกลาง	2	3.14	0.68	ปานกลาง	2
4.	ด้านการจัดการ	2.81	0.77	ปานกลาง	3	2.98	0.71	ปานกลาง	3
เฉลี่ยรวม		2.86	0.69	ปานกลาง		3.02	0.67	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.16 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้งในภาพรวม มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4.17 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านบุคคล		
1.	ควรให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการปฏิบัติ และข่าวสารต่าง ๆ ให้กับท้องถิ่นมากขึ้น	45
2.	การติดต่อประสานงานจากเจ้าหน้าที่ยังขาดการต่อเนื่อง	39
3.	เจ้าหน้าที่กรมชลประทานควรจะร่วมแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กให้ทันตามความต้องการ	21
4.	เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานส่วนมากมีความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถยังขาดการประสานงานที่ดีในการดำเนินงาน	15
ด้านการเงิน		
1.	ควรจะจ้างแรงงานของท้องถิ่นและเครื่องจักร เครื่องมือให้มากขึ้น	35
2.	ควรเพิ่มงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการ	34
3.	ควรจัดงบประมาณให้ทันกับความต้องการ	31
4.	กรมชลประทานควรออกแบบก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ให้คำนึงถึงวัสดุของท้องถิ่นที่มีเป็นหลัก	20
ด้านวัสดุ		
1.	การออกแบบก่อสร้างควรคำนึงถึงวัสดุของท้องถิ่น ที่จะนำมาใช้งานได้	38
2.	ควรควบคุมวัสดุ การใช้วัสดุ ให้มีคุณภาพและราคาที่เหมาะสม	31
3.	ควรใช้วัสดุของท้องถิ่นให้มากที่สุด เพื่อกระตุ้นให้เกิดรายได้	29
4.	ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้พร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา	18
5.	วัสดุที่เหลือใช้ ควรจัดเก็บให้เป็นระเบียบ และสามารถนำไปใช้ในครั้งต่อไปได้	10

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
	ด้านการจัดการ	
1.	ควรมีการวางแผนงานทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว	51
2.	ควรมีการจัดทำแผนงานเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อประสานงานกับทางท้องถิ่นเพื่อร่วมมือกันในการแก้ปัญหา	46
3.	ขอให้พิจารณาถึงความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ ว่าควรทำอะไรก่อน-หลังอย่างไร เพื่อให้เกิดผลดีต่อเกษตรกร	42
4.	ประสานงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งน้ำ	33
5.	ควรมีการติดตามผลงานอย่างต่อเนื่อง	25

จากตารางที่ 4.17 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ข้อที่มีค่าความถี่สูง ได้แก่

ด้านบุคคล ควรให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการปฏิบัติ และข่าวสารต่าง ๆ ให้กับท้องถิ่นมากขึ้น มีค่าความถี่เท่ากับ 45

ด้านการเงิน ควรจะจ้างแรงงานของท้องถิ่นและเครื่องจักร เครื่องมือให้มากขึ้น มีค่าความถี่เท่ากับ 35

ด้านวัสดุ การออกแบบก่อสร้างควรคำนึงถึงวัสดุของท้องถิ่นที่จะนำมาใช้งานได้ มีค่าความถี่เท่ากับ 38

ด้านการจัดการ ควรมีการวางแผนงานทั้งระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว มีค่าความถี่เท่ากับ 51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะโดยประกอบด้วยข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อเสนอแนะต่อกรมชลประทาน และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ตามลำดับดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหาร

5.2 สมมุติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่และขนาดเล็กต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งและการแต่งตั้งต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 91 แห่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และนายช่างโยธา รวมแห่งละ 4 คน รวมทั้งสิ้น 364 คน การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ และก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 32 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ Cronbach ที่ระดับ 0.94

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ยื่นขออนุญาตใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสำนักพัฒนาแหล่งน้ำที่ 4 กรมชลประทาน และออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนำแบบสอบถามไปส่งให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 364 ฉบับ และรับคืนด้วยตนเองภายในเวลา 2 สัปดาห์ ได้รับคืนฉบับสมบูรณ์ จำนวน 350 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.15

5.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

5.4 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ให้ผู้ใดเห็นว่าเป็นประโยชน์ด้านการค้า ในจังหวัดฉะเชิงเทรา
ไม่ว่ากรณีใดๆ หงสน ออกพิมพ์ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ใน 4 ด้าน มีดังนี้

ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็ก ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยจากต่ำสุดไปหาสูงสุด ตามลำดับดังนี้ ด้านการเงิน ด้านการจัดการ ด้านวัสดุ และ ด้านบุคคล ส่วนรายละเอียดแต่ละด้าน เป็นดังนี้

1. ด้านการเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับรายข้อ อยู่ในระดับน้อย เพียง 2 ข้อ นอกนั้น อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับแรกคือ การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบด้านการเงินของทางราชการ ลำดับสองคือ งบประมาณที่ได้คู่กับการลงทุน และลำดับสามคือ มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ สำหรับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ลำดับแรกคือ มีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น รองลงมาคือ มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น

2. ด้านการจัดการ ในภาพรวมและทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับแรกคือ มีการจัดบุคลากรให้ทำงานที่รับมอบหมายตรงกับความรู้ และความสามารถ ลำดับสองคือ มีการวางแผนการใช้งบประมาณให้สอดคล้องกับงาน และลำดับสามคือ มีการวางแผนการและจัดลำดับที่คิไม่ซ้ำซ้อน สำหรับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การให้บริการน้ำทันต่อความต้องการตามฤดูกาล รองลงมาคือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลไปร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายแผนการใช้น้ำของกรมชลประทาน

3. ด้านการวัสดุ ในภาพรวมและทุกข้อ อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับแรกคือ มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน ลำดับสองคือ การจัดเก็บวัสดุเป็นระเบียบ สะดวกในการไปใช้ และลำดับสามคือ มีการจัดซื้ออย่างถูกต้องตามระเบียบของราชการ สำหรับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการนำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ในงาน รองลงมา คือ เครื่องมือมีปริมาณเพียงพอกับระยะเวลาการทำงาน

4. ด้านบุคคล ในภาพรวม และทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นลำดับแรก คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบของกรมชลประทาน ลำดับสองคือ เจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และลำดับสามคือ เจ้าหน้าที่มีความสามารถในการรับผิดชอบงานในหน้าที่ สำหรับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เป็นลำดับแรก คือ เจ้าหน้าที่มีการพิจารณาโครงการร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด ฉะเชิงเทรา ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และประเภทของผู้บริหาร มีดังนี้

1. จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านบุคคล ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันทุกข้อ

1.2 ด้านการเงิน ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน จำนวน 4 ข้อ คือ มีการพิจารณางบประมาณการก่อสร้างร่วมกับ องค์การบริหารส่วนตำบล การจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่ทางพื้นที่มีความรวดเร็ว มีการจ้างงานของท้องถิ่น และมีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย นอกนั้น มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

1.3 ด้านวัสดุ ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันทุกข้อ

1.4 ด้านการจัดการ ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันทุกข้อ

2. จำแนกตามประเภทผู้บริหาร ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันทุกด้าน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ด้านบุคคล ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จากการแต่งตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการ เลือกตั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านการเงิน ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันเพียงข้อเดียวคือ มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ข้ออื่น ๆ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

2.3 ด้านวัสดุ ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.4 ด้านการจัดการ ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการแต่งตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจากการเลือกตั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ใน 4 ด้าน คือ

ด้านบุคคล

1. ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการปฏิบัติ และข่าวสารต่าง ๆ ให้กับท้องถิ่นมากขึ้น

2. การติดต่อประสานงานจากเจ้าหน้าที่ยังขาดการต่อเนื่อง

ด้านการเงิน

1. ควรจะจ้างแรงงานของท้องถิ่นและเครื่องจักร เครื่องมือให้มากขึ้น

2. ควรเพิ่มงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการ

ด้านวัสดุ

1. การออกแบบก่อสร้างควรคำนึงถึงวัสดุของท้องถิ่นที่จะนำมาใช้งานได้

2. ควรควบคุมวัสดุ การใช้วัสดุให้มีคุณภาพและราคาที่เหมาะสม

ด้านการจัดการ

1. ควรมีการวางแผนงานทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

2. ควรมีการจัดทำแผนงานเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อประสานงานกับทางท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เพื่อร่วมมือกันในการแก้ปัญหา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 อภิปรายผล

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ๆ ที่ได้จากการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเอง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังนี้

5.5.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทราต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทราต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน

ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจังหวัดฉะเชิงเทรามีพื้นที่กว้างมาก จะเห็นว่าเมืององค์การบริหารส่วนตำบลถึง 91 หน่วย ฉะนั้นในการปฏิบัติงานของกรมชลประทานอาจจะยังไม่สามารถทำได้อย่างทั่วถึง โอกาสที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ละหน่วยจะมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การพิจารณาโครงการ การพิจารณางบประมาณเพื่อการก่อสร้างและการพัฒนาหรือการร่วมประชุมรับทราบนโยบาย ตลอดจนการปฏิบัติงานร่วมกันในงานต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ กระทำได้อย่างไม่เต็มที่ ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง จึงทำให้ผลของการวิจัยออกมาในระดับปานกลางดังกล่าว และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือ ด้านการเงิน รองลงมาคือ ด้านการจัดการ ด้านวัสดุ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงคือ ด้านบุคคล มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจะเห็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องของกรมชลประทานที่จะนำไปวิเคราะห์ถึงปัญหา สาเหตุ และวิธีปฏิบัติเพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป โดยผู้วิจัยจะอภิปรายจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำไปหาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงตามลำดับต่อไปนี้

ด้านการเงิน ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารงบประมาณการเงินนั้น จะต้องดำเนินการภายใต้กฎระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2525 ข้อ 55 กำหนดว่ารายจ่ายประเภทใดหรือรายการใด จะเบิกจ่ายในหมวดรายจ่ายใด ให้เป็นไปตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณที่สำนักงานงบประมาณกำหนดไว้ (ระเบียบสำนักงานงบประมาณ : ว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2525 : 65) ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะใช้จ่ายสนองตอบต่อความต้องการในโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ทั้งหมดจะต้องมีแผนงาน โครงการ และเหตุผลความจำเป็นเสนอเป็นขั้นตอนอย่างถูกต้อง เพื่อให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ ดังจะเห็นได้จาก

ข้อค้นพบที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแสดงความคิดเห็นในเรื่อง การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบด้านการเงินของทางราชการ อยู่ในลำดับที่ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย 2 ลำดับสุดท้าย อยู่ในระดับปฏิบัติน้อย ได้แก่ มีการจ้างเครื่องจักรกลในท้องถิ่น และมีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องมาจากเครื่องมือเครื่องจักรที่มีอยู่ในท้องถิ่นไม่ตรงตามลักษณะงานที่หน่วยงานชลประทานต้องการ เช่น หน่วยงานต้องการเครื่องจักรประเภท รถขุดดิน รถตักดิน รถขนย้ายวัสดุ เครื่องผสมคอนกรีต เครื่องต้นคอนกรีต เครื่องสูบน้ำ เป็นต้น แต่ทางท้องถิ่นมีเครื่องจักรกลประเภทรถไถนา รถเกี่ยวข้าว รถลากข้าว รถบรรทุกพืชผลทางการเกษตร และเครื่องสูบน้ำ ซึ่งเครื่องจักรกลเหล่านี้ เหมาะสำหรับการใช้งานด้านการเกษตร งานที่สามารถนำเครื่องจักรกลของท้องถิ่นมาใช้จะมีเป็นส่วนน้อย ได้แก่ การสูบน้ำ ก็จะสามรถจ้างเครื่องมือของท้องถิ่นได้ คือ เครื่องสูบน้ำ และงานที่ชลประทานจะมีลักษณะงานเหมือน ๆ กัน นอกจากนี้กรมชลประทานยังมีเครื่องจักรกลต่าง ๆ เหมาะสมกับลักษณะงานอยู่แล้ว มิฉะนั้นจะทำให้การปฏิบัติงานล่าช้าและไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ดังที่ สุภรณ์ อยู่นันท์ (2542 : 45) ทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานการเงินของวิทยาลัยสารพัดช่างกลุ่มภาคกลาง ได้กล่าวว่า วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ จะต้องใช้ทั้งปริมาณและคุณภาพที่ดี เหมาะสมกับเป้าหมาย ผลผลิตของงานจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องอำนวยความสะดวกด้วยกัน ฉะนั้น โอกาสการใช้เครื่องจักรกลของท้องถิ่นย่อมน้อยตามไปด้วย สำหรับแรงงานของท้องถิ่นก็เช่นเดียวกัน หน่วยงานชลประทานที่ดำเนินโครงการอยู่ ส่วนมากจะมีกลุ่มผู้ใช้แรงงานของตนเองอยู่แล้ว และเป็นบุคคลที่เคยทำงานในลักษณะต่าง ๆ ของชลประทาน มีความสามารถ มีทักษะการปฏิบัติงาน และความชำนาญ ตลอดจนรู้ขั้นตอนการทำงาน มีความคุ้นเคยกับเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติงานในชลประทานเป็นอย่างดี และเนื่องจากได้ทำงานร่วมกันมาก่อน ความคุ้นเคยการยอมรับซึ่งกันและกันย่อมมีผลต่อประสิทธิภาพของงาน ดังที่ พยอม วงศ์สารศรี (2526 : 151-152) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการจัดการจัดคนเข้าทำงาน สรุปได้ว่า ในบรรดาปัจจัย 4 ประการของการบริหารงานนั้น คนนับว่ามีความสำคัญยิ่ง ในกระบวนการจัดการจะต้องจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่ ให้เหมาะสมกับความต้องการของลักษณะงานที่กำหนดไว้ ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จและการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กร การทำงานในองค์กรจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการทำงาน มีความสุขในการดำรงชีวิตอยู่ในองค์กรและได้รับการยอมรับจากผู้บริหารและเพื่อนสมาชิก นอกจากนั้น โสภณ เสือพันธ์ (2540 : 8) ได้กล่าวว่า การจัดบุคคลในองค์กรให้ทำงานตรงตามความถนัดนั้น เป็นไปตามหลักการที่เรียกว่า Put the right man on the right job คือ การจัดคนให้ทำงานตรงตามความสามารถ ด้วยเหตุนี้การรับคนเข้าทำงานทางองค์กรก็ต้องมีการคัดเลือกเพื่อให้ได้คนที่มีความสมบัติตรงตามความต้องการมากที่สุด จากเหตุผลดังกล่าวทำให้การจ้างแรงงานของท้องถิ่นมีการปฏิบัติน้อย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบด้านการเงินของทางราชการ

งบประมาณที่ได้คุ้มกับการลงทุน และมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้เพราะว่าการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ก็ตามในหน่วยงานราชการทุกหน่วยงานที่มีค่าใช้จ่ายหรือเกี่ยวข้องกับงบประมาณแผ่นดิน วิธีการใช้จ่ายเงินหรือการบริหารงบประมาณจะต้องดำเนินไปภายใต้ระเบียบสำนักงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการความถูกต้องของ ธีรวุฒิประทุมพนรัตน์ (2529 : 128) ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารงานธุรการและการเงินตามหลักการที่พึงกระทำตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนด

ด้านการจัดการ ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านการจัดการอยู่ลำดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุหลายประการ กล่าวคือ ในด้านของผู้บริหารเกี่ยวกับการวางแผนวิธีการจัดการอาจกระทำไม่ละเอียดรอบคอบพอ เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่า วิธีการจัดการถือว่าเป็นเครื่องมือของนักบริหาร และจะเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนองค์การ และกำหนดองค์การให้สามารถดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (จิตกร แก้วนุ้ย, 2543 : 20) นอกจากนั้นพื้นที่ความรับผิดชอบที่ไปเกี่ยวข้องมีจำนวนถึง 91 หน่วย จึงทำให้การบริหารการจัดการไม่ทั่วถึง ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนตามที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคาดหวังไว้ได้ จึงทำให้ผลการวิจัยในภาพรวมด้านการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการ อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่อยู่ในระดับปานกลางลำดับสุดท้ายคือ การให้บริการน้ำทันต่อความต้องการตามฤดูกาล รองลงมาคือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลไปร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายแผนการใช้น้ำของกรมชลประทาน จากข้อค้นพบดังกล่าว เป็นที่น่าสังเกตว่า การที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลไปร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายแผนการใช้น้ำของกรมชลประทาน อยู่ในระดับปานกลางและลำดับที่ 14 ทำให้ทราบได้ว่าในการจัดการหรือการวางแผนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีส่วนร่วมน้อยมาก ดังนั้นปัญหาความต้องการของชุมชนหรือข้อมูลต่าง ๆ กรมชลประทานอาจจะมีไม่เพียงพอ เป็นผลให้การปฏิบัติงานการให้บริการไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างทั่วถึง ถึงแม้จะมีพื้นที่กว้างขวางอย่างไรก็ตามแต่สามารถที่จะให้การประชุมเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการได้ ซึ่งการประชุมนั้นถือเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของนักบริหาร ไม่ว่าจะเป็นนักบริหารในวงราชการ ธุรกิจ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะการประชุมจะเป็นการวางแผนการดำเนินงาน การปรึกษาหรือเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ดำเนินงานต่าง ๆ ในองค์การเป็นไปตามวัตถุประสงค์ (พรรณราย ททรัพย์ประภา, 2529 : 49) นอกจากนั้น อาจเป็นเพราะ ความรู้สึกที่ว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรได้มีส่วนร่วมในการประชุมรับทราบนโยบายแผนการใช้น้ำของกรมชลประทาน แต่ไม่ค่อยได้มีโอกาสหรือไม่มีหนังสือเชิญ ถึงแม้ว่ากรมชลประทาน จะเป็นส่วนราชการที่รับผิดชอบในการก่อสร้างงานพัฒนาแหล่งน้ำ

สำคัญ ๆ ของประเทศ แต่งานก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำทั้งหมดที่สามารถดำเนินการก่อสร้างได้เสร็จตามแผนก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาที่สามารถกระทำได้ในขอบเขตจำกัด ตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลทางด้านแผนพัฒนาแหล่งน้ำ ที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (กรมชลประทาน. 2529 : 478) และอาจเป็นเพราะว่า ระบบการจัดการภายในองค์กรของชลประทานและองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการประสานงานที่ดี ขาดการประชาสัมพันธ์ของแต่ละหน่วยงาน และหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเองก็เพิ่งจะก่อตั้งขึ้น สมาชิกในหน่วยงานยังขาดประสบการณ์ในการดำเนินกิจการในองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่มาก จึงทำให้เกิดสภาพดังกล่าวขึ้น แนวทางแก้ไขในเบื้องต้นก็คือ ทั้งสองหน่วยงานควรได้มีการวางแผนในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพราะการวางแผนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารที่มีความสำคัญในการกำหนดอนาคตที่ต้องการ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างมีระบบ โดยจะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย และแผนงานตลอดจนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (จิตรภรณ์ ไยศิลป์. 2530 : 24) ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นลำดับที่ 1 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการจัดบุคลากรให้ทำงานตรงกับที่ได้รับมอบหมายตรงกับความรู้และความสามารถ ทั้งนี้เนื่องมาจากกรมชลประทานได้มีวิธีดำเนินการคัดเลือกบุคลากรเพื่อบรรจุลงตำแหน่งอย่างเป็นทางการ จึงทำให้ได้คนที่มีวุฒิการศึกษาตรงกับสายงานที่จะให้ปฏิบัติ ซึ่งกรมชลประทานนั้นตระหนักถึงความสำคัญของบุคลากร ดังนั้นจึงมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าองค์กรต้องการบุคลากรจำนวนมากน้อยเท่าใด คุณสมบัติอย่างไร ดังที่ สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 293-294) ได้ให้คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จของผู้นำที่ทำให้ ผู้นำไปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพข้อหนึ่งคือ ความสามารถในการยืดหยุ่นต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาวะที่เกิดขึ้น ย่อมจะสามารถทำให้เข้ากับบุคคลอื่นได้ เช่นเดียวกับ ประชุม รอดประเสริฐ (2529 : 52) ได้ให้ความเห็นว่า ผู้นำในฐานะนักพัฒนาจะต้องมีคุณลักษณะเป็นผู้ที่มีความคิดก้าวไกลปฏิบัติงานในหน่วยงานด้วยความมีระบบมีความซื่อสัตย์และมีความยุติธรรมเป็นผู้อุทิศเวลาให้แก่หน่วยงานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ Super (อ้างใน นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2530 : 63-69) ได้เสนอพื้นฐานทฤษฎี พัฒนาการทางอาชีพว่า บุคคลมีความแตกต่างกันทั้งด้านความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ดังนั้นการเลือกอาชีพจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และบุคคลทุกคนมีคุณสมบัติที่เหมาะสมจะทำงานในอาชีพใดอาชีพหนึ่งเสมอ และองค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อแบบแผนทางอาชีพ ของบุคคลอีกด้านหนึ่งก็คือ ความสามารถทางด้านสติปัญญา และลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคล

ด้านวัสดุ ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวัสดุในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง จัดเป็นลำดับที่ 2 จากจำนวน 4 ด้าน ทั้งนี้เป็นเพราะ ในระบบของราชการวัสดุครุภัณฑ์ที่ได้มีการจัดซื้อจัดจ้างจะต้องดำเนินการตามระเบียบพัสดุ และในการเบิกจ่ายจะต้องมีระบบ หน่วยงาน กรมชลประทาน ได้ดำเนินการตามระเบียบจึงทำให้บางครั้งการดำเนินงานอาจดูว่าล่าช้าไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ในทันที จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แสดงความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวัสดุ อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการนำวัสดุท้องถิ่นมาใช้ในงาน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าวัสดุในท้องถิ่นที่มีไม่ตรงตามลักษณะของงานตามความต้องการของหน่วยงาน วัสดุ ที่เป็นปัจจัยหลักในการดำเนินงาน เช่น หินย่อย ปูนซีเมนต์ ทราย และเหล็กเส้น เป็นต้น จะเห็นได้ว่าวัสดุดังกล่าวไม่ใช่วัสดุที่มีในท้องถิ่น เป็นวัสดุที่จัดซื้อทั่วไปไม่ใช่วัสดุท้องถิ่น นอกจากนั้น ข้อค้นพบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำลำดับรองลงมาคือ เครื่องมือมีปริมาณเพียงพอกับระยะเวลาการทำงานนั้นหมายความว่า เครื่องมือมีปริมาณยังไม่เพียงพอกับระยะเวลาการทำงาน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า กรมชลประทานยังขาดแคลนงบประมาณจึงไม่สามารถจัดหาเครื่องมือได้มากเพียงพอ หรืออาจเนื่องจาก งบประมาณที่ได้รับในแต่ละปีจำกัด จึงต้องมีการบริหารและการจัดการ การใช้งบประมาณในการจัดซื้อให้เหมาะสม โดยจะต้องมีการจัดทำแผนให้รอบคอบและต้องจัดซื้อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะมีผู้ควบคุมดูแลให้เป็นไปตามระเบียบ และจากข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ จึงต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกเครื่องมือเครื่องใช้ในหน่วยงานจะต้องคำนึงถึงความจำเป็นต่อการทำงาน ความเหมาะสมกับงานและองค์การ ผลตอบแทนที่จะได้ หรือรายจ่ายที่สามารถลดได้ ต้องพิจารณาด้านทุนและค่าใช้จ่าย และความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลากรกับเครื่องมือ จึงเป็นสาเหตุให้เครื่องมือมีปริมาณไม่เพียงพอกับระยะเวลาการทำงาน ส่วนข้อที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านวัสดุ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน จากข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ดังที่กล่าวมาแล้วจึงเป็นสาเหตุให้ต้องละเอียดรอบคอบในการพิจารณาเลือกวัสดุและเครื่องมือต่าง ๆ ให้เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิภาพ มุ่งประโยชน์เป็นหลัก การใช้อุปกรณ์ปฏิบัติงานที่ทันสมัยจะก่อให้เกิดความคล่องตัวในการให้บริการ จะช่วยให้ประหยัดเวลา แรงงาน งบประมาณ และช่วยให้ระบบงานคล่องตัวยิ่งขึ้น ดังที่ ประสาน หอมพูล (2536 : 135) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารงานธุรการและงานการเงินตามทัศนะของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ธุรการการเงินโรงเรียนการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานที่เสนอขอในแต่ละปี เพื่อขจัดปัญหาการขาดแคลนวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้

ด้านบุคคล ผลจากการวิจัย ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านบุคคลในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ด้านบุคคลอยู่ในลำดับที่ 1 ทั้งนี้เป็นเพราะกรมชลประทานได้ให้ความสำคัญต่อบุคลากรมาอย่างต่อเนื่องจะเห็นได้ตั้งแต่การคัดเลือกบุคลากรได้มีความพยายามที่จะดำเนินการตามกระบวนการอย่างถูกต้อง เพื่อให้ได้คนดีมีคุณภาพเหมาะสมกับงานที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยในการบริหาร 4 ประการ คือ คน เงิน วัสดุ และการจัดการ โดยถือว่า คน เป็นทรัพยากรที่สำคัญ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์การทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพงาน (จิตรกร แก้วนุ้ย. 2540 : 20) แต่อย่างไรก็ตามปัญหาจากการดำเนินการย่อมเกิดขึ้นได้เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด ฉะนั้นเมื่อบุคลากรที่ได้มามีจำนวนจำกัดจึงทำให้การบริการ การประสานงานไม่สามารถปฏิบัติได้ทั่วถึง จึงเป็นสาเหตุให้ผลการวิจัยในด้านบุคคลออกมาในระดับปานกลาง แม้จะอยู่ในลำดับที่ 1 ก็ตาม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านบุคคล อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีการพิจารณาโครงการร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล จากข้อค้นพบดังกล่าวอาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงาน การให้บริการตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะในการพิจารณาโครงการต่าง ๆ นั้นย่อมมีผลไปถึงปัจจัยในด้านต่าง ๆ ด้วย กล่าวคือ โครงการเป็นภารกิจหรือเป็นงานที่ต้องกระทำหรือบริหารงานโดยคณะบุคคล โครงการหนึ่ง ๆ จะมีบุคคลหลายฝ่ายและหลายระดับรับผิดชอบอย่างน้อยที่สุด อาจจำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับผู้กำหนดนโยบายโครงการ ระดับผู้ประสานงานโครงการ และระดับผู้ปฏิบัติหรือระดับผู้บริหารโครงการ เป็นต้น นอกจากนั้นแล้ว ประชุม รอดประเสริฐ (2529 : 52) ยังกล่าวว่า ในระดับผู้ปฏิบัติงานหมายถึง องค์คณะบุคคลซึ่งทำหน้าที่ปฏิบัติงานโครงการ โดยอาจเป็นทั้งผู้เสนอโครงการ หรือผู้เขียนโครงการ และเป็นผู้ลงมือกระทำโครงการนั้นด้วยตนเอง ทั้งนี้โครงการที่กำหนดขึ้นจะต้องสนองความต้องการ หรือเกิดประโยชน์แก่ประชาชนหรือสังคมโดยส่วนรวม จากหลักการและความหมายดังกล่าว จะเห็นได้ว่า จุดอ่อนของการดำเนินการขาดการประสานงานการมีส่วนร่วมในการพิจารณาโครงการร่วมกัน ซึ่งน่าจะเป็นอีกเหตุผลหนึ่งทำให้การปฏิบัติงานออกมาในระดับปานกลาง แต่ทั้งนี้ก็อาจจะเนื่องมาจากกรมชลประทานมีแผนงานโครงการอยู่แล้ว และปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่อง ก่อนที่จะมีองค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้ดำเนินการพิจารณาตนเอง ส่วนข้อที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านบุคคล ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบของกรมชลประทาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่เป็นข้าราชการ การปฏิบัติงานจึงต้องยึดระเบียบของทางราชการเป็นบรรทัดฐาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี ในขณะที่ อุทัย หิรัญโต (2526 : 215) กล่าวว่า การใช้

คนให้เป็นประโยชน์ด้วยการรวบรวมความพยายามของมนุษย์เพื่อทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยจัดให้ทุกคนมีความขยันขันแข็ง มีความกระตือรือร้น เชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบและมีสามัคคีธรรม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นภารกิจอันยิ่งใหญ่ของผู้บังคับบัญชาทุกระดับ วิธีการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้นั้น มีอยู่เป็นอันมาก อาทิ การใช้ภาวะผู้นำ การจัดระบบงานที่เหมาะสม การส่งเสริมกำลังใจ การจัดสวัสดิการที่ดี ตลอดจนการฝึกอบรม อีกวิธีหนึ่งคือ การเสริมสร้างขวัญและบำรุงรักษาขวัญในการปฏิบัติงานมิให้ต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมิท (2523 : 127-129) โดยให้ทัศนะไว้ว่า ในการบริหารและการปกครองนั้น ให้คนมีความรู้ความสามารถ การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อย่างดีนั้น ยังไม่เพียงพอได้แก่ ผลงานที่ได้รับจะมีคุณภาพและปริมาณ ดังที่ได้คาดหวังไว้เพราะยังต้องขึ้นอยู่กับคนคนนั้นว่ามีความกระตือรือร้น มีความพึงพอใจในงานที่ทำ และขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะทำงานร่วมกับหมู่คณะได้มากเพียงใดอีกด้วย และระดับความคิดเห็นดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Max Weber (คศ. 1964 : 19-20) เกี่ยวกับโครงสร้างขององค์การในอุดมคติ โดยเน้นการมีเหตุมีผลเป็นสำคัญ ซึ่งเรียกว่า ทฤษฎีระบบราชการ หรือองค์การแบบราชการ คือองค์การที่มีการจัดให้ถูกต้องตามหลักของเหตุผลของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องกระทำร่วมกัน โดยมีระเบียบแบบแผน และยึดมั่นในระเบียบแบบแผนนั้น มีการแบ่งแยกงานโดยยึดความชำนาญเฉพาะด้าน เป็นการแบ่งงานให้แต่ละคนได้ทำตามความถนัด ซึ่งจะให้ผู้ปฏิบัติมีความเชี่ยวชาญในงานนั้นเป็นอย่างดี มีกฎระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติที่เป็นแบบแผนเดียวกัน ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นทางการมากกว่าตัวบุคคล ไม่ว่าจะป็นอำนาจหน้าที่ การตัดสินใจและปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเฉพาะการคัดเลือกบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถในการรับผิดชอบงานในหน้าที่เข้าทำงาน เป็นผลให้ผลงานวิจัยออกมาในลักษณะดังกล่าว

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น

1. จำแนกตามขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมและรายด้าน มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เพราะว่าการปฏิบัติงานของกรมชลประทาน เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานจะต้องยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องอยู่ในระบบเดียวกัน ซึ่งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องยึดถือปฏิบัติด้วยความเข้าใจในระเบียบต่าง ๆ จึงทำให้ระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับ พรณราย ทวีพระประภา (2529 : 3) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารทุกระดับจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์ มีความชำนาญ ยึดถือกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ นักบริหารที่ดีจะต้องฝึกฝนและเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา การศึกษาหาความรู้

ดังกล่าวไม่ได้จำกัดอยู่ที่สถานศึกษา แต่สามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์ของตนเอง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน มีการติดต่อประสานงาน สร้างความสัมพันธ์อันดีร่วมกัน ปฏิบัติงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความประพฤติดี มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบงานในหน้าที่ ปฏิบัติงานตามกฎ ระเบียบเดียวกัน จึงทำให้ระดับความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 449) กล่าวว่า การปฏิบัติงานของหน่วยงานจะบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกเหนือจากความรู้ความสามารถด้านการทำงานแล้ว ยังมาจากผลของความสัมพันธ์อันดีของบุคลากรในหน่วยงานอีกด้วย เพื่อทำให้เกิดความร่วมมือ เกิดพลังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อบรรยากาศการทำงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อ แสดงให้เห็นว่า กรมชลประทานสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีความซื่อสัตย์ สุจริต ปฏิบัติงานตามกฎ ระเบียบของส่วนราชการ ดังที่ ธงชัย สันติวงษ์ (2527 : 19) กล่าวว่า คนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารงานอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเงิน วัสดุ และวิธีการจัดการหน่วยงานใดสามารถหาคนดี มีความรู้ ความสามารถปฏิบัติงานให้นานที่สุด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด อุทัย หิริญโต (2526 : 2) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงานบุคคล การสรรหาบุคคลเข้าทำงาน เพื่อที่จะให้ได้คนที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพ และได้ผลงานมากที่สุด

2. ด้านการเงิน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เพราะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ วิธีการปฏิบัติทางด้านการเงินของทางราชการ ได้รู้ถึงการปฏิบัติของกรมชลประทาน ซึ่งปฏิบัติงานตามกฎ ระเบียบทางด้านการเงิน มีการวางแผนการใช้เงิน มีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ มีการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่ง ชีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์ (2529 : 128) กล่าวไว้ว่า การบริหารงานธุรการและการเงินนี้ พึงกระทำตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนด ทั้งนี้เพื่อการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐาน

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน 4 ข้อ ได้แก่ มีการพิจารณางบประมาณการก่อสร้างร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่ทางพื้นที่มีความรวดเร็ว มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่นและมีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่มีพื้นที่รับผิดชอบ และมีงบประมาณมากกว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีความพร้อม มีบุคลากรดีกว่า มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า มีความใกล้ชิด มีการประสานงานกับกรมชลประทานมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ จิตรกรณัฏไชยศิลป์ (2530 : 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเงินไว้ว่าด้านการเงินไม่ดีพอ ก็ไม่สามารถจัดสรรอัตราค่าจ้างบุคลากร ตลอดจน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักรเครื่องมือได้เพียงพอ และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของหน่วยงานด้วย

3. ด้านวัสดุ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เพราะว่า ไม่ว่าจะองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ หรือขนาดเล็ก การปฏิบัติงานด้านวัสดุจะต้องยึดถือระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับของทางราชการ ย่อมต้องมีความเข้าใจในระเบียบปฏิบัติ ซึ่งทางกรมชลประทานดำเนินการอยู่ ทำให้ระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ชารี มณีสรี (2525 : 69-70) ได้กล่าวสนับสนุนคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีว่า เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการรับ-จ่าย ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย เป็นผู้ที่มีความรอบรู้สามารถจัดซื้อสิ่งของได้อย่างเหมาะสม ปฏิบัติตามระเบียบการเงิน และการพัสดุ จัดทำรายงานการเงิน และพัสดุได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ในระเบียบเกี่ยวกับการเงินและการพัสดุ สามารถชี้แจงให้คำปรึกษาแก่ผู้อื่น ได้ถูกต้อง มีการติดต่อประสานงานกับทุกฝ่าย ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ร่วมงาน และรู้จักปรับปรุงวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการปฏิบัติงานด้านวัสดุของกรมชลประทาน เนื่องจากต้องมีการติดต่อประสานงานทำงานร่วมกัน ได้รู้และเห็นการปฏิบัติของกรมชลประทาน ว่ามีการวางแผนการจัดซื้อวัสดุ การเลือกวัสดุที่มีคุณภาพ การจัดเก็บวัสดุ การนำวัสดุไปใช้งาน รวมทั้งการใช้เครื่องจักรเครื่องมือที่ทันสมัย ลักษมี นิมคิษฐ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ระบบงานอัตโนมัติในสำนักงานกล่าวว่า การพัฒนาระบบงานอัตโนมัติในสำนักงานขึ้นใช้ก็เพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงระบบสำนักงาน ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย ช่วยอำนวยความสะดวก รวมทั้งงานปฏิบัติอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ด้านการจัดการ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เพราะว่า เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานมีการติดต่อสื่อสาร มีการประสานงานร่วมกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ได้เห็นการทำงานของกรมชลประทานว่า มีการวางแผนการดำเนินงาน มีการจัดบุคลากรเข้าทำงาน มีการจัดระบบการให้บริการ มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการเข้าประชุมกันเพื่อวางแผนและรับนโยบาย

ในการปฏิบัติงาน จึงทำให้ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จิตราภรณ์ ไชยศิลป์ (2530 : 24) กล่าวว่า การวางแผนเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการบริหารที่มีความสำคัญในการกำหนดอนาคตที่ต้องการ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างมีระบบ โดยจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและแผนงาน ตลอดจนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันทุกข้อ เนื่องจากว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ได้มีการวางแผนงาน มีการจัดระบบงาน มีการประสานงาน มีการชี้แจงถือกฎ ระเบียบต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเหมือน ๆ กันของ กรมชลประทาน จึงทำให้เกิดความเข้าใจในลักษณะของงาน จึงทำให้ระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังที่ พยอม วงศ์สารศรี (2542 : 36) ได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ว่า การจัดการคือ กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือของสมาชิกในองค์การ การตระหนักถึงความสามารถ ความถนัด ความต้องการ และความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์การควบคู่ไปด้วย องค์การจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. **จำแนกตามประเภทของผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า** ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวมและรายด้าน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน เป็นเพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบล และกรมชลประทาน เป็นหน่วยงานของทางราชการรูปแบบแผนงาน การปฏิบัติงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะในด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการ ผู้บริหารที่มาจากทางเลือกตั้งและการแต่งตั้งจะต้องยึดถือรูปแบบ แผนงาน กฎหมาย ระเบียบของทางราชการเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังที่ ชีรวิทย์ ประทุมทรัพย์ (2529 : 128-129) กล่าวว่า ในการทำงานร่วมกันให้เกิดผลดีแก่ทางราชการ การบริหารงานทั้งด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุ และด้านการจัดการจำเป็นต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ตามระเบียบ แบบแผน พร้อมทั้งจะพิสูจน์ได้ ตรวจสอบได้ตลอดเวลา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. **ด้านบุคคล ผลการวิจัยพบว่า** ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่า กรมชลประทานได้มีการวางแผนการใช้กำลังคน การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน ได้ปฏิบัติเป็นไปตามกฎ ระเบียบของทางราชการ มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ปฏิบัติงานตามแผนงาน มีการประสานงานและเป็นที่ยอมรับขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เรืองศรี ศรีทอง และนุชนาถ สุนทรพันธ์ (2529 : 10) ได้กล่าวว่า การปฏิบัติงานทางด้านบุคคลจะต้อง

ยึดหลักสมานฉันท์ และหลักความมีลักษณะเฉพาะอย่าง หลักสมานฉันท์คือ การปฏิบัติงานจะต้อง ขจัดความขัดแย้งระหว่างบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยกิจการทุกอย่างจะต้องได้รับการ ยอมรับจากผู้ร่วมงานและไม่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน และพยายามก่อให้เกิดความช่วยเหลือซึ่งกัน และกันด้วย หลักความมีลักษณะเฉพาะอย่างคือ การปฏิบัติงานในหน่วยงาน ควรแบ่งความ รับผิดชอบให้แน่นอน ไม่ก้าวก่ายในหน้าที่ซึ่งกันและกัน เช่น แยกฝ่ายปฏิบัติการกับฝ่ายตรวจสอบ ออกจากกัน การให้ผู้รับผิดชอบเฉพาะอย่างนั้นเป็นการทำให้คนได้ทำงานเฉพาะอย่าง ซึ่งทำให้เกิด ความแน่นอนในการปฏิบัติงาน ป้องกันการผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

2. ด้านการเงิน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นว่า การปฏิบัติงาน ทางด้านการเงินของกรมชลประทาน ด้านการเงิน ซึ่งมีการวางแผนการปฏิบัติงาน การจัดสรร งบประมาณ การใช้เงินงบประมาณ ระยะเวลาการใช้เงินงบประมาณ การพิจารณางบประมาณ การก่อสร้างร่วมกัน บางครั้งมีอุปสรรคทำให้เกิดความล่าช้าหรือไม่ทันตามความต้องการ ทั้งนี้ อาจเกิดจากระเบียบปฏิบัติ ขั้นตอนต่าง ๆ ของทางราชการ เพราะการดำเนินการทางด้านการเงินของ กรมชลประทานจะต้องยึดถือ กฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ทางด้านการเงินของทางราชการ อย่าง เคร่งครัด จึงมีผลให้ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ซึ่ง เรื่องศรี ศรีทอง และนุชนาถ สุนทรพันธ์ (2529 : 10) กล่าวว่า การบริหารงาน ด้านการเงินให้ยึดหลัก 3 ประการดังนี้ หลักแบ่งความชัดเจน หลักความถูกต้องและหลักการกำหนด เวลา หลักความชัดเจนคือ มีความเข้าใจในการปฏิบัติเป็นไปในแนวเดียวกัน การแยกราชการ เป็นหมวดหมู่ เพื่อให้เข้าใจง่าย หลักความถูกต้องจะต้องมีลักษณะเปิดเผยได้ สามารถตรวจสอบได้ ตลอดเวลา และหลักการกำหนดเวลา สามารถกำหนดเวลาได้แน่นอน เพื่อสะดวกในการติดตามและ ประเมินผลและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันเพียง 1 ข้อ คือ ข้อที่มี การจ้างแรงงานทางท้องถิ่น โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการแต่งตั้ง มีระดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งมีระดับความคิดเห็นอยู่ใน ระดับน้อย ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการแต่งตั้งนั้นเป็น ข้าราชการประจำ ย่อมมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมายการปฏิบัติและ โครงสร้างต่าง ๆ ของ หน่วยงานชลประทานได้ดีกว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้ง ว่าหน่วยงาน ของกรมชลประทานส่วนมาก มีผู้ปฏิบัติงานที่มีความเหมาะสม มีความชำนาญงานในแต่ละด้าน อยู่แล้ว จึงทำให้มีการจ้างแรงงานทางท้องถิ่นน้อย ส่วนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจาก การเลือกตั้งยังขาดความเข้าใจในส่วนน้อย ซึ่ง พยอม วงศ์สารศรี (2542 : 6-7) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะการทำงานภายในองค์กรจะให้ประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยกลุ่มคนโดยทั่วไป กลุ่มคนจะ ประกอบไปด้วย บุคคลที่มีความสามารถต่างกัน ฉะนั้น การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานจะต้องให้มี

ความรู้ ความชำนาญ ความสามารถตามความถนัด ซึ่งบ่งบอกถึงความสำคัญของแต่ละหน้าที่ และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

3. ด้านวัสดุ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองกลุ่มได้เห็นว่า คุณภาพของวัสดุ ปริมาณของวัสดุ การจัดซื้อวัสดุต่าง ๆ ที่นำมาใช้งาน ความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของการจัดเก็บวัสดุ และการนำวัสดุต่าง ๆ ไปใช้งาน การวางแผนการใช้วัสดุ และการนำวัสดุของท้องถิ่นมาใช้งาน ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของงาน ที่จะนำวัสดุไปใช้อะไรในส่วนไหนของงาน บางครั้งอาจมีความคลาดเคลื่อนเข้าใจผิด จึงมองไปว่า วัสดุมีคุณภาพไม่ค่อยดี อีกทั้งวัสดุบางอย่างอาจจะจัดส่งให้ล่าช้า ไม่ทันตามความต้องการ อันเนื่องมาจากระเบียบขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ของทางราชการ การวางแผนที่ไม่ดี จึงทำให้ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังที่ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2529 : 77) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดหาวัสดุบางประเภทอาจทำได้ยากหรือมีต้นทุนสูง เช่น ต้องจัดซื้อจากแหล่งที่ไกลออกไป หรือจากแหล่งใหม่ที่ไม่เคยมีการติดต่อกันมาก่อน อาจจะก่อให้เกิดความไม่แน่นอนว่าจะได้วัสดุจากแหล่งใหม่นี้ โดยสม่ำเสมอ มีคุณภาพและตรงตามเวลาที่ต้องการ ดังนั้นความสะดวกในการจัดหาวัสดุที่ดีมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา ต้องคำนึงถึงการจัดทำแผนงานการใช้เป็นหลัก

4. ด้านการจัดการ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กในจังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานอาจจะขาดการวางแผนที่ดี มีการติดต่อประสานงานกับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองกลุ่ม ในการร่วมกันจัดระบบงาน มีการวางแผนในการทำงาน ร่วมกันกำหนดนโยบายต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในการที่ราษฎรขาดแคลนน้ำ มีการจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น บางครั้งเจ้าหน้าที่ของกรมชลประทาน หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการประสานงานที่ดี ยังขาดความร่วมมือ ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เจ้าหน้าที่บางครั้งอาจจะไม่เพียงพอ ซึ่งทำให้ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองกลุ่ม ออกมาอยู่ในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกัน ดังที่ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2539 : 3) กล่าวว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น เพราะหน่วยงาน หรือองค์กรจะได้มีการวางแผนการใช้ทรัพยากร และการวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ได้ การกำหนดวัตถุประสงค์ว่า หน่วยงานจะดำเนินไปทางใด จะต้องบรรลุเป้าหมายที่กำหนดภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งยังมีโอกาสได้ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นจะมีส่วนช่วยให้หน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ มีผลทำให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ดีขึ้น

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะต่อกรมชลประทาน

1. ด้านบุคคล จากผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานมีการพิจารณาโครงการร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด กรมชลประทาน จึงควรกำหนดเป็นนโยบายให้ชัดเจน ในเรื่องการมีส่วนร่วมทางท้องถิ่น ในการพิจารณาโครงการร่วมกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และสนับสนุนทรัพยากรต่อกัน เพื่อความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดของโครงการ

2. ด้านการเงิน จากผลการวิจัยพบว่า มีการจ้างเครื่องจักรกลทางท้องถิ่น และมีการจ้างแรงงานทางท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อยทั้งสองเรื่อง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นกรมชลประทาน ควรกำหนดนโยบาย และออกกฎ ระเบียบ ที่จะสามารถเอื้อให้หน่วยงานในท้องถิ่น ได้มีโอกาส ได้มีการว่าจ้างเครื่องจักรและแรงงานเป็นลำดับแรก แล้วจึงค่อยพิจารณาจากที่อื่น

3. ด้านวัสดุ ผลการวิจัยพบว่า มีการนำวัสดุทางท้องถิ่นมาใช้ในงาน อยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นกรมชลประทานควรกำหนดเป็นนโยบายและออกกฎ ระเบียบ ที่จะสามารถให้มีการจัดซื้อวัสดุในท้องถิ่น ได้ เพื่อเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่น

4. ด้านการจัดการ ผลการวิจัยพบว่า การให้บริการน้ำทันต่อความต้องการ ตามฤดูกาล อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น กรมชลประทานควรมีการสำรวจความต้องการในการใช้น้ำในแต่ละท้องที่ ซึ่งมีความต้องการแตกต่างกัน เพื่อให้ทันต่อความต้องการ ตามฤดูกาลของท้องถิ่น เพื่อการวางแผนการใช้น้ำในเขตชลประทานนั้นตลอดทั้งปี

5.6.2 ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1. ด้านบุคคล ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ควรให้ความสนใจต่อโครงการต่าง ๆ ที่จะพึงมีในท้องถิ่น แล้วแสดงความคิดเห็นในการพิจารณาโครงการของกรมชลประทาน ร่วมกัน โดยถือว่าท้องถิ่นเป็นผู้ใช้แหล่งน้ำนั้น ๆ

2. ด้านการเงิน ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักร และแรงงานที่ค่อนข้างละเอียด เพื่อสนองตอบความต้องการใช้เครื่องจักรและแรงงานของกรมชลประทาน

3. ด้านวัสดุ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ควรแจ้งให้ร้านค้าวัสดุในท้องถิ่น จัดหาวัสดุตามข้อกำหนดเฉพาะของกรมชลประทาน เพื่อส่งมอบให้กรมชลประทานที่ปฏิบัติ

เอกสารโครงการในพื้นที่ต่าง ๆ ได้ตรงตามข้อกำหนดและเวลาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ด้านการจัดการ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการกำหนด และแจ้งความต้องการการใช้น้ำ ให้กรมชลประทาน ได้ทราบเป็นระยะตามฤดูกาลต่าง ๆ เพื่อการวางแผนการใช้น้ำให้เพียงพอตลอดปี

5.7 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเรื่อง การจัดสรรงบประมาณแผ่นดินสู่องค์กรปกครองท้องถิ่น
2. ควรทำการวิจัยเรื่อง แนวทางในการจัดซื้อ จัดจ้างวัสดุ และแรงงานในท้องถิ่น
3. ควรทำการวิจัยเรื่อง การวางแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างเจ้าของทรัพยากร (องค์กรปกครองท้องถิ่น) และหน่วยงานก่อสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของกรมชลประทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรอ. 2527. กรอ.สัมพันธ์ 3 (19 มีนาคม) ถึง 7 (6 กุมภาพันธ์). ม.ป.ท.

ข้อมูลสำนักงานสถิติจังหวัดฉะเชิงเทรา. 2542. “สถิติจังหวัดฉะเชิงเทรา.” ฉะเชิงเทรา : สำนักงานสถิติจังหวัดฉะเชิงเทรา. เอกสารอัดสำเนา.

คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. 2535. แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. 2530. ข้อมูล กรอ. จังหวัด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. ประมวลผลงานคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ (กรอ.). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

_____. 2530. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.

คณะกรรมการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ กรอ. 5 ปี. 2529. หนทางแห่งความสำเร็จของเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.

จิตกร แก้วนุ้ย. 2540. การพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพ. กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.

จิตรารักษ์ ไยศิลป์. 2530. “การศึกษาการบริหารเงินบำรุงการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จางค์ สมประสงค์. 2523. หลักและศิลปะของหัวหน้างานในการสร้างแรงงานสัมพันธ์ที่ดี. กรุงเทพฯ : เพียรรุ่งโรจน์การพิมพ์.

เฉลิมพล ศรีหงษ์. 2537. เอกสารหมายเลข 44, 48, 57 (SPSS-TIPS). กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชารี มณีศรี. 2527. การเงินโรงเรียน. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

ชาวชลประทาน. 2529. “ทรัพยากรแหล่งน้ำ.” วารสารสิ่งแวดล้อม. 23 (7) : 67.

_____. 2537. บันทึกชาวชลประทาน. กรุงเทพฯ : สारมวลชล.

_____. 2538. บันทึกชาวชลประทาน. กรุงเทพฯ : สारมวลชล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

_____. 2539. บันทึกชาวชลประทาน. กรุงเทพฯ : สारมวลชล.

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

_____. 2540. บันทึกชาวชลประทาน. กรุงเทพฯ : สारมวลชล.

_____. 2541. บันทึกชาวชลประทาน. กรุงเทพฯ : สारมวลชล.

ชัยอนันต์ สมุทรวณิช. 2531. “ภาพรวมของการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจ.” หน้า 64-107.

ในบทความเสนอในการสัมมนาวิชาการ 2531 ในเรื่องใครกำหนดนโยบายเศรษฐกิจไทย.

กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

ตระกูล มีชัย. 2523. “ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มธุรกิจเอกชนและข้าราชการกับการเมืองไทย.”

วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทรงคุณ จันทจร. 2528. “ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม จากโครงการสูบน้ำด้วยพลังไฟฟ้า :

ศึกษาเฉพาะจังหวัดมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ทัศนีย์ แก้วสว่าง. 2519. “การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ความทันสมัยทางการเกษตร.” วิทยานิพนธ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทัศนีย์ ศิริวรรณ. 2522. “ผลกระทบของการใช้น้ำชลประทานที่มีต่อการยอมรับวิทยาการเกษตร

แผนใหม่ของเกษตรกรในเขตโครงการชลประทานพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์

มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธงชัย สันติวงษ์ และคณะ. 2527. การเงินธุรกิจ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ธีรวุฒิ ประทุมนพรัตน์. 2529. หลักการบริหารและนิเทศการศึกษา. สงขลา : เทมการพิมพ์.

_____. 2529. หลักการบริหาร. สงขลา : เทมการพิมพ์.

นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2530. พัฒนาการทางอาชีพ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นุชนาด สุนทรพันธ์. 2541. คู่มือการเรียนรู้ร่วมกันขององค์การบริหารส่วนตำบล กองราชการ

ส่วนตำบล กรมการปกครอง. กรุงเทพฯ : อาสาศึกษาคินแดน กรมการปกครอง.

ประทุม รอดประเสริฐ. 2529. การบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ : เนติบุคคลการพิมพ์.

ประสาน หอมพุด. 2536. “ปัญหาการบริหารงานธุรการและการเงินโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดกรมสามัญศึกษา.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พยอม วงศ์สารศรี. 2542. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ

สวนดุสิต.

_____. 2542. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ

สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

พรธรรมาย ทวีพระประภา. 2529. กรมชลประทาน. กรุงเทพฯ : สารมวลชน. หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าใครเป็นเจ้าของ. 2531. จิตวิทยาสำหรับนักบริหาร. กรุงเทพฯ : วิชั่นอาร์ต คอร์ปอเรชั่น. ครั้งที่มีการนำไปใช้

- เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. 2539. การงบประมาณ คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิญโญ สาธร. 2526. หลักการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- มหาดไทย, กระทรวง. 2530. บันทึกที่ มท 0303/4354 “เรื่องการดำเนินงาน กรอ. จังหวัด.”
30 พฤศจิกายน.
- มนุชญ์ วัฒนโกเมร. 2531. รายงานการวิจัยโครงการการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม.
เสนอต่อสถาบันการวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. ม.ป.ท.
- เรืองศรี ศรีทอง. 2525. ระเบียบสำนักงบประมาณ. กรุงเทพฯ : บพิศการพิมพ์.
- เรืองศรี ศรีทอง และนุชนาถ สุนทรพันธ์. 2529. หลักการบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : บพิศการพิมพ์.
- ลักขมี นิมคิษฐ์. 2530. “ระบบงานอัตโนมัติ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2526. การบริหาร. ธนบุรี : ไทยวัฒนาการพิมพ์.
- สินธุ สโรบล. 2527. “ผลกระทบของเศรษฐกิจ สังคมของการพัฒนาที่ดินและแหล่งน้ำในบริเวณ
โครงการพัฒนากลุ่มน้ำแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. 2525. เอกสารประกอบการสอบชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ
การบริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุทธิจิตต์ จินตยานนท์. 2525. “การศึกษาผลกระทบโครงการน้ำอูน จังหวัดสกลนคร.”
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพจน์ ตั้งจตุพร. 2522. “ปัญหาการใช้น้ำชลประทานของเกษตรกร ในเขตจัดรูปที่ดิน
ตำบลสระแจง อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภรณ์ อยู่จันทร์. 2542. “การบริหารงานการเงินของวิทยาลัยสารพัดช่างกลุ่มภาคกลาง.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- โสภณ เสือพันธ์. 2540. การพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.
- อุทัย หิรัญโค. 2526. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ หากมีผู้ใดนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Candoli, I. C. et. al. 1992. **School Business Administration : A Planning Approach.**

4th ed. Massachusetts : Allyn and Bacon.

Weber, M. 1964. **Principles of Management.** New York : John Wile & Son.

Super, D. E. 1957. **The Psychology of Education.** New York : Hasper and Brothers.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 142/2543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายสมชาย ไซติช่วง

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายสมชาย ไซติช่วง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ทวีศักดิ์	ทิพยมหิงษ์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัจจรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	กรรมการ
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	กรรมการ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.ทวีศักดิ์	ทิพยมหิงษ์	กรรมการ

สั่ง ณ วันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน (รองศาสตราจารย์รวีวรรณ ชินะตระกูล) ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิง **คณบดี** องค์กรเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2543

1. นายสมชาย โชติช่วง ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของ กรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา" โดยมี รศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทวีศักดิ์ ทิพยมหิษฐ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2543

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/2412

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวงษ์ เลิศไพศาล

ด้วย นายสมชาย โชติช่วง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสมชาย โชติช่วง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร: 3266052-6101 ต่อ 2663

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 2663

ที่ ทม 1504/ 2412

วันที่ 2 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

ด้วย นายสมชาย โชติช่วง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับ แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อย เพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสมชาย โชติช่วง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมาใน โอกาสนี้ด้วย

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/2412

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายทรงศักดิ์ โรจนวิทยา

ด้วย นายสมชาย ชาติช่วง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม
ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจ
ของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสมชาย ชาติช่วง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร: 3266052-6101 ต่อ 2663

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/2412

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.สุทธิ ประจักษ์ศักดิ์

ด้วย นายสมชาย โชติช่วง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม
ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจ
ของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสมชาย โชติช่วง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร: 3266052-6101 ต่อ 2663

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่ให้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/2412

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวบรรจง โพธิพิทยา

ด้วย นายสมชาย ชาติช่วง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม
ดังที่แนบมาพร้อมนี้ จำนวน 1 ชุด ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจ
ของท่านจะช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูลของ นายสมชาย ชาติช่วง มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร: 3266052-6101 ต่อ 2663

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 2515

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

8 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาแหล่งน้ำที่ 4 กรมชลประทาน

ด้วย นายสมชาย โชติช่วง นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของ กรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3271199,7373000 ต่อ 3679

เอกสารนี้ โทรสาร.3269040 ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/2880

คณะกรรมการผู้ทดสอบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

8 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายชื่อหน่วยงานที่จะทำการทดลองเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสมชาย โชติช่วง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา"
คณะกรรมการผู้ทดสอบ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
ได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
ในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

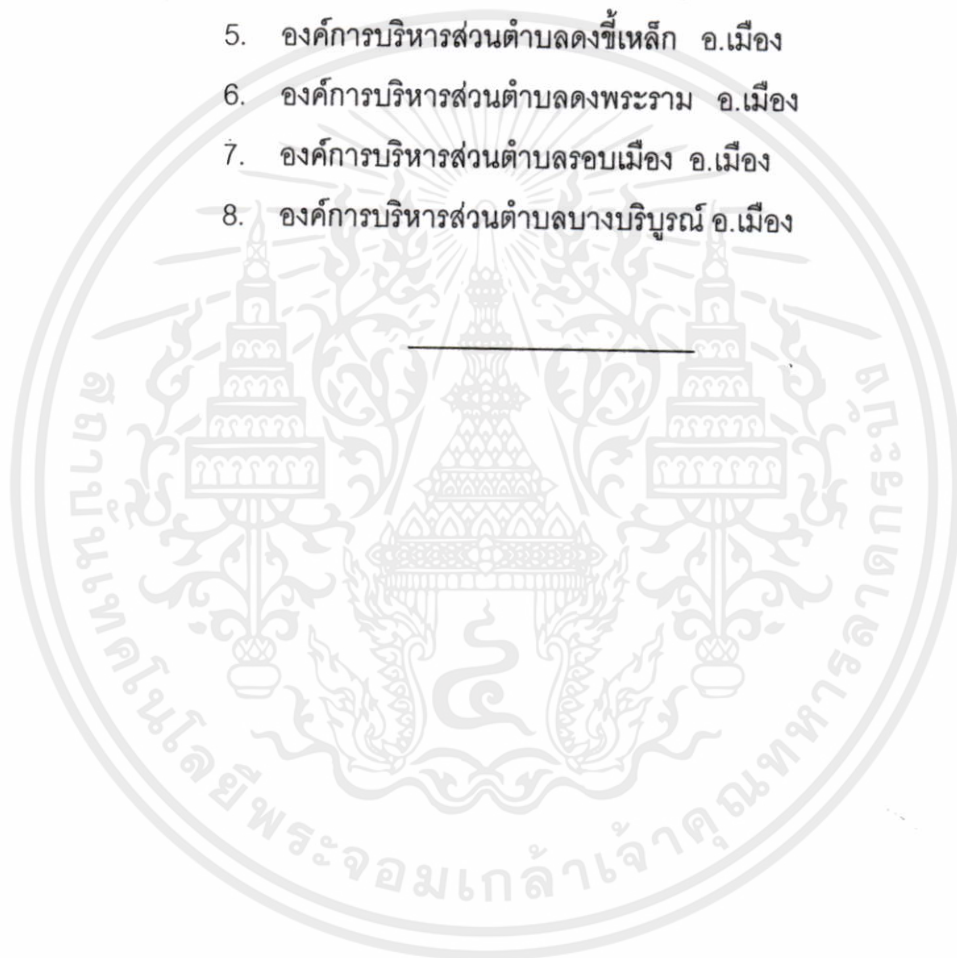
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3679
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทรสาร 3269040

รายชื่อหน่วยงานที่ต้องการทำการทดลองเครื่องมือการวิจัย
ของนายสมชาย โชติช่วง

1. องค์การบริหารส่วนตำบลโคกไทย อ.ศรีมโหสถ
2. องค์การบริหารส่วนตำบลโคกบึง อ.ศรีมโหสถ
3. องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ชะเลียด อ.ศรีมโหสถ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลกรอกสมบุรณ์ อ.ศรีมหาโพธิ์
5. องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเหล็ก อ.เมือง
6. องค์การบริหารส่วนตำบลดงพระราม อ.เมือง
7. องค์การบริหารส่วนตำบลรอบเมือง อ.เมือง
8. องค์การบริหารส่วนตำบลบางบริบูรณ์ อ.เมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ปจ 0018.2/ 11733

ศาลากลางจังหวัดปราจีนบุรี
ถนนปราจีนอนุสรณ์ ปจ 25000

10 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลอง เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นายอำเภอเมืองปราจีนบุรี นายอำเภอศรีมหาโพธิ์ และนายอำเภอศรีมหาโพธิ์

ด้วย นายสมชาย โชติช่วง นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา" และขออนุญาตทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอศรีมหาโพธิ์ และอำเภอศรีมหาโพธิ์ ดังนี้

1. อำเภอเมืองปราจีนบุรี ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ดงขี้เหล็ก ดงพระราม รอบเมือง และ บางบริบูรณ์
 2. อำเภอศรีมหาโพธิ์ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกรอกสมบุรณ์
 3. อำเภอศรีมหาโพธิ์ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล โคกไทย โคกปับ และ ไผ่ชะเลือด
- จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนยศ ชัยพิมพ์ฉลิน)

ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี

ที่ทำการปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น

โทร. 212141

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3059

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อองค์การบริหารส่วนตำบลที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายสมชาย ไซติช่วง นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา" และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการ วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2543 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยในหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณา อนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ใน โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทร. 3271199.7373000 ต่อ 3679
โทรสาร.3269040

**รายชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล
ของนายสมชาย โชติช่วง**

จังหวัดฉะเชิงเทรา

อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา

1. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนครเนื่องเขต
2. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองอุดมชลจร
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่
4. องค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเคียน
5. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนา
6. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองแปรง
7. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหลวงแพ่ง
8. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าไข่
9. องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว
10. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขวัญ
11. องค์การบริหารส่วนตำบลบางตีนเป็ด
12. องค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย
13. องค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ
14. องค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไทร
15. องค์การบริหารส่วนตำบลหนามแดง
16. องค์การบริหารส่วนตำบลโสธร
17. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
18. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองจุกกระเฉง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดฉะเชิงเทรา

อำเภอบางคล้า

1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ
2. องค์การบริหารส่วนตำบลเสม็ดใต้
3. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าทองหลวง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบางกระเจ็ด
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสาวชะโงก
6. องค์การบริหารส่วนตำบลเสม็ดเหนือ
7. องค์การบริหารส่วนตำบลหัวไทร
8. องค์การบริหารส่วนตำบลบางสวน

กิ่ง อำเภอกลองเชือก

1. องค์การบริหารส่วนตำบลบางเล่า
2. องค์การบริหารส่วนตำบลบางตลาด
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบางโรง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลก้อนแก้ว
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกลองเชือก

อำเภอแปลงยาว

1. องค์การบริหารส่วนตำบลแปลงยาว
2. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้แก่น
3. องค์การบริหารส่วนตำบลหัวลำโพง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลวังเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อำเภอบางน้ำเปรี้ยว

1. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเกาะกา
2. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนฉิมพลี
3. องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงอากาศ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาแดง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลหมอนทอง
6. องค์การบริหารส่วนตำบลบางขนาก
7. องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำเปรี้ยว
8. องค์การบริหารส่วนตำบลบึงน้ำรักษ์
9. องค์การบริหารส่วนตำบลโยธะกา
10. องค์การบริหารส่วนตำบลสิงโตทอง

อำเภอบางปะกง

1. องค์การบริหารส่วนตำบลบางปะกง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลบางวัว
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบางสมัคร
4. องค์การบริหารส่วนตำบลพิมพา
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสองคลอง
6. องค์การบริหารส่วนตำบลหอมศีล
7. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก
8. องค์การบริหารส่วนตำบลบางเกลือ
9. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสะพาน
10. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม
11. องค์การบริหารส่วนตำบลบางผึ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อำเภอบ้านโพธิ์

1. องค์การบริหารส่วนตำบลแสนภูดาษ
2. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว
3. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตีนนก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมประดู่
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสิบเอ็ดศอก
6. องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์
7. องค์การบริหารส่วนตำบลลาดขวาง
8. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโพธิ์
9. องค์การบริหารส่วนตำบลบางซ้อน
10. องค์การบริหารส่วนตำบลบางกรูด
11. องค์การบริหารส่วนตำบลเทพราช
12. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าพลับ
13. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย
14. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด
15. องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะไร่
16. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองบ้านโพธิ์
17. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองประเวศ

อำเภอพนมสารคาม

1. องค์การบริหารส่วนตำบลเขาหินซ้อน
2. องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขนน
3. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด่าน
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่อง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลพนมสารคาม
6. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองยาว
7. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวน
8. องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเอาไว้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อำเภอราชสาส์น

1. องค์การบริหารส่วนตำบลบางคา
2. องค์การบริหารส่วนตำบลดงน้อย
3. องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองใหม่

อำเภอสนามชัยเขต

1. องค์การบริหารส่วนตำบลคูยายหมี่
2. องค์การบริหารส่วนตำบลท่ากระดาน
3. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งพระยา
4. องค์การบริหารส่วนตำบลลาดกระทิง

อำเภอท่าตะเียบ

1. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกรา
2. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตะเียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ขช 0018/ว ร.๖๖๖

ถึง ที่ทำการปกครองอำเภอ ทุกอำเภอ และที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอคลองเขื่อน

ด้วยคณะกรรมการผู้ตรวจการแผ่นดินฯ ได้ให้นายสมชาย โชติช่วง นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา มาทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการหลุมไม้ ขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา" ในกรณี จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ในพื้นที่ :

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ความร่วมมือแก่บุคคลดังกล่าว
ต่อไป

ที่ทำการปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น

โทร 814137

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทาน
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด

2. ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน ขอความกรุณาท่านตอบทุกข้อ และขอให้ตอบตาม
สภาพความเป็นจริง จึงจะทำให้ได้ผลสรุปที่เที่ยงตรงอย่างแท้จริงอันจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อ
การจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กของกรมชลประทานตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในโอกาสต่อไป

3. คำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด ผู้วิจัย
จะรักษาไว้เป็นความลับ และจะนำข้อมูลไปใช้เพื่อการวิจัย ซึ่งจะเสนอผลการวิจัยในภาพรวม
เท่านั้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ครั้งนี้

(นายสมชาย โชติช่วง)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. ปัจจุบันท่านปฏิบัติหน้าที่อยู่ในตำแหน่ง

- () ประธาน อบต.
- () ประธานสภา อบต.
- () ปลัด อบต.
- () นายช่างโยธา

2. วุฒิการศึกษาสูงสุดของท่าน

- () อนุปริญญา หรือต่ำกว่า
- () ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

3. ขนาดของ อบต. ที่ท่านปฏิบัติอยู่

- () ขนาดเล็ก (วงเงินไม่เกิน 3 ล้านบาท)
- () ขนาดใหญ่ (วงเงินตั้งแต่ 3 ล้านขึ้นไป)

4. อายุ

- () ต่ำกว่า 30 ปี
- () 30 – 45 ปี
- () สูงกว่า 45 ปี

5. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

คำถามเกี่ยวกับการจัดการแหล่งนำขนาดเล็กของกรมชลประทานตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติ
ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	เจ้าหน้าที่มีความเหมาะสมในหน้าที่ ๆ ได้รับมอบ				/	
2.	เจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างเสมอภาค		/			

- หมายเหตุ**
- ท่านมีความคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน
อยู่ในระดับน้อย
 - ท่านมีความคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานที่ให้บริการอย่างเสมอภาค
อยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านบุคคลของกรมชลประทาน					
1.	เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ และรวดเร็ว
2.	เจ้าหน้าที่มีการประสานงานที่ดีกับ อบต. เพื่อร่วมแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ
3.	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบของ กรมชลประทาน
4.	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับจากสมาชิก อบต.
5.	เจ้าหน้าที่มีการพิจารณาโครงการร่วมกับ อบต.
6.	เจ้าหน้าที่มีการแบ่งงานกันรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน ร่วมกับ อบต.
7.	เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการ
8.	เจ้าหน้าที่มีความประพฤติดี มีคุณธรรม
9.	เจ้าหน้าที่มีความสามารถในการรับผิดชอบ งานในหน้าที่
10.	เจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต
11.	เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานตามนโยบาย ของกรมชลประทานที่กำหนดไว้
12.	เจ้าหน้าที่ให้ความรู้ ความเข้าใจ แนะนำ เกี่ยวกับระบบการชลประทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการเงินของกรมชลประทาน					
1.	มีการพิจารณางบประมาณการก่อสร้างร่วมกับ อบต.
2.	การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบด้านการเงินของทางราชการ
3.	งบประมาณที่ได้คุ้มกับการลงทุน
4.	งบประมาณที่ได้มีความเพียงพอกับความต้องการ
5.	การจัดสรรเงินงบประมาณการใช้จ่ายแก่ทางพื้นที่มีความรวดเร็ว
6.	การจัดสรรงบประมาณมีความสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่ปฏิบัติ
7.	งบประมาณที่ได้มีความเพียงพอที่จะทำให้โครงการเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด
8.	มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์
9.	มีกระบวนการควบคุมรายจ่ายงบประมาณ
10.	มีการจ้างแรงงานของท้องถิ่น
11.	มีการจ้างเครื่องจักรกลของท้องถิ่น
12.	มีการจัดซื้อวัสดุของท้องถิ่น
	ด้านวัสดุของกรมชลประทาน					
1.	มีการพิจารณาใช้งบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ โดยคำนึงถึงการประหยัดและประโยชน์ใช้สอย
2.	มีการจัดซื้อวัสดุให้สอดคล้องกับความต้องการในการทำงาน
3.	วัสดุมีคุณภาพดี เหมาะสมกับการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการของกรมชลประทาน การใช้งานเพื่อการศึกษาระหว่างหน่วยงาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะโดยวิธีใด การพิมพ์ การดัดแปลง การเผยแพร่ หรือการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมชลประทาน

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
4.	มีวัสดุเพียงพอกับการใช้งาน
5.	มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน
6.	มีการดูแลรักษาเครื่องมือให้พร้อมที่จะใช้งาน
7.	เครื่องมือมีปริมาณเพียงพอกับระยะเวลาการทำงาน
8.	มีการวางแผนการจัดซื้อวัสดุให้สอดคล้องกับวิธีการทำงาน
9.	การจัดเก็บวัสดุ เป็นระเบียบ สะดวกในการไปใช้
10.	มีการจัดซื้ออย่างถูกต้องตามระเบียบของราชการ
11.	มีการนำวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ในงาน
ด้านการจัดการของกรมชลประทาน						
1.	มีการวางแผนการใช้งบประมาณให้สอดคล้องกับงาน
2.	มีการวางแผนและจัดลำดับที่ดีไม่ซ้ำซ้อน
3.	มีการจัดระบบการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
4.	มีระบบการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5.	มีการจัดบุคลากรให้ทำงานที่รับมอบหมายตรงกับความรู้และความสามารถ
6.	มีการจัดระบบการให้บริการตามความจำเป็นเร่งด่วน
7.	มีการกำกับติดตามการปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรแจกจ่ายให้ผู้อื่นได้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	รายการ/กิจกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
8.	ความพอใจที่ได้รับการบริการจากชลประทานขนาดเล็ก
9.	ความเพียงพอของน้ำที่ได้รับจากกรดำเนินงานของกรมชลประทาน
10.	การให้บริการน้ำทันต่อความต้องการตามฤดูกาล
11.	การจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำ
12.	สมาชิก อบต. ให้ความร่วมมือกับการชลประทานในการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกตามที่กรมชลประทานและน้ำ
13.	สมาชิก อบต. ไปร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายแผนการใช้น้ำของการชลประทาน
14.	กรมชลประทานได้ติดตามและแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการใช้น้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกร
15.	ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดสรรน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3

แบบสอบถามปลายเปิด

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็ก
ของกรมชลประทาน

1. ด้านบุคคล

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการเงิน

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการจัดการ

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น สิ่งนี้ยังเป็นให้ข้อเสนอแนะและต้องจับถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีภาระนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายสมชาย โชติช่วง เกิดบ้านเลขที่ 29 หมู่ 3 ตำบลบางตลาด อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเสริมปัญญาเขาวงกต อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2513 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2532 ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต จากสถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2538 ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่ โครงการก่อสร้าง 4 สำนักพัฒนาแหล่งน้ำที่ 4 ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้